

ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئاتاقلىق شائىرلىرىنىڭ شېئىرلىرىدىن ئەمۇنىلەر

مۇھەممەتجان راشىدىن

ئانا تاغلار

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئابدۇخالق ئۇيغۇر
 لۈتپۈلا مۈتەللىپ
 نىمشېھت ئەرمىيا ئېلى سايرامى
 ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر
 تېيىپجان ئېلىيېف
 مۇھەممەد رەھىم
 مۇھەممەتجان راشىدىن
 بوغدا ئابدۇللا
 قەدىمىي يارغولدا كەچ كۈز
 روزى سايىت
 ئانا تىلىم — زەر تىلىم
 ئۆسمانجان ساۋۇت
 ئاچىل
 يىللارغا جاۋاب
 ئالدىدا
 ئۆمۈر مەنزىللىرى
 تۈگىمەس ناخشا
 جان تەسەددۇق
 ئانا تاغلار
 زېمىن قەسىدىسى

ISBN 978-7-228-11688-1

9 787228 116881 >

定价: 15.00 元

ئۇيغۇر ھاۋىرىقى زامان ئاقا ئالىشى شائىرلىرىنىڭ شېئىرلىرىدىن ئىمىز ئىمىز

مۇھەممەتجان راشىدىن

ئانا تاغلىرى

شېخاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

母亲高山：维吾尔文/买买提江·拉西丁著. —乌鲁木齐：
新疆人民出版社，2008.6（2009.2 重印）
ISBN 978-7-228-11688-1

I. 母… II. 买… III. 诗歌—作品集—中国—当代—
维吾尔语（中国少数民族语言） IV. I 227

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2008）第 081051 号

作 者	买买提江·拉西丁
编 者	艾尔肯·伊不拉音
责任编辑	艾则孜·吐尔迪
责任校对	艾加尔古丽，古丽夏尔
特约校对	阿依古丽·亚森
封面设计	艾克拜尔·沙力
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
电 话	0991-2827472
邮政编码	830001
印 刷	新疆新华印刷二厂
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
开 本	880×1230 毫米 1/32
印 张	5
插 页	4
版 次	2008 年 7 月第 1 版
印 次	2009 年 2 月第 2 次印刷
印 数	5001—8000 册
定 价	15.00 元

نەشرىياتىن

شائىر مۇھەممەتجان راشىدىن 1940 - يىلى 6 - ئاينىڭ 15 - كۈنى غۇلجا ناھىيىسىنىڭ ئونيار يۈزى يېزىسىدا دېھقان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان . باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپلەرنى غۇلجىدا ئوقۇپ تاماملاپ، 1955 - يىلىدىن 1958 - يىلى 3 - ئايغىچە سابىق شىنجاڭ يېزا ئىگىلىك تېخنىكا كۆمىدا ئوقۇغان . ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىن، 1959 - يىلى 5 - ئايدا غەجە پىچان ناھىيىسىدە قايتا تەربىيە ئالغان . 1960 - يىلىدىن 1968 - يىلىغىچە چاپچال ناھىيىسى ۋە غۇلجا ناھىيىلىرىدە مەمۇرىي خادىم، تېخنىكا، كاتىپ، ئوقۇتقۇچى بولۇپ ئىشلىگەن . 1968 - يىلى «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» نىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچراپ ناھەق جازالانغان، 1983 - يىلى ئاقلىنىپ، غۇلجا ناھىيىلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپكە خىزمەتكە ئورۇنلاشقان . 1989 - يىلى غۇلجا ناھىيىسىنىڭ كەسپىي يازغۇچىلىقىغا تەكلىپ قىلىنغانغا قەدەر شۇ مەكتەپتە تىل - ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى ۋە ئىلمىي مۇدىر بولۇپ ئىشلىگەن .

مۇھەممەتجان راشىدىننىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەت پائالىيىتى 1958 - يىلى «ئىلى گېزىتى» دە ئېلان قىلىنغان «ئىلى دەرياسى» ناملىق شېئىرى بىلەن باشلانغان . ئۇ شۇنىڭدىن ئېتىبارەن شېئىر ئىجادىيىتىگە رەھىمىي كىرىشكەن . بولۇپمۇ 1980 - يىللاردىن كېيىن ئىجادىيەتتە كۆرۈنەرلىك ئۆتۈقلەرغا ئېرىشكەن . ئۇ ھازىرغىچە «بۇ دۇنيا»، «بەزىلەر»، «سەن يوق»، «كۈت»، «مەشرەپ ھەققىدە مۇخەممەس»، «يىللار ئىزى»، «مەن سەۋدايى بولۇپ قاپتىمەن» قاتارلىق 1000 پارچىدىن ئارتۇق شېئىر ئېلان قىلغان . مۇھەممەتجان راشىدىننىڭ بۇ شېئىرلىرى «كاككۇك گۈلى»، «يىللار ئىزى»، «كۈنلەر ئالبومى»، «ئانا يەر قەسىدىسى»،

«ئۆمۈر ئىلھاملرى»، «ھايات دېگەن مانا شۇ» دېگەن ناملاردا توپلام قىلىنىپ نەشر قىلىنغان .

مۇھەممەتجان راشىدىن شېئىر ئىجادىيىتى بىلەن بىرگە يەنە بىر روزنامى ئىجادىيىتى بىلەنمۇ شۇغۇللىنىپ، 20 پارچىدىن ئارتۇق ھېكايە، پوۋېست ۋە ئەسلىمىسىنى ئېلان قىلغان، بۇلار «تېنىگەن كۆڭۈل» دېگەن نامدا 2001 - يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان .

مۇھەممەتجان راشىدىننىڭ شېئىر - غەزەللىرى ئاممىباب، خەلققە يېقىشلىق بولغاچقا، كۆپلىگەن ئەسەرلىرى ناخشا قىلىپ ئوقۇلۇپ خەلق ئارىسىغا تارقالغان، كۆپلىگەن شېئىرلىرى تۈرلۈك مۇكاپاتلارغا ئېرىشكەن . بۇ توپلامغا شائىر مۇھەممەتجان راشىدىننىڭ ۋەكىللىك خاراكتېرىدە گە ئىگە شېئىرلىرى تاللاپ كىرگۈزۈلدى .

مۇندەرىجە

1 شېئىر، شۆھرەت ۋە مەن

4 ئانا تاغلار

7 نە بىلسۇن

8 بۇ دۇنيادىن كېتەرەمىز بىر كۈن

10 سەن كەلگەندەك بوپقالدىم باھار كەلسە، دىلىرىم

17 ياشسۇن

19 سېغىنىش

21 كۆڭلۈم

22 تۇغۇلمىغانلارغا

23 كېتەر بولساڭ، خوش ئېيتماي كەتمە

24 بولسۇن

26 كاككۇك بولۇپ بارالسام ئەگەر

27 يارى يوقنى بىچارە دەڭلار

29 سېنى باشلاپ كېتىپتۇ ئېتىزلارغا ئەقەدەڭ

33 دوستلارغا

35 يازغان خەتلەرنىڭ

36 ياخشىلارغا ناخشىلار تولا

37 ئالتۇن ئاسقان بوينۇڭغا تۇمار ئاسساڭ خوپ ئىدى

46 بىر كېلىمىز دۇنياغا

49 ماڭا ئۆلۈم تىلەپسەن ئاخشام

51 بىر كۈنى

53 ۋاي داد

57 ناخشا ئېيتساڭ ياشلىقىڭدا ئېيت

58 سەن مەندەك بولالامسەن

61 ئۆلۈم يوق ئىنساننىڭ ئارزۇلىرىدا

63 ئارغامچىسى ئۇزۇن ئالەم بۇ
65 ۋىجدان ۋە جىدىدىن
67 خەقىنىڭكىدە قونۇپ قالغان قىز
70 مەن سەۋدائىي بولۇپ قايتىمەن
72 شېرىن خىيال كىمدە يوق
74 ياتلاشتۇق
77 بالىلار
81 ئەتە گەرچە تىرىك بولساممۇ
82 يېڭى يىل لىرىكىلىرى
90 گەپنىڭ ئۆزى قانداق ياشاشتا
92 يىراقلارغا كەتسە، ئەزىزىم
93 خۇراپات
96 ئۈچ لىرىكا
99 ۋەتەن تاغلىرى
101 ياشاۋەر
103 كەلمەكچى
104 بۇ دۇنيا
106 بىللار ئىزى
108 ئۆز يارىڭ
110 ئۇيلىمەن ئىزىمدىن
113 ھايات دېگەن مانا شۇ
115 ئۆمۈر دېگەن
117 مەن چۈشۈڭگە كىرمەي تۇرۇپمۇ
119 ئادەملەرگە
122 ھاياتىڭمۇ ئۆز يولى بارغۇ
124 خېتىڭ كەلدى، ئۆزۈڭ كەلمىدىڭ
125 ئادەملەر ئۇلۇغ
126 بەلكى
128 تۈندە ئۇزاق ئولتۇرما بۇنداق
130 ئۆسەكلەر
132 مۇھەببەتمۇ ئۇلۇغ بىر مەكتەپ
133 غەزەللىەر

شېئىر ، شۆھرەت ۋە مەن

قەلەمنى ئالغىنىم يوق شۆھرەت ئۈچۈن ،
يۈكسەكلىك تالاشمايمەن ھېچكىمدىنمۇ .
مۇرادىم — ئەلنىڭ مەندىن مەمنۇنلۇقى ،
ئەپسۇسلار ئاڭلىغۇم يوق ھېچ دىلدىنمۇ .

قولۇمدا شائىر لۇتۇن تۇتقان قەلەم ،
ئىزدىن ماڭدىم مەنمۇ نەۋائىينىڭ .
مەنزىلىم — شۆھرەت دېسەم ، قالمامدىمەن
مەن ئوخشاپ دەل ئۆزىگە سەۋداينىڭ .

شەيتاندۇر دوستى شۆھرەتپەرەسلىكنىڭ ،
ئۇندىمەس كۆڭلۈم مېنى شۇ ئىللەتكە .
ئەقلىنى نام — ئاناققا بەرگەنلەرنىڭ
قەلبىنى ئوخشىتىمەن بىر زۇلمەتكە .

سايەمگە قاراپ ماڭسام كوچىلاردا ،
كۈلدۈ بىلمىگەنلەر سەۋەبىنى .
غادىيىپ قالدېمۇ ، دەپ ئەنسىرەيمەن ،
شۇ تەشۋىش ئەگىپ يۈرەر ھەردەم مېنى .

ياراشماس تاغلارغىمۇ تەكەببۇرلۇق ،
ئاسمان بار ئۇنىڭدىنمۇ چۈنكى ئېگىز .

قانچىكى پەستە بولسا شائىر كۆڭلى،
ئەل ئۇنى كۆرىدىكەن شۇنچە ئەزىز .

ئېسىلسۇن ئېسىلغانلار ئېگىز شاخقا،
زەررىچە تارلىقم يوق ئەزىرايى .
ۋەلىكىن مەن يادىڭغا سېلىپ قوياي،
پەستدۇر يۈكسەكلىكىڭ ئەسلىي جايى .

مەيدەڭنى كېرئۋالما، مىسرالىرىم،
بىر قۇلىڭ ئاۋازى سەن خەلق ئۈچۈن .
ئەگىپ ئۆت يولدا شۆھرەتپەرەسلەردىن،
دوست بولما ھەمدە شۇنداق قەلب ئۈچۈن .

ئاڭلارمەن ماختاشلارنى مەنمۇ، ئەمما
كىيىمەيمەن زەر تونىنى ماختىنىشنىڭ .
پاك يولى – قەلەمدىنمۇ پەسرەك يۈرۈش
مەن ئۈچۈن رەزىللىكتىن ساقلىنىشنىڭ .

ئاشقىنىم راستتۇر، بەلكى بىرەر قىردىن،
تاغ ئاشتىم دېسەم، ئۆلەي كۇپۇرلۇقتىن .
چىن شائىر چىقار ئىكەن شۆھرەت ئەمەس،
ئەل بەرگەن رىزقى ئۈچۈن شۇكۇرلۇكتىن .

ھەسەتنىڭ ئوچىقىغا ئوت قالغان،
ياراشماس ماڭا ئۇنداق قىتىغىرلىق .
ئۆرلىسۇن، كامال تاپسۇن ھەركىم دەيمەن،
تۇتمايمەن شۇ قەلبىمنى قىلچە سىرلىق .

نەپ بىلەن ئۆلچەيمەن ئادەملەرنى ،
ئۆلچەيمەن پەزىلەتنىڭ قېلىپىدا .
ياخشىلار بىزار بولغان مەلئۇنلارنىڭ
ئەجلى شېئىرىمىنىڭ قىلىچىدا .

مىنمەيمەن ماختىنىشنىڭ تۇلپارىغا ،
قۇرلارغا قىستۇرمايمەن مەنمەنلىكنى .
كۈيلىرىم ئادەت قىلۇر ئابروى ئەمەس ،
خەلقىمىنىڭ يۈرىكىگە ھەمدەملىكنى .

* * *

قەلەمنى ئالغىنىم يوق شۆھرەت ئۈچۈن ،
يۈكسەكلىك تالاشمايمەن ھېچكىمدىنمۇ .
مۇرادىم - ئەلنىڭ مەندىن مەنۇنلۇقى ،
ئەپسۇسلار ئاڭلىغۇم يوق ھېچ دىلدىنمۇ .

1984 - يىلى ئىيۇن ، غۇلجا

ئانا تاغلار

ئۈستۈڭدىن ئۇچۇپ ئۆتتۈم، كۆردۈڭمىكىن
تۇرنىلار ئارىسىدا مەن بار، تاغلار ؟
قېنى، دەپ سوراپ يۈرمە كىملىرىدىندۇر،
ھەر كۆزنىڭ قارىسىدا مەن بار، تاغلار .

شامالنىڭ لېۋى ئەمەس، مېنىڭ لېۋىم
باغرىڭنى باغ - باغ ئېتىپ سۆيۈپ ئۆتكەن .
ياق، يالغۇز قۇياش ئەمەس، مەن بار يەنە
چوققاڭدىن ئىشقىڭ بىلەن كۆيۈپ ئۆتكەن .

دېگەنتى ئانام سېنى «ئانا تاغلار»،
كۆرسىتىپ دېرىزىدىن سەبىي چېغىم .
ئانامنىڭ ئاغزى خىزىر ئاغزى تۇرسا،
مەن سېنى دېمەي نېچۈن: ئانا تېغىم!

رەھمەتلىك ئانام كەتتى، قالدۇڭ ئەھمما
ئەللىككە كەلگىنىمچە ئەللىي ئېتىپ .
ئانام بار، دەپ يۈرمىەن، ئانا تاغلار،
قەدرىڭگە ئۈزۈم يېتىپ، ئانام كېتىپ .

بار ئىدى بىر باغرىڭغا قەبرىلىگۈم
ئۆزۈڭنى «ئانا» دېگەن ئانامنىمۇ .

تەڭ ئىلىك ئالار ئىدى ئىككى ئۇلۇغ
دەيتتىم مەن ئوغلى بەرگەن سالامنىمۇ .

يادىمغا يەتسە ئانام، ساڭا باقتىم،
نېچۈندۇر يىغا تۇتتى بىراق مېنى .
ئۆرتىدى يېڭىۋاشتىن سېغىنغاندا،
ئانامدىن سەندە قالغان پىراق مېنى .

ئېگىزنى ئۇلۇغ دېسە، ئۇلۇغ ئۆزۈڭ،
ئەرشنىڭ قۇچىقىدا ئەزىز بېشىڭ .
نۇر چاچقان ئاي يۇلتۇزلار تۈندە ساڭا
يۈرىكى كۆيۈپ تۇرغان قېرىندىشىڭ .

سېخىنى ئۇلۇغ دېسە، ئۇلۇغ ئۆزۈڭ،
ئالتۇن بار ئېتىكىڭدە، جاۋاھىر بار .
ياق! دېسەڭ ياراشمايدۇ، ئانا تاغلار،
چۆرەڭدە شۇ سۆزۈمگە مىڭ شاھىت بار .

باھارنى كۆرگۈچىلەر ساڭا باقسۇن،
ئالدىڭدا دالا نېمە، ئېتىز نېمە؟!
ئالدىدا بىر گۈلۈڭنىڭ پورەكلىگەن
شائىرلار ماختاپ يازغان مىڭ قىز نېمە؟!

قۇياشقا مەخزىلىك يېقىن، ئانا تاغلار،
قۇياشتىن قېلىشمايدۇ ھارارىتىڭ .
قارىغايىلار بويلىرىدىن كەتمەيدۇ ياز،
باھارغا تولۇپ ياتار ئىككى يېتىڭ .

شەپەقلەر غايىب بولار سېنى سۆيۈپ،
شەپەقلەر مۇرادىغا يېتەر سەندە .

ئۇخلايدۇ زېمىن، ئەمما ئۆزۈڭ ئويغاق،
كۆزەتتە تۈنلەر ئويغاق ئۆتەر سەندە .

سايەڭنى سايغا چۈشكەن بىر باتۇرنىڭ
سايىسى دېسەم، تەھقىق، قىلار ئازلىق .
چاقماقلار چاقسا، سەندە قىلدى دەيمەن
چوققاڭنى نەسۋىرىمدە قىلچۇزلىق .

سېنىڭدىن بىلگەنلىرىم نۇرغۇن مېنىڭ،
بولمايدۇ ئۇنى ساناپ تۈگەتكىلى !
سەن تۇرساڭ يەزىلەتنىڭ چىن ئۇستازى،
مەن يەنە كىمنى چىلاي ئۆگەتكىلى!؟

مىنگەشكەن بوۋاق ئىدىم مەنمەنلىككە،
قول ئۈزۈم شۇ ئىللەتتىن ساڭا بېقىپ .
مىننەتنى تاشلىۋەتتىم كۆك قەرىگە،
كىبرىدە ئۇچماس بولدۇم قانات بېقىپ .

يىراقسەن تۆھپەڭ تۇرۇپ ئەمەننادىن،
تاشلىدىم سېنى كۆرۈپ غادىيىشىنى .
يېتىلدىم خۇيسىز يىگىت بولۇپ ئاخىر،
تاشلىدىم خام خىيالدىن تاج كىيىشىنى .

قۇچاقلاي دېسەم سېنى، ئانا تاغلار،
يەتمەيدۇ قۇچاقلرىم قۇچاقلاشقا .
ياشايمەن سەجدە قىلىپ ھەر كۈنى مېڭ رەت
شۇ سەۋەب سېنىڭدىكى ھەربىر تاشقا .

نە بىلسۇن

ئاتلار چەككەن رىيازەتنى
داۋان كۆرمەي، تاي نە بىلسۇن؟!
غېرىب نەدۇر، مۇساپىر كىم،
پاراغەتتە باي نە بىلسۇن؟!

كۈن قاتتىقى قەلەندەرلىك،
ئىچ دەردىنى توق نە بىلسۇن؟!
ۋەجى نېمە كۆز ياشلارنىڭ،
غەم - قايغۇسى يوق نە بىلسۇن؟!

چاڭقاپ ياتقان چۆل دەردىنى
باغلاردىكى گۈل نە بىلسۇن؟!
يامغۇر قەدرىنى ئەلھىساقىن
چۆللەر بىلمەي، كۆل نە بىلسۇن؟!

2003 - يىل 8 - فېۋرال

بۇ دۇنيادىن كېتەرمىز بىر كۈن

- قالار دەريا، قالار كېچىلەر،
بۇ دۇنيادىن كېتەرمىز بىر كۈن .
قالار قەلئە، قالار پۈتۈكلەر،
بۇ دۇنيادىن كېتەرمىز بىر كۈن .

- باھار باقىي ئەمەس باغلارغا،
قايتالاسمىز ياشلىق چاغلارغا .
ئوخشىمايمىز مەڭگۈ تاغلارغا،
بۇ دۇنيادىن كېتەرمىز بىر كۈن .

- يىققان مالغا تارتىشىپ بولماس،
كارۋانلارغا ئارتىشىپ بولماس .
مېھماندۇرمىز تۇتساڭمۇ قونماس،
بۇ دۇنيادىن كېتەرمىز بىر كۈن .

- دۈشمەنچە بول، دۈشمەننى كۆرسەڭ،
ئۇزىتىپ قوي كۆچكەننى كۆرسەڭ .
جەننەت سېنىڭ، جەڭگاھتا ئۆلسەڭ،
بۇ دۇنيادىن كېتەرمىز بىر كۈن .

- قەددىڭنى ئەگ قەدىرلىگەنگە،
ئېگىلىمگەن جەبىرلىگەنگە .

جان توشامدۇ سەۋر دېگەنگە،
بۇ دۇنيادىن كېتەرەمىز بىر كۈن .

ئالەم ئاشق ئەمەس كۆز ياشقا،
ھايات باشقا، قىيامەت باشقا .
ئوينا، دوستلار، كىرگىن يۈز ياشقا،
بۇ دۇنيادىن كېتەرەمىز بىر كۈن .

1992 - يىلى ئىيۇن، غۇلجا

سەن كەلگەندەك بوپقالدىم باھار كەلسە، دىلبىرىم

(چاتىملار)

باھار خىزىر ئەمەسمۇ

پەرزىنتتەك بىر پەسىل يەنە كەلدى يۇرتۇمغا،
تەبىئەتتە باشلاندى قەسدىسى قۇشلارنىڭ .
شائىر ئۈچۈن قۇشلاردەك شۇ پەسىلنى ئۇلۇغلاش
ئەڭ ئۇلۇغى بوپقالدى ئالەمدىكى ئىشلارنىڭ .

قەلىمىگە قۇت دەيمەن شۇ ئەمگەكنى ئۆمۈرلۈك،
مىڭ ياشاپمۇ باھاردەك بولالمايمەن بىراقتا .
باھار ئالغان ئالقىشنى ئالالغان ئىنسان يوق،
ئۇ شان - شەرەپ، ئەلۋەتتە، مېنىڭدىنمۇ بىراقتا .

قايتىپ كەلدى قاقىرلار ۋادىمىزغا قايتىدىن،
مەرىكىگە باھاردىن يەنە باغاق ئالغاندەك .
سەھەر ئۇچقان شاھالدىن بىر مۇزىكا ئاڭلايمەن،
تۈيۈلىدۇ ھەم ئۇنى تەڭرى ئۆزى چالغاندەك .

زىمىستاندىن زارلانغان غېرىبلاردىن غەم كەتتى،
كۈل بۇرايدۇ تۆت يېقى دالالاردا كەچلىسە .
ئورۇق ئاتتا تۇغۇلدى بىر تايچىقى ئۈمىدىنىڭ،
سۆيۈندۈ باھاردىن، قارا قىشنى ئەسلىسە .

يامان دېگەن ئادەم يوق چۆچەكلەردە خىزىرنى ،
باھار خىزىر ئەمەسمۇ ئويلىغاندا يولۇققان؟
ياغدۇرغىنى ياخشىلىق ، قالدۇرغىنى گۈلىستان ،
باھار ئۆزى ئەمەسمۇ گۈلى ماڭا تونۇتقان؟!

يامغۇرى بار ئاسماندىن تۆكۈپ تۇرغان ھىممەتنى ،
سۇ يەتمىگەن دۆڭلەرنىڭ شۇڭا چىمەن دەرگاھى .
لاپ ئۇرماغاي ھېچكىمەمۇ ، بولالمايدۇ باھاردەك ،
باھاردا بار شەرەپ - شان ، باھارنىڭ يوق گۇناھى .

قەبرىسىدە ئانامنىڭ يەنە يېشىل بىخ سۇردى ،
قەلبىم كەبى ئاھ ئۇرۇپ يىغلاپ تۇرغان ئاق شىۋاق .
ئاق پەرەنجە ئېلىندى باھار كېلىپ زېمىندىن ،
تەبىئەتكە يات ئەمدى زېمىستاندىن قاقشىماق .

تەرىپلىمەك باھارنى قەلىمىگە قۇت مېنىڭ ،
يۈزلەپ ۋاراق ئۆرۈلەر ھەر يىل باھار كەلگەندە .
قەسىدەمنى قەدىرلەپ قاقىرلارمۇ قېتىلدى ،
بايرام دەيمەن ھاياتنى باھار قۇچاق كەرگەندە .

باھار سەندەك بولغاچقا

بۇلبۇل كەلگەن باغلاردەك بولۇپ قالدىم بەختلىك ،
باھار سەندەك خۇشاللىق ئېلىپ كەلگەچ ماڭمۇ .
سەن كەلگەندەك بوپقالدىم باھار كەلسە ، دىلبىرىم ،
ئەمدى بىلدىم بۇ باھار ئوخشايدىكەن ساڭمۇ .

ئازابىدىن ئازاد مەن سەن قالدۇرغان ھىجراننىڭ ،
باھار كەلسە بىلىنمەس چۈنكى يوقۇڭ يېنىمدا .

بىز باھاردا تېپىشقان، شۇڭا باھار قەدىرلىك،
باھار كەلسە، شۇ كۈنلەر تەكرارلىنار دىلىمدا .

كۆك قىياقلار ئوخشايدۇ ئوسما قويغان قېشىغا،
شۇ باھاردا ئۇنگە نغۇ سىقىپ قويغان ئوسماڭمۇ .
چاقرىدۇ «باھار» دەپ، سەن باھارغا ئوخشىغاچ،
تاپالمسا ئېتىڭنى يېنىڭدىكى قوشناڭمۇ .

ئۆزلىشىسەن باھاردا يەنە ئۆزلۈك قوشۇلۇپ،
ئادىشىدۇ ئەقلىدىن سېنى يازدا كۆرگەنلەر .
باھار يازغا ئايلىنسا، سەنمۇ شۇ ئان ياز چىراي،
كۆپىيدۇ كېيىنەك، كۆپىيدۇ كۆيگەنلەر .

تاڭلىرىدا باھارنىڭ تەبەسسۇمىڭ نامايان،
كۆچەتلىرى ئوخشايدۇ ساڭا قۇيۇپ قويغاندەك .
جىمى خۇلقى ئوخشايدۇ سېنىڭ گۈزەل خۇلقىڭغا،
ئەسلى باھار سۇيىدە ئاناڭ سېنى يۇغاندەك .

ئاۋازدا قۇشلارنىڭ ئاۋازىڭ بار سېنىڭمۇ،
كېچىلىرى ئويغىنىپ كەتكىنىڭ ۋەجى شۇ .
ئەنسىزلىكتە ياشايمەن شۇڭا سەندىن ئەنسىرەپ،
باھار ياڭلىغ گۈزەلنى يار تۇتقاننىڭ دەردى شۇ!

سەن ئېتىزغا چىققاندا ياشىرىدۇ مايسىلار،
دېمەك، باھار خىسلەتلىك قەدەملىرىڭ سېنىڭمۇ .
كىرىپ تۇرار روجەكتىن تۈندە باھار شامىلى،
يالغۇزلۇقۇم ئۇنتۇلار كېچىلەردە مېنىڭمۇ .

باھاردىكى مەجنۇنتال خۇددى سېنىڭ سىياقىڭ،
كۆڭلىكىڭگە ئوخشايدۇ باھاردىكى چىمەنلىك .

توقايلىقتا قىرغاۋۇل مېنى سەندەك چىلايدۇ،
تۇيۇلىدۇ سەن باردەك دەريا بويى ئېرەنلىك .

بىر ئانىدىن تۇغۇلغان بىر جۈپ قىزدەك ئىككىڭلار،
باھار شۇڭا سۆيۈملۈك خۇددى سەندەك ماڭمۇ .
مېنى دېسەڭ، باھاردا يېشىل ياغلىق تېڭىپ يۈر،
سۆيۈپ ئۆتمەك باھارنى ئادەت بولسۇن ساڭمۇ .

سەندەك باغۋەن نەدە بار

سەن كىرەمسەڭ باغلارغا، ئۆرۈكلەرگە تەم نەدە؟
سەن چاپچىساڭ كەتمەننى، مەندە ئۇنداق پەم نەدە؟
يۈرگەن بولسام چىقالماي سېنىڭ كۈتكەن يېرىڭدىن،
بۇ كەمگىچە، راست گۈلۈم، پېقىر نەدە، سەن نەدە؟

ھارام شاخلار پۇتالدى سېنىڭ چېۋەر قولۇڭدا،
«كىم؟» دېگەنگە: «مەن!» دېدىم نەرلەپ سېنىڭ تونۇڭدا .
خېنە ئەمەس، شېئىرلار ئۇنۇپ چىقتى دۇررىدە،
نېمە ھېكمەت، بىلىمدىم، ئۇرۇق سالغان قۇرۇڭدا .

ئالما سەندىن رەنجىيدۇ، رەڭ بەرمىسەڭ يۈزۈڭدىن،
ئاينىمايدۇ ئانارمۇ نېرى بولسا كۆزۈڭدىن .
باغۋەن سەندەك بولغايمۇ، تاپالمايدۇ كۆرگەنلەر
گۈلدىن ئۆزگە ياۋا ئوت سېنىڭ باسقان ئىزىڭدىن .

ساڭا ھەمدەم بولدۇم مەن ئېتىپ بېرىپ شوراڭنى،
ئالدىرمايمەن شاخلاردىن بالىلارغا غوراڭنى .
يوشۇرمىغىن ئامرىقىم، ياراپ قالدىم ساڭمۇ
مېۋىلەرگە چاچاردا تەڭشەپ بېرىپ دوراڭنى .

قولۇڭ ئىشتا كۈن بويى، تاتلىق ئاغزىڭ ناخىشىدا،
شۇنداق خىسلەت بولامدۇ ياكى ئەسلىي ياخشىدا؟
زاپە بولماي بىخ سۈرگەچ ئۇلاڭلىرىڭ، كۆرگىلى
بۇلتۇر كېلىپ كەتكەنلەر يەنە كەلدى تاكسىدا .

باغلار يەتتى ۋايىغا، بىزمۇ يەتتۇق مۇرادقا،
ھەر ئىككىمىز ئايلاندۇق خام تۆمۈردىن پولاتقا .
ئايرىۋەتسەك سۆيگۈنى، گۈلۈم، شۇنداق مېھنەتتىن،
دېھقان تۇرۇپ تەككىمىز، قالمايمىز مۇ ئۇياتقا .

سۇ يۈگۈرۈپتۇ تاللىرىغا، تاللىرى يازنى چىللايدۇ،
يەنە باغقا يۈر، يارىم، باغلار بىزنى چىللايدۇ .
ھۇرۇنلۇققا ھۆرمەت يوق، ئەجىرسىزگە مۇنبەر ھەم،
تورغاي بىلەن تەڭ تۇر، دەپ تاڭلار بىزنى چىللايدۇ .

ئورمان ئىكەن ئەسلىدە

بوۋايلىرىڭ يانچۇقى نەۋرىلەرگە خەزىنە،
ئورمانلارنى مەن بۈگۈن بوۋايلىرىغا ئوخشاتتىم .
ئالغىنىم بار ئۇنىڭدىن، بەرگىنىم يوق ئەكسىچە،
ئۇلاشقاندا ئاتىشىغا مەن شۇلارغا ئۇھ تارتتىم .

بولاتتىغۇ بىر چېكى ھىممەتنىڭمۇ ھەر قاچان،
كۆرمىدۇققۇ ئورماندىن ئەجەب ئۇنداق چەكنى بىز .
ئەلمىساقنا ئۇنى يا خىزىر بىنا قىلغانمۇ،
باغانلىغانمۇ خىزىرغا ياكى بىزنىڭ تەككىمىز؟!

ئامان چىقتۇق ئۇ بىلەن قارا قىشتىن قانچە رەت،
كۈن پانتاندا قايتىشتۇق، چىقىپ كېتىپ كۈن چىقماي .

پالتا چاپساق كۈن بويى ئۇندا ئەسلا ئىغراش يوق ،
ياتار خۇددى باتۇردەك ئاغرىسىمۇ ئۇنچىقماي .

بېقىپ كەپتۇ بىزنى ئۇ ئوتىمىزنى ئۆچۈرمەي ،
ئويلاپ باقساق ئوتۇنسز قاينماپتۇ چىيىمىز .
گۇناھىمىز جىق بىزنىڭ ھەتتا ئاغما ئوت قويغان ،
ئورمان ئىكەن ئويلىساق بىزنىڭ سېخىي بېيىمىز .

ئوتۇن توشۇپ ئۆيۈمگە ئاخىرلاشتى بۇ ئۆمۈر ،
ئېشەك ئۆلدى ئورۇقلاپ ، ئەمما ئورمان ئۆلىمىدى .
كونا كۆنەك يېنىدا كۆكلەپ چىقتى تۈمەن شۇڭ ،
باھار كېلىپ ئورماندا يەنە كاككۇك ئۇلىدى .

دەريالاردىن مۇز كەتتى باھار كېلىپ سۆيگەندە ،
جاڭگاللارغا جان كىردى ، ئاۋۋال ئورمان ياشاردى .
نۇقسانلىرىم جىق ئىكەن ئورمانلارنى سۆيىمگەن ،
باھار كەلدى ، ئەلۋەتتە ، مېنىڭ پالتام قاشاردى .

شۇ بولغاندۇر باھانە

قاتتىق ياغقان يامغۇردا كېتىپ قالدىڭ ، دىلىبىرىم ،
بولدى دېدىم ئاق يوللۇق مېنىڭ يايىرىم كېتەردە .
يىغلىۋەتتىم ۋە لېكىن بىلىنگەندە جۇدالىق ،
يامغۇرلۇقۇم يوق ئىكەن ياكى يوللۇق ئېتەرگە .

مەنغۇ گۈلۈم ، شۇ سۆزدە ئۆز - ئۆزۈمنى بەزلەيمەن ،
سېنىڭ قاتتىق يامغۇردا «خوش!» ئېيتقىنىڭ نېمىسى؟
يامغۇر يېغىپ ئالەمنى تامام كەلكۈن باسقاندا ،
خۇش بولغان دەپ ئويلايمسەن ياكى نوھنىڭ كېمىسى؟

نادانلىقنىڭ جىق سېنىڭ، كېتىپ قالدۇڭ يامغۇردا،
سەپەر قىلسا ئاق يوللۇق! دېگەن گەپكە ئىشىنىپ .
شۇ بولغاندۇر باھانە بەلكىم مەندىن كەچمەككە،
نېمە ئوي بار سېنىڭدە، كېتەلمىدىم چۈشىنىپ!؟

1999 - يىلى مارت، غۇلجا

ياشسۇن

يۆلەكسىزنى يۆلگەنلەر ياشسۇن!
يۆگەكسىزنى يۆگگەنلەر ياشسۇن!
ئۆزى ئالماي يامبۇ ياغسا ئاسماندىن،
ئەلگە يامغۇر تىلگەنلەر ياشسۇن!

سۇغارغاندەك سايە بەرگەن چىنارنى،
ئانا ئەجرىن تۆلگەنلەر ياشسۇن!
ئېتى ھارسا ئانا چۈشكەن ھارۋىنىڭ،
ئۆزى ئات بوپ سۆرگەنلەر ياشسۇن!

چاۋاك چالماڭ، بىزدەك شائىر تۇمەن مىڭ،
ئادالەتنى كۆپلىگەنلەر ياشسۇن!
قايدا يېتىپ، قايدا قوپسا، ۋەتەندىن
ئۆزگە خىيال سۈرمىگەنلەر ياشسۇن!

ئۆزگىلەرنىڭ بەختى ئۇچۇن دەرد تارتىپ،
ئۆزى راھەت كۆرمىگەنلەر ياشسۇن!
يوقسۇز لۇقتا ئوتى ئۆچكەن يالغۇزنىڭ
ئوچقىنى پۈۋلىگەنلەر ياشسۇن!

ھالدىن كەتكەن غېرىبلارنىڭ بېشىدا
چىراغ يېقىپ تۇنىگەنلەر ياشسۇن!

پەرىشتىدىن شەيتان تولا بەزىدە،
ئېزىتقۇغا كۆنىمگەنلەر ياشسۇن!

سېنىقىدا تۆمەن تۈرلۈك سۆيگۈنىڭ
ئاۋۋال پۇلىنى سۆيىمگەنلەر ياشسۇن!
مال - دۇنيانىڭ پىراقىدا كۈل بولۇپ،
شۇ ئوت - چوغدا كۆيىمگەنلەر ياشسۇن!

تەزىم قىلغىن بىلگەنلەرگە قەدرىڭنى،
ئەمگىكىڭنى كۆمىگەنلەر ياشسۇن!
ئۇنتۇلمىسۇن ئارمان بىلەن كەتكەنلەر،
ئۈمىدلىرى ئۆلمىگەنلەر ياشسۇن!

1992 - يىلى ئىيۇن، غۇلجا

سېغىنىش

سەن كەلمەسەڭ باھار بولامدۇ؟
سېنى كۆرمەي كۆڭۈل ئۇنامدۇ؟
ئايدا، يىلدا بىر كېلىپ كەتسەڭ،
بۇ دىدارغا يۈرەك قانامدۇ؟

سەن كەلمىدىڭ، قارلىغاچ كەلدى،
خۇددى سەندەك سايرىغاچ كەلدى .
كۆزلىرىمگە شۇڭا ياش كەلدى،
كۆڭلۈڭ ياكى مەندىن چانامدۇ؟

شامال بولۇپ قىيغىتىپ كەلگىن،
ماڭا ئۆرۈك ئىرغىتىپ كەلگىن .
مەيلى مېنى يىغلىتىپ كەلگىن،
سېغىنغان يار يولدا قونامدۇ؟

باغلار كۆزى سېنىڭ يولۇڭدا،
گۈل تۇتۇپ كەل ئىككى قولۇڭدا .
تەنھا ياتسام سەنسىز بۇلۇڭدا،
ماڭا يارىم ئۇۋال بولمامدۇ؟

بىلىمىڭمۇ سېغىنغىنىمنى،
ئۇقىمىڭمۇ يىغلىغىنىمنى؟

سەن ئالامسەن مېنىڭ جېنىمنى،
تەندە بۇ جان مەڭگۈ تۇرامدۇ؟

2000 - يىل 15 - ئاپرېل

كۆڭلۈم

ئىچىل، دېسە ئالدىراپ ئىچىلما، كۆڭلۈم،
مارجان بولساڭ يىپىڭدىن چىچىلما، كۆڭلۈم .
بىرى سېنى ئالدايدۇ: «ئاشىقنىڭ بىز» دەپ،
بىرى يالغان يىغلىسا، ئىچىنما، كۆڭلۈم .

يۈگۈرۈپ يۈرمە كەينىدىن چىرايلىقلارنىڭ،
ساداقەتسىز سەپلەرگە قېتىلما، كۆڭلۈم .
كىملىرىنىڭدۇر مەيلىگە بېرىپ بارىغىنى،
ئۆرۈك بولۇپ شاخلاردىن قېقىلما، كۆڭلۈم .

خىللاپ يۈرمە خىلىغىنى خۇدا بەرگۈچە،
قولۇڭ يەتمەس شاخلارغا ئېسىلما، كۆڭلۈم .
سېنى ئالداپ كۆرمەكچى ئالتۇنى بارلار،
كۆھەر كۆرسەڭ، زەر كۆرسەڭ سېتىلما، كۆڭلۈم .

2004 - يىل 15 - يانۋار

تۇغۇلمىغانلارغا

ئوت ئۆچمىگەن قازانلارغا ئوخشايدۇ ئالەم،
 ئوتتىن ئۇلۇغ كۈرەشلەرگە چىدىساڭ كەلگىن .
 چىنپۇتمىگىن، «پاراغەتكە تۇغۇلدۇڭ» دېسە،
 سالقىنى يوق چۆل دەشتلەرگە چىدىساڭ كەلگىن .
 گاھى رىزىقنىڭ ئاق نان بولسا، گاھى تېرىقتۇر،
 كۈلدىن ئالغان كۆمەچلەرگە چىدىساڭ كەلگىن .
 گاھ كۈنلەردە يوقتۇر ساڭا كۈندۈز راھىتى،
 ئەسكى نامدا تۈنەشلەرگە چىدىساڭ كەلگىن .
 كىم ئېيتىدۇ: «دوست تارتقاننىڭ جىمىسى دوست!» دەپ،
 چۆرەڭدىكى كۈندەشلەرگە چىدىساڭ كەلگىن .
 ھايات دېگەن مەۋج ئۇرۇپ ئاققان بىر دەريا،
 ئۆزىمەك ئۈچۈن ئۆرگەشلەرگە چىدىساڭ كەلگىن .
 ھەركىم كېلىپ سۆيۈۋەرەمسى ئىككى مەڭزىڭگە،
 گاھ ھەم قارا سۈرگەشلەرگە چىدىساڭ كەلگىن .
 سىلاش ئەمەس، تاتىلاش ئۈچۈن تىرىناتقان ئەيىبار،
 قۇسۇر تېپىپ جۈندەشلەرگە چىدىساڭ كەلگىن .
 ئەجەل باردۇر سېنىڭ ئۈچۈن ماختاشلاردىمۇ،
 «تىل ئەكمىسۇن»، سۆزلەشلەرگە چىدىساڭ كەلگىن .
 بىر تال تۈككە ئايلىنىسەن بىلمەي بەزىدە،
 ئۇچۇرغىلى پۈۋەشلەرگە چىدىساڭ كەلگىن .
 چىڭ باغلىنىپ تىرىكچىلىك ئارقانلىرىغا،
 خالىغانچە سۆرەشلەرگە چىدىساڭ كەلگىن .

1993 - يىلى ئىيۇل، غۇلجا

كېتەر بولساڭ، خوش ئېيتماي كەتمە

ئايرىلغاندا ئاغرىنما، يارىم،
كېتەر بولساڭ، «خوش!» ئېيتماي كەتمە .
ياخشى چاغدا ياخشى يارىغنى
ئايرىلغاندا گۇناھكار ئەتمە .

مەندىن ئۆتكەن گۇناھ، سەۋەنلەر
يوق ئەمەستۇر سەندىمۇ بەلكىم .
رەنجىگەندە كېرەككۇ ئويلاش
ئۆز - ئۆزىنى ئەڭ ئاۋۋال ھەركىم .

تارتىلمىسۇن، ئايرىلغاندا بىز
ياخشى ئۆتكەن كۈنلەر جازاغا .
نامەردلىكتۇر «خوش» دېمەي كەتكەن،
ئۇچرىغاندا سۆيگۈ قازاغا .

قاتتىق ياپما چىققان ئىشىكىنى،
يېنىپ قايتا كىرىپ قالسىن .
ئېيتقانلىرىم توغرىمۇ، خاتا،
بىر كۈنلىرى بىلىپ قالسىن .

بولسۇن

كۆل بولساڭ، گۈلگە خاس پۇرۇقنىڭ بولسۇن،

ئۈنەرگە كەينىڭدە ئۇرۇقۇڭ بولسۇن .

ئۈلگەڭدۇر ھەممەنلىك ھەسەل ھەرىسى،

كۆل بولسا، ئۈزەرگە بېلىقنىڭ بولسۇن .

ئاسماندا ئاي بولغىن، كۈن بولالمىساڭ،

ئىسسىقنىڭ بولمىسا، يورۇقۇڭ بولسۇن .

ئاسماندا ئاي بولساڭ ئۇنتۇما يەرنى،

باي بولساڭ، يادىڭدا چورۇقۇڭ بولسۇن .

ئىنسانغا تەس كۈن يوق تىلەپ يېمەكتىن،

شۇندىمۇ چىرايلىق تىلىكىڭ بولسۇن .

ئىلاھىم، بار بولغىن باي بولمىساڭمۇ،

بۇغدىيىنىڭ بولمىسا، تېرىقنىڭ بولسۇن .

ئادەمنىڭ ئالدى گۈل، كەينى تىكەندۇر،

شۇ سەۋەب ئارقاڭدا قۇلۇقنىڭ بولسۇن .

دوستۇڭغا بېرەرگە يۈرىكىڭ تەييار،

دۈشمەنگە قولۇڭدا بوپىقنىڭ بولسۇن .

بارچىدىن ئۇزاق تۇر ئەتەڭنىڭ يولى،

مىنەرگە ئۈمىدلەر ئۇلۇقنىڭ بولسۇن .

قەدەرسىز قالغاننىڭ كۈنى قىيامەت،
سۇ بولساڭ، ئاقارغا ئېرىقىڭ بولسۇن .

تىلىڭنىڭ تىزگىنى بېشىڭنىڭ بەختى،
قازىنىڭ بولغاندا، تۇۋىقىڭ بولسۇن .
باتۇرغا بارچىدىن سەگەكلىك قىممەت،
كۈندۈزمۇ ياقارغا چىرىغىڭ بولسۇن .

نومۇسقۇ ئىنسانغا قورقۇشتىن ئۆلۈش،
ھوشۇڭدىن كەتسەڭمۇ تىنىقىڭ بولسۇن .
ئۆمۈرلۈك ئۆرۈلمەس مۇنار بولساڭمۇ،
يېنىڭدا ھامان بىر يۆلكىڭ بولسۇن!

1994 - يىلى سېنتەبىر، غۇلجا

كاككۇك بولۇپ يارالسام ئەگەر

كاككۇك بولۇپ يارالسام ئەگەر ،
ئۆتەرمىدىم يىغلاپ يارى يوق .
ئەجەب ئىكەن بۇ ئالەم ، مەندەك
بتەلەيدە ئەسلا چارە يوق .

قاقر بولسام ، قاناتم بولسا ،
قاتارلىشىپ ئاسماندا ئۇچسام .
يىغلساممۇ ئاسماندا يىغلاپ ،
يار تۇتساممۇ ئاسماندىن تۇتسام .

دۇتارىڭنى چالغۇم بار ئىدى ،
باغلانماپتۇ تۆت تال پەددىسى .
قىلىپ قويدى مېنى بتەلەي
بىۋاپانلىڭ يالغان ۋەددىسى .

2004 - يىل 30 - ئىيۇن

يارى يوقنى بىچارە دەڭلار

سۆيەرى يوق، سۆيۈنەرى يوق
يارى يوقنى بىچارە دەڭلار .
كۆيەرى يوق، كۆيۈنەرى يوق
يارى يوقنى بىچارە دەڭلار .

بۇ دۇنياغا كەلگىنى بىكار
ئۆزىگە قۇل، ئۆزىگە چاكار .
پۇت - قولى ساق، يۈرىكى ناكار،
يارى يوقنى بىچارە دەڭلار .

ئالەم قەپەس قاناتسىز قۇشقا،
بۇلبۇل، كاككۇك تۆزەمدۇ قىشقا؟
بىللە دانلاپ، بىللە ئۇچۇشقا
يارى يوقنى بىچارە دەڭلار .

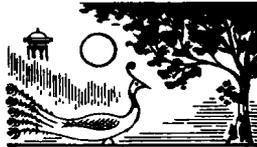
يالغۇز تۇرنا غىرىب، مۇساپىر،
يىغلاپ ياشار تاغدا يالغۇز شىر .
يالغۇزلاردا بولسۇن نە كىبىر،
يارى يوقنى بىچارە دەڭلار .

يول باشلايدۇ ئەماغا تاياق،
ئۇلاغسىزلار يۈرىدۇ ياياق .

يارسزىلاردا كەمدۇر قول - ئاياغ،
يارى يوقنى بىچارە دەڭلار .

2001 - يىلى 15 - ئىيۇن

سېنى باشلاپ كېتىپتۇ ئېتىزلارغا ئەقىدەڭ

ئۆيۈڭ ئەجەب خىلوەتتە، بارالمايمەن بەخۇدۇك،
 خالاپ قالدىڭ قانداقچە مەھەللىنىڭ چىتىنى؟
 چىنپۈتمەيسەن بەرىبىر يۈرگىنىمگە نە كويدا،
 سېنىڭ بىلەن دىدارغا تاللاپ باقتىم كېچىنى .

قاچانلاردىن نومۇسچان بولۇپ قالدىم، بىلمەيمەن،
 ئىزدەپ بارماق تەس ئەجەب ماڭا سېنى كۈندۈزى .
 قول سۇنماققا مەجبۇرمەن گۈلدە تىكەن بولسىمۇ،
 چىقمايدىكەن قۇلاققا ئۈزىمگۈچە گۈل ئۆزى .

بارالمايمەن يېنىڭغا، باھانەم يوق بارارغا،
 ئاساۋ ئاتتەك يۈرىكىم ساڭا سۆرەپ تۇرسىمۇ .
 بۇ كۆڭۈلدە، چىنپۈتسەڭ، سەندىن ئۆزگە ھېچكىم يوق،
 بۆشۈكىگە قورۇنۇش مېنى بۆلەپ تۇرسىمۇ .

كۆچۈپ كەتتىڭ نېمىشقا چەت ياقىغا، دىلىرىم،
 ياكى ماڭا مەيلىڭ يوق، ئەتەي مەندىن قاچتىڭمۇ؟
 مەھەللىدىن، مېنىڭدىن پۇلنى ياكى ئۈز كۆرۈپ،
 يول بويىغا سەنمۇ يا بىر رېستوران ئاچتىڭمۇ؟

سېنىڭ كەتكەن جايىڭنى ئاتايدىكەن «جاڭزا» دەپ،
 كېيىن بىلدىم باھاردا كەتكىنىڭنىڭ سىرنى .

داداڭ كۆزلەك سوقۇپتۇ كېلىشتۈرۈپ تۆت ئېغىز،
ئاناڭ بىلەن سەن ئاپسەن قوغۇنلۇقنىڭ قىرنى.

ئۇچراپ قالدۇق قايسى كۈن ئېتىزلىقنىڭ يولىدا،
ئۆتۈپ كەتتىڭ ئالدىراش كۆك سېپىرنى يېتىلەپ .
قولتۇقۇڭدا ئوتتۇمۇ بار موزاي ئۈچۈن بىر باغلام،
تېخىۋاپسەن بېشىڭغا يېشىل ياغلىق چېكىلەپ .

گۈزەللىشىپ كېتىپسەن كۆچەتلەردەك ياپيېشىل،
ئۇزلۇقنى تەبىئەت بىر ساغلام بەرگەندەك .
دېھقان قىزى دېگەننىڭ قولى تەڭكەن يەر گۈزەل،
بوپتۇ دالا سەن بىلەن تامام چوغلۇق تەرگەندەك .

قىزارىپتۇ مەڭزىڭنى قۇياش سۆيۈپ تومۇزدا،
گىرىملەرگە نەھاجەت شەپەق تۇرسا يۈزۈڭدە .
كۆيدۈرىدۇ شۇ شەپەق، مېنىڭ كۆزۈم سېنىڭدە،
سېنىڭ كۆزۈڭ شۇندىمۇ يەنە دالا - تۈزۈڭدە .

ئۇچراپ قالدۇق نەچچە رەت، سەندە ئاران تەبەسسۇم،
قاچان كۆرسەم قەيسەردەك ئىككى يېڭىڭ نۇرۇكلۇك .
قارلىغاچتەك ئالدىراش يۈرگىنىڭنى كۆرگەندە،
قايتىپ كەتتىم ئارماندا خىياللىرىم سۈرۈكلۈك .

مەھەللىدە تارقالدى سەن توغرۇلۇق ھېكايە،
ئىشچانلىقنىڭ، تىڭشىسام، ماختالمىغان بىر ئۆي يوق .
لەۋلىرىنى تەمشىيدۇ ئوغلى بارلار ئەر يەتكەن،
يىگىتلەرنىڭ قەلبىدە سەندىن باشقا بىر كۆي يوق .

كەتكىنىڭنى خىلۋەتكە شۇندا بىلدىم، دىلىرىم،
سېنى باشلاپ كېتىپتۇ ئېتىزلارغا ئەقەدەڭ .

ئاناڭ ئۈچۈن قانچىلىك بولساڭمۇ سەن ئارزۇلۇق،
خالىمايسەن يۈرۈشنى مېشچانلاردەك چېكىپ مەڭ .

سېنىڭ ئۈچۈن باغلاردىن ئەۋزەل ئىكەن بۇغدايلىق،
سېغىنساڭمۇ سالقىنىنى شۇ دالدىن كەتمەيسەن .
شالدىرلايدۇ قوناقلق، سەن بار ئۇنىڭ قويندا،
سەن ئېتىزنى بىر كۈنمۇ ئەسلا تەرك ئەتمەيسەن .

قوغۇنلارنى سەن تەرگەن كۈتۈۋالدى بازارمۇ،
«دېھقاننىڭ!» دەپ توۋلايدۇ داڭلاپ تۇرۇپ ساتقانلار .
بىنەمگىمۇ چىقىپسەن داداڭ بىلەن ھارۋىدا،
سەندەك بولماس، بولسىمۇ ئەلدە شەرەپ تاپقانلار .

تەسۋىرلەشكە تىل كېرەك، ئەتتەڭ، شائىر ئەمەسمەن،
چۆرىسگە گۈل تېرىپ سەن ياسىغان پاراڭنى .
توختىتالماي ئاۋارە سۆيۈنگەنلەر سەن ئۈچۈن
باشلاپ قويۇپ سەن قىلغان كۆكتاتلىقتىن پاراڭنى .

سېنىڭدىكى ھېكمەتنى شۇندىن ئۇقتۇم، ئىشەنسەڭ،
ئىككى بولدى بىر كۆيۈك، بولۇپ قالدىم ياتالماس .
ئىشچانلىقنىڭ ئىشقىمىنى يانغىنلاردەك ئۇلغايىتى،
بۇنداق ئوتنى ئۆزگىلەر بەلكىم سەندەك ياقالماس .

تۇتۇپ بېرەي سۈيىنى بۇ يىل تەرگەن كۈزگە ئىنىڭ،
ئەجەب ئەمەس شۇ كۈنى يېقىپ قالسام دىلىڭغا .
چەشلىرىڭنى سورۇشقا مەندەك يىگىت لازىمغۇ،
چۆچۈپ كەتمە تاڭ سەھەر بېرىپ قالسام يېنىڭغا .

ئىزلىرىڭدىن ئىزدەيدۇ ياخشىلىقنى يۈرىكىم،
سېنى كۆرۈپ ئۈستىدە، كومبايىنغا چىقارمەن .

قوناق ئۆزگەن سېنتەبىر، گۈلۈم، ئەجەب كۆڭۈللۈك،
شۇ چاغدىمۇ يېنىڭدىن بەلكىم ئورۇن تۇتارمەن.

بىر تاۋۇزنى تەڭ بۆلۈپ ئويۇپ يەرمىز ئىككىمىز،
يېتىپ قالار سۆيگۈمىز بەلكى شۇ چاغ ۋايىغا .
خەقەمۇ مېنىڭ كەينىمدىن يامان كۆرۈپ گەپ تاپماس،
باقار بەلكىم ئەمگەكچان بىر ئاشقنىڭ رايىغا .

كۆچۈپ بارغۇم بار مېنىڭ ئەمدى سېنىڭ يېنىڭغا،
سوراۋىرەي سۆيگۈڭنى قۇرۇپ كەتسۇن قورۇنۇش .
ئاۋارىمەن خەت يېزىپ ئالماق ئۈچۈن بىر جاۋاب،
مەيلى دېسەڭ سېنىڭدىن ئىككى دۇنيا كۆڭلۈم خۇش!

1999 - يىلى ئۆكتەبىر، غولجا

دوستلارغا

يامان كۈنلەر مەن بىلەن كەتكەي،
ياخشى كۈنلەر سەن بىلەن بولسۇن .
مەنلا تارتاي تىكەن دەردىنى،
قىزىلگۈللەر سەن بىلەن بولسۇن .

چوققىلارنى ساڭا ئۆتۈندۈم،
ماڭا قالسۇن ساينىڭ تاپىنى .
تەقدىر ساڭا تاۋار تون ياپسۇن،
ماڭا قالسۇن ئەسكى چاپىنى .

مەن ياسىغان كۆۋرۈكتىن ئۆتسەڭ،
«مېنىڭ ئۈچۈن ياساپتۇ» دەپ ئۆت .
سەپەرلەردە قالساڭ ئۇلاغىسىز،
ھاپاشلاشقا يەنە مېنى كۈت .

مەن تۇرغاندا غەم قىلىپ يۈرمە
قاردا قالغان خامانلىرىڭدىن .
غەلۋىر تۇتۇپ ئۆزۈم ئايرىمەن
چەشلىرىڭنى سامانلىرىڭدىن .

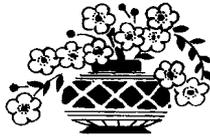
ئاي چىلىسا، مەن قالاي، سەن چىق،
«ئايدا دوستۇم بار» دەپ يۈرىمەن .

پەخىرلەنسە ئەللەر ھۆلكىدىن،
مەن دوستلاردىن پەخىرلىنىمەن .

دورنەيمەن ئاغزى دوستلارنى،
ئاغرىپ قالساڭ، قەلبىم يىغلايدۇ .
ئايىماسەن تاپقانلىرىمنى،
مېنىڭ قولۇم دۇنيا يىغمايدۇ .

بىر نان تاپسام، يېرىمى سېنىڭ،
تەڭ ئۆلىمىز ئاچلىقتىن ئۆلسەك .
يالقۇز كۈلۈش ياخشى ئىش ئەمەس،
تەڭ كۈلىمىز توقلۇقتىن كۈلسەك .

1998 - يىلى ئىيۇن، غۇلجا

يازغان خەتلەرنىڭ

قىزىلگۈل پۇرايدۇ يازغان خەتلەرنىڭ ،
سەن گۈلۈم ، خېتىڭنى باغدا يازغانمۇ؟
تاك سەھەر بۇلبۇلدەك تەلپۈرۈپ ياكى ،
قىزىلگۈل ئېچىلغان چاغدا يازغانمۇ؟

قىزىلگۈل پۇرايدۇ يازغان خەتلەرنىڭ ،
قولۇڭدا قىزىلگۈل بارمىدى ياكى؟
كەلمەستىن شۇنداق خەت يېزىپ تۇرساڭمۇ ،
بىر سېنى كۈتەر مەن ئۆلگۈچە تاكى .

قىزىلگۈل پۇرايدۇ يازغان خەتلەرنىڭ ،
ئايلىنىپ كەتتىڭمۇ ياكى سەن گۈلگە؟
كېلىدۇ ۋاپانىڭ ناخشىسىنى ئېيتىپ ،
خەتلەرنىڭ نەھۇنە ، خەتلەرنىڭ ئۆلگە .

1999 - يىلى ئىيۇل ، غولجا

ياخشىلارغا ناخشىلار تولا

دەريا بولساڭ شارقىراپ ئاققىن،
شاۋقۇنىڭنى تاغلار ئاڭلىسۇن .
ياشالساڭ ياشناپ ياشايلى،
يۈرەكلەردە ئارمان قالمسۇن .

تاغ بولساڭمۇ ئەكەببۇر بولما،
سېنىڭدىنمۇ ئېگىز تاغلار بار .
بۈگۈننىمۇ سۆيەيلى، ئەمما
بۈگۈننىڭدىنمۇ گۈزەل چاغلار بار .

ئۆستەڭ بولساڭ، سۈپسۈزۈك ئاققىن،
تەكشىڭدىكى تاشلار كۆرۈنسۇن .
ياخشىلارنى ئىزدەپ يۈرگەنلەر
سېنى سۆيىسۇن، سەندىن سۆيۈنسۇن .

بۇ دۇنيادا ياخشىلار تولا،
ياخشىلارغا ناخشىلار تولا .
كۆكتە قۇياش بولالمىساقمۇ،
يۇلتۇز بولۇپ چاچايلى شولا .

ئالتۇن ئاسقان بوينۇڭغا تۇمار ئاسساڭ خوپ ئىدى

(لىرىكىلار)

ئۇچۇپ بارغۇم بار مېنىڭ ئۇچۇرغىنى ئالغاندا

ئۇچۇپ بارغۇم بار مېنىڭ ئۇچۇرۇڭنى ئالغاندا،
ئەلەم قىلدى بىراقتا يارالغىنىم قاناتسىز .
كۆنۈپ كەتتىم شۇندىمۇ سېنى ئايلاپ كۈتۈشكە،
تولا تەمشىپ لېۋىمنى قالغانلىرىم ساناقسىز .

ياياق كەتكەن يولۇڭغا تەقەززالار تۈمەندۇر،
ئۆلەي دېدىم قىزغىنىپ سېنى، يارىم، شۇلاردىن .
تەرەددۇتۇم يۈتكۈچە تاغ كەينىگە كۈن پاتتى،
ئاسماق ئىدىم بوينۇڭغا ئۆزۈم پۈتكەن تۇماردىن .

ئاز بولدىمۇ ئالدىنىپ مېنىڭ داغدا قالغىنىم،
ئۇچۇرۇڭمۇ ئۇشتۇمتۇت جىمىپ قېلىپ بەزىدە .
«بارمىساڭمۇ كەلمەمدۇ يارىڭ» دېسە چىنپۈتۈپ،
كەلگىنىمچۇ، ۋاي تېخى، يولدىن يېنىپ بەزىدە .

شۇ ئەلەملەر قوشۇلدى سېغىنىشقا مەندىكى،
 سورا شقمۇ جۇرئەت يوق سېنى ئەلدىن: «نەدە؟» دەپ .
 بىلىمگە نلەر سورايدۇ: «نەرنىڭ ئاشق سېنىگمۇ ،
 يوقمىدى يا نۇزۇكرەك ئاراڭلاردا ۋەدە؟» دەپ .

كۆڭل بارۇ ، يۈرەك يوق ، بولۇپ قالدىم قورقۇنچاق ،
 دەۋاسىدا سۆيگۈنىڭ چىقىپ قالدىم يارامسىز .
 زىيان سالدى سۆيگۈگە مېنىڭدىكى مۆمىنلىك ،
 كۆرۈنگەننىڭ ئالدىدىن ئۆتمىگىنىم سالامسىز .

ھەسەتخوردىن قورقىمەن ، سۇخەنچىلەر دۈشمىنىم ،
 يۈرۈۋەردىم سۈكۈتتە ، «مېنىڭ» دېسە سېنىمۇ .
 نەدە بولسۇن توشقاندا تالاشقۇدەك جاسارەت ،
 ئىت ئاغزىدا كېتەرەكەن ياۋاشلارنىڭ نېنىمۇ .

ئۆز يارىم دەپ يۈرۈپتۇ سېنى يەنە كىملىرىدۇر ،
 ئاجىز كەلدىم شۇ سەۋەب ياقىسىدىن ئېلىشقا .
 كاجانلايمەن ئۆزۈمنى ئۆز كۆشۈمنى ئۆزۈپ يەپ ،
 ئامالم يوق شۇلارنىڭ كاجىتىغا سېلىشقا .

بىراق كۆڭلۈم ئۆلىمىدى ئۆلگەن بىلەن خىياللار ،
 سېنى يارنىڭ شۇلاردىن سۆيمەي تۇرۇپ كۈنلەيدۇ .
 ئۇچۇپ بارغۇم بار مېنىڭ ئۇچۇرۇڭنى ئالغاندا ،
 تۈندە يىغلاپ شۇڭلاشقا كەپتەر بولۇپ ئۈنلەيدۇ .

ئەللىك يىللىق ئامەتلەر

ئەللىك يىلنىڭ ئالدىدا نارەسىدە قىز ئىدىڭ ،
 مەن بار يەردە سەنمۇ بار ، سەن بار يەردە مەنمۇ بار .

شۇ چاغدىلا بىخلانغان بىزنىڭ كۆڭل، سەۋەبى :
تۇپرىقىدا سۆيگۈنىڭ ھاۋاھۇ بار ، نەھمۇ بار .

شۇ چاغلارنى ئەسلىسىم، يۈرەك - باغرىم يىغلايدۇ ،
چۈنكى بولماس قايتقىلى بالىلىققا ، ياشلىققا .
«ھەسرەتلەرگە نە ھاجەت؟» دەپ بەزلەيمەن ئۆزۈمنى ،
باشلىدۇققۇ بىزمۇ سۇ بۇغداي تېرىپ تاشلىققا .

ئەللىك يىلغا بىزنىڭمۇ بەرگىنىمىز ئاز ئەمەس ،
تەقدىم بولدى تۈزدەك ئۆز ياشلىقىمىز ۋەتەنگە .
ئون سەككىز دە سۆيگەندەك شۇڭا ، يارىم — ئەللىك يىل ،
ھەر تاڭ قۇياش سۆيمەستە سۆيۈپ كەلدىم چېكەڭگە .

بەخت ئالدۇق بەزىدە يانچۇقىدىن كۈنلەرنىڭ ،
بوۋايلاردىن نەۋرىلەر خۇددى تاتلىق ئالغاندەك .
غايىب بولدى بەزىدە كۆڭۈللەرنىڭ خۇشلۇقى ،
ئاسمان كەبى تەقدىرنىڭ خۇبى تۇتۇپ قالغاندەك .

يالغان چىقتى ھاياتنى تامام بەخت دېگەن گەپ ،
گۆدەكلىكتە يالغانغا چىنپۈتكەنمۇ بىز بولدۇق .
بىلىپ تۇرسا خالايدىق ھالىمىزنى ئەزەلدىن ،
گۆدەكلىكتە نۇقسان كۆپ: يالغانلاردىن ئۆز بولدۇق .

نادانلىققا «خوش!» ئېيتىپ خەيرلەشتۇق ئاخىرى ،
يۇيۇپ قويدى ئەللىك يىل بىزنى ئەقىل نۇرىدا .
ئايلانمىساق ئاقلغا ئەللىك يىللىق قىسمەتتە ،
ئاۋازىمىز بولامتى ئەللىك يىلنىڭ خورىدا؟

ئېگىز تۇرۇپ تەڭرىتاغ جىمى تاغدىن جاھاندا ،
ئوغۇل - قىزى خىجىلىقۇ جىمى ئەلدىن پەس تۇرسا؟

جاق تويدۇققۇ سۆيگەنگە جاھالەتنى جانان دەپ،
ئاسارەتتە بىز ئۇچۇن ئالغا باسماق تەس تۇرسام؟

ئەللىك يىللىق ئامەتلەر ئىككىمىزگە قىممەتلىك،
بىلىۋالدۇق بىلىمدىن ئۆزىمىزنى ئۆزىمىز .
چاتقاللاردا ئات چېپىپ چارچاپ ئۆلگەچ تالايىلار،
توغرا يولنى ئاخىرى تونۇپ يەتتى كۆزىمىز .

ئۈمىد تەرسەك يىللارغا ئۈنۈپ چىقتى قىش كېتىپ،
رىئاللىققا ئايلاندى كۆرگەن چۈشنىڭ ئاخىرى .
يۈرۈپتىمىز چىنىۋتەي گۇمانلارنىڭ كەينىدە،
باھار دېسە كۈنلەر قارا قىشنىڭ ئاخىرى .

سۆزلىگەنگە تۈگەمدۇ ئەللىك يىلنىڭ گەپ - سۆزى،
ئەرىپلەنسە قەيسەرلىك ئىككىمىزگە كۇپايە .
تاشلىۋەتتۇق مۇشكۈلنى ئۆشنىمىزدىن ئاقشۈەت،
ئىزىمىزدىن قالغىنى باتۇرلۇقتىن ھېكايە .

خۇمداندا ھاياتنىڭ پىشىپ چىقتۇق ئىككىمىز،
ئەللىك يىللىق ئامەتتە ئاۋۋال شۇنى داغلايمەن .
ئەللىك يىللىق ئىمتىھان بىزگە ئاسان چۈشكەنمۇ،
بۇگۈن شۇنى ئويلىسام، يېڭىۋاشتىن يايىرايمەن .

قارا چاچلار قانداقچە ئاپئاق قارغا ئايلاندى،
جاۋابىنى مەن ئەمەس، سۆزلەپ بېرەر ئەللىك يىل .
ساداقەتنى ئۆگەتتى بىزگە ئۇلار ئەخلاقتىن،
تەۋرىمىدۇق شۇڭلاشقا قىسمەت كەلسە ئەللىك خىل .

قوراي بولۇپ قالساڭمۇ كېلىپ تۇردى گۈل ھىدى،
ساداقەتتىن كەچمىدۇق، شېرىن جاندىن كەچسەكمۇ .

بىلىم ئىكەن سۈكۈتمۇ ، ئالتۇن بىلدۇق سۈكۈتنى ،
كاككۇك بىلەن زەينەپتەك جۇدالىقتا يۈرسەكمۇ .

كۆنۈپ كەتتىم سېنى دەپ شادلىققىمۇ ، غەمگىمۇ ،
شۇنغا بۇگۈن داغلايمەن ئەللىك يىللىق ۋاپانى .
مۇھەببەتتە ئەۋزىلى شۇنداق ۋاپا ئەمەسمۇ ،
بىلىندۈرمەي ئۇزاتقان جىمى جەبىر - جاپانى .

باللارغا ئابىدە تىكلەپ بەردۇق چىدامدىن ،
ئىككى قولى ئۇلارنىڭ ئىشچانلىققا كۆنسۇن دەپ .
بىزدىن قالغان دەستۇرغا شۇلار ئۈچۈن يېزىلدى ،
ئەدە بولسا شۇ يەردە ئادالەتنى سۆيسۇن دەپ .

يوللىرىمىز تۇتشار ئەنە يېڭى ئەسىرگە ،
ئۆمرىمىزنىڭ ئۇزلۇقى سۆزلىنىدۇ شۇندىمۇ .
ئەللىك يىللىق ئامەتلەر ئىككىمىزگە قىممەتلىك .
زەررىلىرى ئالتۇننىڭ چاقنايدىغۇ قۇمدىمۇ؟!

چىرايلىقنىڭ كەينىدە چۆچەك تولا ، سۆز تولا

بېرەتتىمغۇ مەن ئۆزۈم ئەبىرنى ، ئەزىزىم ،
ئېيتىپ يۈردۈڭ نېمىدەپ كۆرۈنگەنگە چۈشۈڭنى؟
بەزىلەرنىڭ ، بىلمەمسەن ، كۆزى يامان ئەزەلدىن ،
گەپ سورىسا نېمىشقا كۆرسىتىسەن چىشىڭنى؟

ئادەم بارمۇ ئۆگزەڭدە؟ غىچىلدايدۇ تورۇسۇڭ ،
مەھەللەڭدە يوق ئەمەس بىزنى ماراپ يۈرگەنلەر .
ئۆتۈپ كەتتى دۇبۇرلەپ ئىشىكىڭدىن كىملىرىدۇر ،
ھەيران ئىكەن بۇ ئىشقا ھەتتا ئۇنى كۆرگەنلەر .

بولۇپ قالدى شۇبھىلىك قوشنىلارنىڭ ئۆيىمۇ،
كىرىپ يۈرمە شۇڭلاشقا كەچ كىرگەندە تىلەككە،
بولۇپ قالغان ئوخشاشمەن بەلكىم مەنمۇ گۇمانخور،
ئەمما كۆڭلۈم بارمايدۇ شۇبھىلەردىن بۆلەككە .

يالغۇز قويۇپ بەرگۈم يوق سېنى، گۈلۈم، بازارغا،
بازار دېگەن يامان يەر، ئادەم تولا، كۆز تولا .
ئەلمىساقتىن دۈشمەننىڭ تاپمايدىغان گېپى يوق،
چىرايلىقنىڭ كەينىدە چۆچەك تولا، سۆز تولا .

ئالتۇن زەنجىر ئاسماستىن، تۇمار ئاسساڭ خوپ ئىدى،
ئۇنمايسەن ئەزەلدىن مەن دېگەنگە بىراقتا .
باش - كۆزۈڭدىن سەدىقە، خەير - ئېھسان بېرىپ تۇر،
بالا - قازا، ئىلاھىم، سەندىن يۇرسۇن بىراقتا .

مەن بارمىغان تويىلارغا بارما دېگۈم كېلىدۇ،
چىراي ئاچما بارساڭمۇ كۆرۈنگەنگە جىلمىيىپ .
سالام - سەھەت باشقا گەپ، ئۇ جىلمىيىش باشقا گەپ،
ئەرزان كۈلكە - تەبەسسۇم ئەلمىساقتىن بىر ئەيىب .

ئەلدىن سېنى، ئامرىقىم، قورۇنغىنىم قورۇنغان،
بوي تارتىپتۇ ئويلىسام مېنىڭدىمۇ كۈنچىلىك .
لىللا تۇرۇپ ئېيتقىنى، سېنى چىندىن سۆيىمىسەم،
سەۋدايدەك ھەر كۈنى سۆزلەمدىمەن مۇنچىلىك؟!

ئاشۇلارنى دورىساڭ . . .

كۈن ئارلاپ ئۆيۈڭگە كېلىپ - كېتىپ يۈرگەنلەر
غەلىتىغۇ، دىلبىرىم، كۆرسەتمەيدۇ يۈزىنى .

بېشىدىكى بىلمىدىم، پەرەنجىمۇ، رومالمۇ،
 نامەھرەمەش، ئاڭلىسام چۈمكىمەسە ئۆزىنى .

مېڭىپ يۈرمە باشلىسا شۇلار ماڭغان يوللارغا،
 ئېيتقىنىغا ئىشەنمە، قايدۇردۇ بېشىڭنى .
 بۇ دۇنيالىق كۈلكەڭنى كۇناھ، دەيدۇ ئەيىبلەپ،
 ئوتى ئۆچۈپ ئويۇڭنىڭ، كۈل باسدۇ بېشىڭنى .

ئارتۇالساڭ پەرەنجە، ئاي يۈزۈڭگە ئاھانەت،
 ئۆچ ئەمەسمۇ ئادەملەر ئايىنى توشقان بۇلۇتقا؟
 كۆكلىمەيدۇ، قۇرۇيدۇ (قۇرۇغانلار تۈمەن مىڭ)،
 ئىخلاسنى بەرگەنلەر ئەپسۇنلارغا، دۇرۇتقا .

ھۆسن قوشقان گۈل تۇرسا جامالىغا دۇنيانىڭ،
 قىزىلگۈلنى، ئېيتقىنا، چۈمكەپ قويۇش دۇرۇسمۇ؟
 نادانلىقتىن نادامەت كۆرۈپ تۇرۇپ ئۆزىمىز،
 بۇنى يەنە تەقدىرگە دۆڭگەپ قويۇش دۇرۇسمۇ؟

ياسانمىساڭ ياشلىقنىڭ نۇر چاچامدۇ ھەسسىلەپ،
 گۈزەللىكمۇ ياشلىقنىڭ دوستى تۇرسا ئەسلىدە .
 باھار دەپمىز ياشلىقنى، نەدە ئۇنداق گۈزەللىك،
 گۈزەللىكى دۇنيانىڭ ئەسلى باھار پەسلىدە .

ئۇچالمايسەن ئاسماندا ئاشۇلارنى دورىساڭ،
 قايمۇقسەن يولۇڭنى ئاشۇلاردىن سورىساڭ .
 قارىسى بار قازاننىڭ، يىراق يۈرگىن شۇلاردىن،
 قارا بۇلۇر ۋۇجۇدۇڭ ئاشۇلارغا يولۇقساڭ .

ئۇزۇق دېسەڭ، ئۇزۇن چاچ قويۇپ يۈرگىن، ئەزىزىم،
 چۈمكىۋالغان ياشلاردىن مىڭ ياخشى ھەم بۇدۇر چاچ .

كېيىنەكتەك ياسانساڭ، جاكارلايمەن: «ئۇچتى!» دەپ،
ئۇچۇپ يۈرگەن لايىھىدەك، بولۇپ يۈرگەن قارلغاچ

ئېگىز پاشنا تۈپلەيلەر قۇت قوشىدۇ قەدىدىڭگە،
يۈپكەڭ ساغما يارىشىپ، ئايلىنىدۇردى سۈرەتكە .
كەشەنە باسقان كۈپتاغغا يوشۇرۇنغان كۆركەملىك،
شۇڭا تۇرقۇڭ ئايلىنىدى مېليون كۆزدە كۆرەككە .

سەن تۇرغاندا ئادەملەر روپاشلارغا باققايمۇ،
ئۇلار سېنى ئۈندەيدۇ ياشاش ئەمەس، ئۆلۈمگە .
بىر زۇلمەتكە مەھكۇمەسەن مېڭىپ قويساڭ كەينىدىن،
ئەنسىرەيمەن شۇڭلاشقا كېلىپ يۈرسە ئۆيۈڭگە .

ئايلىنىسەن ھۆرلەرگە مەن ئېيتقانداك يول تۇتساڭ،
كەتكەندىمۇ دۇنيادىن ئارمان بىلەن كەتمەيسەن .
بىلىپ قويغىن: شۇلارنىڭ بايرىقىنى قۇت دېسەڭ،
كاككۇك بىلەن زەينەپتەك مۇرادىڭغا يەتمەيسەن!

كېرىپ قالسام چۈشۈڭگە . . .

كېرىپ قالسام چۈشۈڭگە جورۇپ يۈرمە يامانغا،
يامان كۈنلەر بولمامدۇ يامانلارنىڭ بېشىدا؟
كىمگە قىلدۇق يامانلىق، ئويلىغىنا، ئەزىزىم،
كۆكلەمدۇ يا بۇ ئالەم ياخشىلارنىڭ بېشىدا؟

تىل تەگكەندەك بولمامدۇ بۇ ۋىسالغا باشقىدىن،
پېشكەللىككە يولۇقسام، تارتقانلىرىم ئاز كېلىپ .
دېگىنىڭغۇ ئورۇنلۇق: بەتلىنىدۇ مىلتىقىمۇ،
ئەمدى كۆلگە چۈشكەندە ئۆردەك كېلىپ، غاز كېلىپ .

شۇنداقتىمۇ ھەقىقەت يېڭىپ چىقتى ئاخىرى،
بىزنى يامان دېگەنلەر ئەيۇ سوراپ كەلدىغۇ؟!
ئەمدى قالغان كۈنلەردىن يەنە نېمە ئەنسىرەش،
تۆھمەتلەرنى ئاخىرى شۇ ھەقىقەت يەڭدىغۇ؟!

بىز تەڭرىگە بارغۇچە، تەڭرى دېگەن ياخشىلار،
ياخشى بولساق بىزنىمۇ شۇ ياخشىلار يۆلەيدۇ .
يامانلارغا ياسالغان، بىلسەڭ، ئەسلىي دار دېگەن،
يامانلىقى شۇلارنى ئاخىر دارغا سۆرەيدۇ .

چىقىپ كەتسەم كوچىغا، شۇئان ئېغىپ يۈرىكىڭ
چىققانلىرىڭ ئاز ئەمەس ھېنى ئىزدەپ تالغا .
بولۇپ قالدىڭ كېيىكتەك غايىب ئوقتىن ئۈركۈگەن،
تارتامدۇ يا قاپقىڭ دائىم دەردكە - بالاغا؟

تۆت بالاڭنىڭ بەختىگە ياخشى كۈنلەر تىلەيمەن،
ئىشەن، گۈلۈم، بىزگىمۇ كېلىۋەرەمسە يامانلىق .
مەنمۇ سەگەك بوپقالدىم بىخۇدلۇقتىن ئازار يەپ،
سەگەكلەرگە يېقىنغۇ ئاسايىشلىق - ئامانلىق .

تارتقان زىيان ياخشىلار ۋاقتىنچىدۇر ۋە لېكىن
يىللار ئىنچ ئۆتمىگەچ ئەنسىرەيسەن ھېنىڭدىن .
يۈرەكتالدى بوپكەتتىڭ، قارا باسقان كېچەك كۆپ،
ياخشىلىقنى تىلەيمەن مەن يەنىلا سېنىڭدىن .

ياخشى بولساق ھىدلايدۇ بىزنى گۈل دەپ ئادەملەر،
كىرىپ قالسام چۈشۈڭگە، ياخشىلىققا جورۇپ يۈر .
بېسىلمىسا تەشۋىشنىڭ شۇنىڭدىمۇ، دىلىرىم،
بىر پارچە نان بېشىمدىن ھەر سەھەردە ئۆرۈپ يۈر .

1999 - يىلى ئىيۇل، غولجا - پىچان

بىر كېلىمىز دۇنياغا

بىر كېلىمىز دۇنياغا، كۈندە سۆيۈن، كۈندە سۆي،
 قىيامەتلىك جۈپلەر بىز، كۈندە كۆيۈن، كۈندە كۆي .
 ئازار يېگەن كۆڭۈلدە كۆكلىمەيدۇ مۇھەببەت،
 ئۆرە بولغان ئەمەستۇر ئەلمىساقىتىن كۈلدە ئۆي .

ئاسايىشلىق ئۆمۈرنى كۆتۈرىدۇ ئەرشكە،
 كۆتۈرەمدۇ كۆڭۈلنىڭ تارازىسى ئۆزگىنى؟
 ۋاپا تولغان ھۇجرىدا شائىرانە ھايات بار،
 شۇ ئەمەسمۇ ھاياتنىڭ كۈندە قوشاق تۈزگىنى!؟

قەدىر دانلىق ئىنسانغا قىممەت خىسلەت قەدىمدىن،
 ماڭلىيىڭغا ھەر كۈنى مىڭنى سۆيسەم ئاز شۇڭا .
 بىر كېلىمىز دۇنياغا، قىشنى سۆيگۈ كۆتۈرمەس،
 لازىم، گۈلۈم، ئائىبەد ئارىمىزغا ياز شۇڭا .

سېنى گۈل دەپ پۇرايمەن كۈندە سۆيۈپ قانماستىن،
 ئىناق سۆيگۈ باغ چۈنكى، ئىناق سۆيگۈ پاراغەت .
 گۈللەيمىزمۇ، ئىيتقىنا، شۇ جۈپلۈكتىن ئايرىلساق،
 شۇڭا ماڭا تۇيۇلار قىيىدىغىنىڭ قىيامەت .

ئاغرا مېنىڭ يۈرىكىم، بۇلۇت كۆرسەم چېهرىڭدىن،
 مېھمان تۇرساق تۆت كۈنلۈك، نېمە ھاجەت نىزاغا .

ئەپۇ دېگەن يارالغان مەن ئۈچۈن ھەم سەن ئۈچۈن،
ئۆتۈپ كەتسەك نىزادا، ئۆلمەيمىزمۇ ئىزاغا؟!

بىر كېلىمىز دۇنياغا، قايتىشىمىدى كەتكەنلەر،
ۋاپا ئىكەن ھاياتنىڭ بىزگە ئاۋۋال بەرگىنى .
ھارام بىزگە، دىلبىرىم، نىزا تۈگۈل گۇمانمۇ،
سۆيگۈ دېگەن ئالەمنىڭ بىزگە قۇچاق كەرگىنى .

قايتقىنىمدا خاماندىن قېقىپ قويساڭ ئۇچامنى،
ھاردۇق دېگەن، ئېيتقىنا، ئۆزى شۇئان چىقامدۇ؟!
ئوسىما تەرسەم، گۈل تەرسەم ئۆزۈڭ ئۈچۈن باغلارغا،
جاھان ئەھلى شۇلاردىن چىن سۆيگۈنى ئۇقمامدۇ؟!

بىز يارالغان ئەزەلدە سۆيۈشۈشكە، سۆيۈشكە،
قوشۇپ بەردى بۇ ئالەم مۇھەببەتكە شادلىقنى .
بىر كېلىمىز دۇنياغا، ئارىلاشتۇرما، ئامرىقىم،
يا يۇمشاققا قاتتىقنى، يا ئاچچىققا تاتلىقنى .

تۈنۈگۈنكى بوۋاقلق بۈگۈن بىزگە بۇشايما،
ناس قالغانتۇق كىبىردە كەتكىلىمۇ ئايرىلىپ .
جۈپلۈكىمىز شادلىقنىڭ مۇنبىرىدىن چۈشمسۇن،
ئۇھ تارتمايلى ئەپسۇستا، قېرىغاندا قايرىلىپ .

تاشتىن قاتتىق ئىشەنچتىن غالىب كېلىپ ئەنسىرەش،
تۇمانلىرى تەشۋىشنىڭ بىزگە غەشلىك چاچمىغاي .
يالغان سۆيۈش مەلئۇنلۇق، يالغان سۆيىسەم ئۆلەيمەن،
دوستلىرىڭمۇ، ئېيتىپ قوي، خۇددى بىزدەك ياشىمىغاي .

بىر كېلىمىز دۇنياغا، بىللە تۆككەن تەر ئۇلۇغ،
ھاجەت ئەمەس كۆز ياشلار بىللە چەككەن جاپاغا .

زۆرۈر چاغدا ھۇزۇردۇر رىيازەتمۇ تەڭ چەككەن .
داللى ئىكەن شۇنداق كۈن ساداقەتكە - ۋاپاغا .

ئېزىتقۇلار يالغاندىن زەردارلىققا ئۈندەيدۇ ،
كىگىز ياخشى ، ھېزى بول ، شۇلار بەرگەن گىلەمدىن .
بايلىق دېگەن ، بىلىپ قوي ، شېرىن ئۆتكەن سۆيگۈدە ،
قۇزغۇن ئۇچقان ياماندۇر بۇلبۇل جايى - چىمەندىن .

قارغىش ئېلىپ ئۆتكەنلەر يامانلىقتىن نە تاپتى؟
ياشارتىدۇ ياخشىلىق ياخشىلارنى ئەزىلەپ .
ئۆتۈشكەنلەر ئىززەتتە جاي ئالار كەن ھەر دىلدىن ،
بارار ئىكەن شۇنداقلا تاغلاردىنمۇ ئېگىزەپ .

دەرس ئالسۇن شۇلاردىن بىزنىڭ سۆيگۈ ، ئامرىقىم ،
بىر كېلىمىز دۇنياغا ، مېنى كۈندە سۆيۈپ قوي .
بۇ سۆيگۈنى قۇتلايدۇ ھەر كۈن چىققان قۇياشمۇ ،
ھەر سەھەردە بىر قەدەھ سەنمۇ ماڭا قۇيۇپ قوي .

1991 - يىل مارت ، غۇلجا

ماڭا ئۆلۈم تىلەپسەن ئاخشام

ماڭا ئۆلۈم تىلەپسەن ئاخشام،
 بېرىپتۇ دەپ مېنى تويلارغا .
 كۈنچىلىكىڭ قاتتىقكەن ئەجەب،
 سېلىپ قويدۇڭ مېنى ئويلارغا .

ماڭا ئۆلۈم تىلەپسەن ئاخشام،
 كەتكىنىمنى ئاڭلاپ كۆرۈشمەي .
 ئاسىيلىققا ھەيدەپسەن مېنى،
 شۇ بىر ئاخشام قالساق سۆيۈشمەي .

ئوت قالسام يىغلايدۇ ئوچاق،
 ئىس پۇرقۇدى كۆزۈمگە ئاۋۋال .
 چاتاق بارمۇ تۇرخۇندا ياكى
 ماڭا يېقىن قالدىمۇ زاۋال؟

تۇتقان سۈيۈم بۇغدايلىقىمغا
 ئاياغلاشماي قالارمۇ توختاپ .
 قالارمەنمۇ ئېچىق بېشىدا
 يىغلاپ تۇرغان دېھقانغا ئوخشاپ؟

ماڭا ئۆلۈم تىلەپسەن ئاخشام،
 ئەيىبىم شۇ كۈندە كەلمىگەن .

كۈنلىسىمۇ ئەللەر يارىنى،
نەدە سەندەك قارغاپ كۈنلىگەن ؟

ئېگىۋەر مە قۇرۇق قورايىنى،
ئېگىۋەر سەك كەتمەمدۇ سۇنۇپ ؟
قۇرۇق تۆھمەت، پەخەس بول، يارىم،
تۈگىتىدۇ سۆيگۈنى يۇنۇپ !

1999 - يىل ئاۋغۇست، غۇلجا

بىر كۈنى

بالاڭ ئازسا، «ئاھ» ئۇرما، يول تاپىدۇ بىر كۈنى،
ئامان بولسا، ئۇلارمۇ پۇل تاپىدۇ بىر كۈنى .
خاتا باسقان قەدەملەر قالدۇرغاندا قاتاردىن،
ئۆزى ماڭغان چاتقالغا ئوت ياقىدۇ بىر كۈنى .
گەدەنكەشلىك ھېچكىمدىن ئۇدۇم ئەمەس ئۇلارغا،
ئۆزى كېلىپ ئالدىڭغا گەپ ئاچىدۇ بىر كۈنى .
ئات بولغۇچە ئاساۋ تاي ھەر يان چاپسا چاپامدۇ،
ئۇلارغىمۇ بۇ دۇنيا يۈك ئارتىدۇ بىر كۈنى .
«ئاق»نى چەككەن ئاغزىدا ئوقۇپ ئەبسۇس، پۇشايمان،
قاراپ ئۇلار كەينىگە «ئۇھ» ئارتىدۇ بىر كۈنى .
بۈگۈن پانماي يۈرگەنلەر كوچىلارغا تۈن بويى،
چىللىسىمۇ كوچىلار جىم ياتىدۇ بىر كۈنى .
تەييار توقاچ قولۇڭدىن يەۋەرەيدۇ ئۇلارمۇ،
ئۆزلىرىمۇ ئۇن تارتىپ، نان ياقىدۇ بىر كۈنى .
بۇ ئالەمدە ھەر ئىشنىڭ سائىتى بار، ۋاقتى بار،
خۇددى سەندەك ئۆي تۇتۇپ، ئۆي باقىدۇ بىر كۈنى .
كۆندۈرىدۇ بۇ جاھان تالاي ئىشقا ئۇلارنى،
شۇلار چاپقان ئۆستەڭدە سۇ ئاقىدۇ بىر كۈنى .
بىز ئوينىغان نورۇزنى بىزدەك ئويناپ شۇلارمۇ،
ئىزدىمىزدا ئېگەرلەپ ئات چاپىدۇ بىر كۈنى .
پېشانەڭگە ئاسماندىن ئىللىق قۇياش نۇر چاپسا،
يۈرىكىڭگە بالاڭمۇ نۇر چاپىدۇ بىر كۈنى .

سەنمۇ ئاتا - ئاناڭنى ئۆتكەن بولساڭ ئەزىزلەپ،
ئوغۇل - قىزىڭ ساڭمۇ تون ياپىدۇ بىر كۈنى .
شۇ ئىشلارنى كۆرەلمەي ئۆلۈپ كەتسەڭ ئامال يوق،
ھايات بولساڭ، مەيدەڭگە گۈل تاقايدۇ بىر كۈنى .
يامان دېسەڭ بالاڭنى، كىم بېرىدۇ ياخشىنى،
ھازىر يامان بولسىمۇ، ئەسقاتىدۇ بىر كۈنى .

1996 - يىلى مارت، غۇلجا

ۋاي داد

(ساترا)

ئۆيۈمدە تۇردى بىر باخشى كېلىپ بىر قانچە رەت، ۋاي داد،
 بۇ رەت بىر ئايدا قالدۇردى ماڭا ئالەمچە دەرد، ۋاي داد،
 دېمەي قانداق چىداي، ئەمما دېسەم، ھەر جايدا سەت، ۋاي داد،
 يېزىپ چىقسام ئۇنىڭ دەردى بولۇپتۇ نەچچە بەت، ۋاي داد،
 يۈرەرمەن شۇ سەۋەب ئەمدى جېنىمدىن قاينۇ يەپ، ۋاي داد .

بۇرۇن باخشى دېگەن دەخمىز بىلەن ئەسلا تونۇشمايتتىم،
 بىرى كاززاپ، بىرى ئاچ كۆز . . . شۇڭا ئۆلپەت بولۇشمايتتىم،
 دادامنىڭ رايدىن قورققاچ، تېرىكسەممۇ ئۇرۇشمايتتىم،
 كۆزۈم تۆت كەتكۈچە ئۇ نەس سەۋەب، سۆھبەت قۇرۇشمايتتىم،
 بۈگۈن قانداقچە بۇ نەسكە يولۇقتۇم، توۋا، خەپ، ۋاي داد .

«چىراغدىن چىقتى بۇ ئۆي» دەپ ئۇ بىر تۇندە كىرىپ كەلدى،
 توخۇ، ئۆردەك، قېچىر، ئاتنى دوراپ قىيقاس سېلىپ كەلدى،
 دادامنىڭ كۆزىدە گويا شىپالىق داپ چېلىپ كەلدى،
 بالا نەپسىگە ھاڭ تەمسىل، تالايلىرىنى شىلىپ كەلدى،
 ئالار ئەمدى مېنىڭدىن ئۇ تالاي پۇل، پايدا - نەپ، ۋاي داد .

دادامنىڭ ئاغرىقى بولدى بۇ پېشكەلنىڭ سەۋەبكارى،
 ئاناممۇ ئەسلىدە باخشى بىلەن رەھمەت تەرەپدارى،

ئۆزۈم بولدۇم ئۇلار بەرگەن جىمى پۇلىنىڭ جاۋابكارى،
بۇ ئۆيىنىڭ قويى بىز بولدۇق، ئارىدا باخشى قوچقارى،
ئۈسەر بولسا، ياتار بولدۇق يەنە خوپ، ياخشى دەپ، ۋاي

ئاۋۋال شام ياققۇدەك ئونلاپ بازارغا پاختىغا چاپتىم،
بۇ قىشتا قايدا ئادراسمان، سوراپ مۇشكۈل بىلەن تاپتىم،
بولۇپ قوپقاندا تۇغ تىكمەك، كىرىپ ئامباردا دۈم ياتتىم،
چىقىم باشلاندى بوراندەك، كالامدىن بىرنى ساتتىم،
دادامغا ياقمىدى مەندىن قىلىنغان قانچە گەپ، ۋاي داد .

ئانام باقتى ئۇنى قايماق بىلەن ھۆرمەتتە «ئۇستام» دەپ،
دادام زار «روزنى ئۇستام بىلەن بىرلىكتە تۇتسام» دەپ،
زېرىكتىم بۇ مەرەزدىن مەن «كېتەر ۋاقتىنى ئۇقسام» دەپ،
لېكىن باخشى بۇ تاۋكادىن يۈرەر ھەر كۈندە «ئۇستام» دەپ،
تېخى بارمىش ماڭا بۇ دەرد يەنە كۆپ ھەپتىلەپ، ۋاي داد .

ئاتاقتا پىرىخون - باخشى، لېكىن يوق ئەسكىدىن پەرقى،
ئەمەس ھەم سودىگەر، چۈنكى باھادا يوق ئۇنىڭ نەرخى،
«خۇدا» دەپ يۈرگىنى يالغان، تامام پۇل، ئاقچىدۇر شەرتى،
ئالاردا قوزىمۇ - قويمۇ؟ ئۆزىنىڭ تاللىماق ئەركى،
كېتەر بولدۇم ئۇنى تويغۇزغۇچە ھەم جۈدەپ، ۋاي داد .

مىنۇتتا يەتتە - سەككىز رەت ئېتەر ياد ئاغزى ئالانى،
تاامدا بارچىدىن نەقۇا، ئۇنتۇماس «ئەئۇزۇبىللا»نى،
دىلى ئىنساپنى بىلمەسكەن، ئالاردا قەلبى لىلانى،
تۇرۇپ ماختايدۇ قۇرئاندەك ئۇلۇغلاپ پۇلنى — تىلانى،
ۋالاقلاپ كەچكىچە ھەم جىن شامالنى ئەزمەلەپ، ۋاي داد .

يۈرەر ئالىم قىياپەتتە ناماز ئەھلى ئۈچۈن بىردەك،
 تەرەتكە قوپار بولسا، قوپارمىز ھەممىمىز بىردەك،
 تۇرار ئۇ ئورنىدىن چۈنكى توساتتىن ۋارقىراپ شىردەك،
 توخۇ ئۈركۈپ قاچار ھەر يان، ئىرغاڭلاپ ھەمدە غاز، ئۆردەك،
 قاچارغا مەنمۇ تەمشەلدىم بۇ ئۆيدىن نەچچىلەپ، ۋاي داد .

ئۇنىڭچۈن بىر تەرەتكە كېتەر كەن ئىككى چۆگۈن سۇ،
 دېدىم: «بۇ ھېچ ناماز خاندا ئەزەلدىن كۆرمىگەن ئىشقا؟!»
 ئۆزى تەنھا سېلىپ جەبىر، قورۇنى باشقا كىدى ئۇ،
 چىقىشتى قوشنىلار يۈگۈرۈپ، سوراقتى: «ئېيتىڭا كىم ئۇ؟»
 بۇ ھال باغرىمدا دەردىمنى ئاشۇردى ھەسسەلەپ، ۋاي داد .

ئاڭا دۈشمەن كۆرۈندى، نە ئېتەي، بۇ ئۆيدە ئۇنئالغۇ،
 سوغۇق ئامبارغا قوغلاندى دۇتار، نەمبۇر دېگەن چالغۇ،
 بۇ ھالدا تېلپۇن زور كۆرمەك بۇ ئۆيدە تەركىي ئەھۋالغۇ،
 دېدىم: «ئىنسان ئەمەس بۇ بىر، قىلىقى خۇددى ھايۋانغۇ»،
 ئۆزۈمدە ئىختىيار بولسا بېرەتتىم يەم - ھەلەپ، ۋاي داد .

كېمىدە ئالتە تۇغ تىكتى، ئىچىپ - يەپ كەتتى تۆت ھەپتە،
 بولۇپ جور دايقا - دۇمباققا يۈرۈپ خەنجەر مۇ خىزمەتتە،
 شىپادىن ھېچ دېرەك بولماي دادام ياتقاندا بىر چەتتە،
 چىراغدا پاقلىنىم چۈشتى يەنە نەزىرگە بىر كەچتە،
 تېخى تۇرغان ئىكەن ئاشۇ تويۇمغا چىش بىلەپ، ۋاي داد .

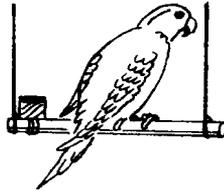
بۇ ئاغرىق «شىپا تاپتى» دەپ توساتتىن داينى توختاتتى،
 بولۇپ تۇغ ھەققى ئۈچ يۈز كوي، بۇ ئاپەت ئىشنى ئوخشاتتى،
 ئاناممۇ ئەمدى ھەسرەتتە ماڭا بىر باقتى، «ئۇھ» تارتتى،
 دادام بىچارە ئۇنچىقىمىس، يېقىر غەم - قايغۇغا پاتتى،
 كېتەر مۇ ساقىيىپ دادام سالامەتلىك تىلەپ، ۋاي داد .

ئىدەت توشماي تۇرۇپ، ئۆيگە كىشى كىرمەس ئىكەن يوقلاپ،
يوقالدى باخشىمۇ بۇندىن تۈگەل بىر ئاي قورساق ئوقلاپ،
يۈرەر كىملىرىگە ئۇ ھىيلە - مەكىرنىڭ مىلتىقىن ئوقلاپ،
دادام ياتتى ھامان پەرھىز تۇتۇپ شۇ باخشىنى ساقلاپ،
لېكىن ئەھۋال ئېغىرلاشتى چىقار بولدۇم تۈنەپ، ۋاي داد .

جاھان بۇ ئەھلى كاززاپقا تالايىلار ئالدىنىپ يۈرگەن،
لېكىن يوقتۇر بۇ دۇنيادا دادامدەك داغدا جان ئۈزگەن،
كاچاتلاڭلار مېنى ئاۋۋال شۇلارنىڭ دامغا كۆنگەن،
يىراق يۈرگەن بۇرادەرلەر ئاشۇ نەس باخشىنى كۆرگەن،
يېقىلساڭ ئۈلگۈرەلمەسكەن سېنى ھېچكىم يۆلەپ، ۋاي داد .

1986 - يىلى ماي، غۇلجا

ناخشا ئېيتساڭ ياشلىقىڭدا ئېيت

ناخشا ئېيتساڭ ياشلىقىڭدا ئېيت،
ئاۋازىڭغا ئاشق بۇ ئالەم .
باغلىرىڭنىڭ پەيزى كەتكەندە،
چىللىساڭمۇ كىرمەس ھېچ ئادەم .

ناخشا ئېيتساڭ ياشلىقىڭدا ئېيت،
ياشانغاندا كىشى تىڭشەمس .
ئەبجەق ھارۋا قېرىلىق دېگەن،
كېلىپ ئۇنى ھېچكىم ئوڭشەمس .

ناخشا ئېيتساڭ ياشلىقىڭدا ئېيت،
ياشانغاندا ھەسرەتنىڭ بولماس .
نەدە دەريا كەينىگە ئاققان،
نەدە گۈل بار كەچ كۈزدە سولماس؟!

ياشلىق ئۆزى گۈزەل باھار، ياز،
بىراق ئۇنىڭ مەزگىلى قىسقا .
قېرىلىقنى «قۇت» دېگەنبىلەن،
ياز ئالدىدا ئوخشايدۇ قىسقا .

2000 - يىلى يانۋار، غۇلجا

سەن مەندەك بولالامسەن

(ساتىرا)

سەن مەندەك بولالامسەن ،
دۆڭگە سۇ قويالامسەن؟
ئاناڭغا سويىمىغان قوينى
باشلىققا سويالامسەن؟

قويغا ئۆزگەرەلمەسەن ،
ئىمتقا ئايلىنالامسەن؟
مەندەك ئەر كىلەپ يۈرۈپ ،
باشلىق سايلىنالامسەن؟

سەن مەندەك بولالامسەن ،
كۆككە غادىيالامسەن؟
«بۇ ئىشك خاتا» دېسە ،
شۇنغان جايلىيالامسەن؟

ئاغزىڭدا شەھەر ئېلىپ ،
بىر كۆتەك يارالامسەن؟
بېلىڭنى سىلاپ يۈرۈپ ،
مۇكاپات ئالالامسەن؟

سەن مەندەك بولالامسەن ،
غەيۋەتمۇ قىلالامسەن؟

ياخشىلارغا دەرد كەلسە،
چاۋاكىمۇ چاللامسەن؟

قانچىلىك ھۈنەرۋەنسىن،
قاينامۇ قۇرالامسەن؟
ھەر دوستۇڭغا بەش ئورا
مەندەك كولىيىلامسەن؟

سەن مەندەك بوللامسەن،
قىزلارنى تورالامسەن؟
دادىسى كېلىپ قالسا،
قورقماستىن ئۇرالامسەن؟

پايباسلاپ سەنەڭلەرنىڭ
كەينىدىن ماڭالامسەن؟
ئەر يەتكەن بالاڭ تۇرۇپ،
ئاشنا ئوينىيىلامسەن؟

سەن مەندەك بوللامسەن،
قاۋاقتا قونالامسەن؟
ساقچىلار كېلىپ قالسا،
مەندەك تېز تونالامسەن؟

يېتىمنى بوزەك ئەيلەپ،
يالغۇزنى ئۇرالامسەن؟
نوچىسى كېلىپ قالسا،
ئون تەزىم قىلالامسەن؟

سەن مەندەك بوللامسەن،
بازار باشقۇرالامسەن؟

ئون تىيىن چىقىم قىلماي،
كىڭىز باستۇرالمىسەن؟

سودىگەر بولالمىسەن،
خەقنى كومىيىلالمىسەن؟
داداڭ پۇل سوراپ قالسا،
شەردەك ھومىيىلالمىسەن؟

سەن مەندەك بولالمىسەن،
سۇنكە سۇ قوشالمىسەن؟
خەقنىڭ مۈلكىنى، ئاستا
ئۆيۈڭگە توشالمىسەن؟

ئالدىدا ئايالىڭنىڭ
مەندەك تىك تۇرالمىسەن؟
كۈندۈزى تاماق ئېتىپ،
كەچتە كىر يۇيالمىسەن؟

* * *

سەن مەندەك بولالمىسەن،
شۇنچە ئىش قىلالمىسەن؟
بوران چىقىسمۇ ئون بال،
يىقىلماي تۇرالمىسەن؟

1990 - يىلى فېۋرال، غۇلجا

ئۆلۈم يوق ئىنساننىڭ ئارزۇلىرىدا

ئالەمنىڭ ئالدىراپ نەل بولمىقى تەس،
كۆللەرگە سۇ تولسا، كۆلچەكلەردە غەم .
مارت ئېيى باھاردۇر، گۈلستان ئەمەس،
سەۋەبىسىز ئەمەستۇر كىرىپكەلەردە نەم .

يۇلغۇنى قايتىدىن كۆك سۇردى، دەيسەن،
ئۇنىڭمۇ ئۇششۇكتە ئۆلگەنلىرى بار .
ئاز ئەمەس قۇشلاردىن قالغانلار قىشلاپ،
ئۇنىڭمۇ ئايازاغا كۆنگەنلىرى بار .

بولامدۇ تەسۋىنىڭ مۇنچاقلىرىدەك
يىللاردا بىر تەكشى ئايلار ۋە كۈنلەر؟
ئېگىز - پەس بەش بارماق بارچىگە مىسال،
گاھ مىسكىن، گاھ خۇرسەن شۇڭا كۆڭۈللەر .

يوق مېنىڭ ھاياتنى بوياپ كۆرسەتكۈم،
يۈرسەممۇ راست گەپتىن رىيازەت چېكىپ .
نە ئېتەي، كېتەردە ئاتام رەھمەتلىك
چىن سۆزلەپ ياشاشنى قويۇپتۇ چېكىپ .

رەڭگارەڭ ئادەملەر، رەڭگارەڭ دۇنيا،
قىسمەتسىز ھېچكىمنى كۆرمىدىم تېخى .

تەلەكلەر قانچە ئۇز - كۆزەل بولسىمۇ
بولمايدۇ قىلغىلى كۈنلەرنى سېخى .

باراڭلار ئاستىدا قىزىدۇ پاراڭ،
ناخشىلار يېقىملىق، ئۈلپەتلەر سەرخىل .
قەلبىگە قول سالساڭ شۇلارنىڭ، دوستۇم،
كەچمىشى مىڭ تۈرلۈك، ئويلرى ھەر خىل .

ئۆلۈم يوق ئىنساننىڭ ئارزۇلىرىدا،
ياشايدۇ مىدىرلاپ دەردى بارلارمۇ .
تەكشىسىز دۇنيا بۇ، زېمىن ئېگىز - پەس،
سۈكۈتكە ئۆگەنگەن ئەرزى بارلارمۇ .

قابىسىر چىغ تۇۋى توشقاننىڭ جايى،
يارالغان ئەكسچە خورازغا قونداق .
ھېچكىمدىن كۆرگۈم يوق ۋەجنى ئۇنىڭ،
ئېھتىمال، ھاياتنىڭ مىزانى شۇنداق .

2000 - يىل مارت، غۇلجا

ئارغامچىسى ئۇزۇن ئالەم بۇ

ئارغامچىسى ئۇزۇن ئالەم بۇ،
قويۇپ بېرەر ئۇزاق مەيلىڭگە .
غايىبانە كۆزەتتە ساڭا،
كىرىپ ئالماس ئەمما كەينىڭگە .

يىللار يەتمەس، قەرنەلەر يەتمەس
بىلمەك ئۈچۈن ياخشى - ياماننى .
بۇغداي دېمە دۇنيانى تامام،
كۆرۈپ پەقەت بىرەر خاھاننى .

لاچىن ئەمەس ئۇچقاننىڭ بارى،
ھەر نەرسىنىڭ مەنزىل - چېكى بار .
نەدە بولغان قىرغاقسىز دېڭىز،
نەدە قىشنىڭ چەكسىزلىكى بار؟

ماختانغاننى كۆرسەن بىر كۈن،
مىنگەن ئېتى جىمىدىن قاشاڭ .
ئەبجەق ئاندىن چۈشكەن ھارۋىسى،
قوغۇنلۇقى پىشماستىن ۋاشاڭ!

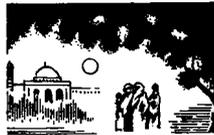
تىلەمچىگە نان بەرمىگەنلەر
تىلەپ يەيدۇ ھەر كۈنلۈكىنى .

زار يىغلايدۇ ئەركىلەر ئاخىر
ئاپالماستىن ئەركىلىكىنى .

قازان نەدە قايناپ توختىماس ،
ئوچاق نەدە ئوتى ئۆچمىگەن!
چۆچۈپ كەتمە كەلكۈنى كۆرۈپ ،
يۇلتۇز نەدە مەڭگۈ ئۆچمىگەن؟

ئارغامچىسى ئۇزۇن ئالەم بۇ ،
بىلىپ قويغاي چالۋاقىمغانلار .
تاڭلا بەلكىم بارچىدىن مۆمىن
بولار بۈگۈن غەلۋە قىلغانلار .

1992 - يىلى ئاپرېل ، غۇلجا

ۋىجدان ۋە جىدىن

(كىنايە)

ۋىجدان مېنىڭ ياقامنى سىقتى ،
ۋىجدان مېنى بالاغا تىقتى .
مەن ۋىجداندىن نىجاتلىق كۈتسەم ،
جىمى پېشكەل ۋىجداندىن چىقتى .

شۇڭا بىرى : «ئۇنداق ۋىجداننى
يوقات نېرى ، سېتىۋەت!» دېدى .
«ساڭا ئوخشاش ۋىجدان !» دېگەننىڭ
چىشلىرىنى چىقىۋەت!» دېدى .

ئايالىمۇ دېدى : «ۋىجدان دەپ ،
قالمىدىغۇ كۆرمىگىنىڭىز!
بىر ئۈستىخان ، بىر تېرە بولۇپ ،
قالدى پەقەت ئۆلمىگىنىڭىز .

پۇلىڭىز يوق ، ۋىجدانىڭىز بار ،
كىم ۋىجدانغا بەردى بىر ناننى ؟
ئاچ - توق يۈرەر بالىلىرىڭىز ،
سېتىۋېتىڭ ئۇنداق ۋىجداننى ! . . .»

شۇ گەپلەرگە چىداش ئاسانمۇ ؟
ئۆلۈۋالاي دېسەم جان تاتلىق .

ئاسمان يىراق چىقىپ كەتمەككە،
كىرىپ كېتەي دېسەم يەر قاتتىق .

ماڭا كەسىپ تولغۇ ئاخىر،
نان ساتمەن، ۋىجدان ساتمايمەن .
قانداق كۆنەي ۋىجدانسىز ياشاپ،
قان ساتمەن، ۋىجدان ساتمايمەن!

1992 - يىل ئىيۇل، غۇلجا

خەقىنىڭدە قونۇپ قالغان قىز

توختىكامنىڭ ئىشىك ئالدىدا
پەيدا بولۇپ قاپتۇ بىر بوۋاق .
مەھەللىگە پۇر كەتتى گەپ - سۆز ،
ئەل ئاغزىدىن ئېچىلدى تۇۋاق .

مەزىن بىلەن ئىككى - ئۈچەيلەن
كۆمۈپ قويۇپ كەلدى ئۈنىمۇ .
قەبرىلىمەي قىلىدۇ قانداق ،
بۇنداق ئىشلار پەقەت شۇلىمۇ؟

يېقىندىلا تىنغان سۆز - چۆچەك
باش كۆتۈردى يەنە بۈگۈنمۇ .
«بىزگە بەكمۇ ئۇياتقۇ» دېدى ،
«چىقسا يەنە ئەتە - ئۆگۈنمۇ!»

بۇ ئىشىقىمۇ ساقچى لازىمىمۇ ،
ئۆزى چۈشتى ئەل - يۇرت ئىزدەشكە .
مەھەللىدە ھەر قورۇ ، ھەر ئۆي
تولۇپ كەتتى سوئال ، ئۈندەشكە .

تەگەشمىگەن ئادەم قالمىدى ،
ھەر دوقمۇشتا ھەر دەم كوتۇلداش .

بېشى چۈشتى قىزى بارلارنىڭ،
 قىزلىرىدا يەنە سوڭۇلداش .

كىرمەيدىغان بولدى كۈچىدىن
 دېمىسىمۇ تالاي ئوغۇل - قىز .
 تۈندە قايتار ئۆيگە بىرلىرى،
 بىرلىرىدىن قالدى خۇنۇك ئىز .

تېگىپ ئۆتتى گۇماننىڭ ئوقى
 قىزلار تۈگۈل جۇۋانلارغىمۇ .
 شۈبھىلەندى تۇل خوتۇنلاردىن،
 ئاسماق بولدى تۇتۇپ دارغىمۇ .

سەتەڭلەرمۇ قالمدى چەتتە،
 تۇغۇپ تاشلاپ يۈرگەن دەپ شۇنداق .
 قاچۇرىدۇ گۇمان ئىماننى،
 بەلكىم ھەممە ئەمەستۇر ئۇنداق .

ئۇنى ئويلاپ، بۇنى ئەسلىشىپ،
 يەنە كەلدى ئۇلار قىزلارغا .
 كېچىلەردە شۇلاردىن قالغان
 كۆزى چۈشتى كونا ئىزلارغا .

كەلدى ئۇچۇر دوختۇرخانىدىن،
 دېمەك، ئاخىر يېشىلدى گۇمان .
 كۆلەڭگىنى كۆمۈپ بولامدۇ،
 يەلپۈگەنگە تارقامدۇ تۇمان!؟

بوۋىقىنى تاشلىغان بىلەن،
 ئاغرىقىنى بولامدۇ تاشلاپ؟

دېمەك، ئۇنى دوختۇر خانغا
بارغانىكەن ئاغرىقى باشلاپ .

بولۇپ چىقتى بوۋاق ئانىسى
بالىنىڭدا يېتىپ قالغان قىز .
ئاقشۈبەتتە شۇنداق بولار كەن،
خەقنىڭكىدە قونۇپ قالغان قىز .

2000 - يىلى ئاپرېل، غۇلجا

مەن سەۋدایى بولۇپ قاپتىمەن

بالجانلىق بولۇپ قاپتىمەن،
ئانجانلىق بولۇپ قاپتىمەن .
شۇڭا، ئانام كۆز يۇمغان كۈنى
قەبرىستاندا قونۇپ قاپتىمەن .

ئانا بولماي، بالىلار نەدە؟
شۇڭا، بەرياد ئۇرۇپ قاپتىمەن .
ئەگىز سۈيى تولغان گوداڭدەك،
ھەسرەتلەرگە تولۇپ قاپتىمەن .

ئانام كەتتى — كەچ كۈزۈم كەلدى،
قوراي كەبى قۇرۇپ قاپتىمەن .
ئانام كەتتى — كۆيدى خامنىم،
دۆڭدىن شىۋاق ئورۇپ قاپتىمەن .

سۈت ئورنىغا ئەمدى ئالدىمدا
كۈندە داغ سۇ كۆرۈپ قاپتىمەن .
قازانلاردا قايناق سۇ ئىدىم،
ئەمدى بىردىن سوۋۇپ قاپتىمەن .

ئانام كەتتى — يىتتى بايلىقىم،
يوقسۇل كەبى سولۇپ قاپتىمەن .

تۆگە سويماق بولۇپ يۈرگەنتىم،
قۇرۇق ياغاچ يونۇپ قايتىمەن .

كىمىلەرگىدۇر ئانام چېغى دەپ،
قوللىرىمنى سۇنۇپ قايتىمەن .
يىغلىۋەتتىم، ئەمەس ئىكەن دەپ،
چۈنكى خاتا تونۇپ قايتىمەن .

كوچىلاردا يانتى، دېمەڭلار،
سامان تەقلىد سۇنۇپ قايتىمەن .
ئانام كەتتى – ئامىتىم كەتتى،
بۇ دۇنيادىن تويۇپ قايتىمەن .

غازاڭ تۆككەن دەرەخ ئۇۋىدە
ساراڭلاردەك تۇرۇپ قايتىمەن .
سىزمۇ شۇنداق بولغانمۇ، دوستۇم،
مەن سەۋدايى بولۇپ قايتىمەن .

1992 - يىلى سېنتەبىر، غۇلجا

شېرىن خىيال كىمدە يوق

خىيالىمدا خان بولدۇم، خىيالىمدا ۋەزىر مەن،
خىياللىرىم خىلمۇ خىل، خىيالىمدا خىزىر مەن،
لەۋلىرىمنى تەھشىمەن خىياللاردەك بولالماي،
جايمم ئەسكى ئويۇقتا، چۈنكى بۇچۇق ھېجر مەن .

مېنىڭدىنمۇ سۇ ئىچكەن بىچارىلەر بار تېخى،
ئۆستەك سۈيى بولمىسا، غەنىمەتقۇ يامغۇرمۇ؟!
قىلماسلىققا قانائەت بولمايدىكەن ئاچلىقتا،
گۆش بولمىغان ئېشىڭدا غەنىمەتقۇ چامغۇرمۇ؟!

كۆنەلەمدىم شۇكۈرگە بىراق، دوستۇم، شۇندىمۇ،
شۇڭا مېنىڭ بېشىمنى چۇلغۇۋالدى خىياللار .
كەم دېگەندە مېنىڭمۇ جانان چىنە بولغۇم بار،
توربۇۋالدى يولۇمنى دۆۋە - دۆۋە سوتاللار .

خىياللارنىڭ ئاتىسى ئارزۇ ئىكەن ئويلىسام،
تۇغۇلماپتۇ ئارزۇسىز بىرمۇ ئادەم جاھانغا .
شۇڭا بەلكىم سۈرەرمەن مەنمۇ شېرىن خىياللار،
خىياللىرىم قىزىل چەش، رايىم يوقتۇر سامانغا .

بىر كەپتىمەن دۇنياغا، غۇربەت ئۆتۈپ كەتكۈم يوق،
مەي ئىچمىسەم بولغايمۇ مەنمۇ بىر جام تولدۇرۇپ .

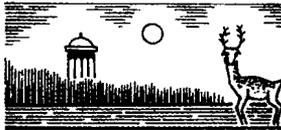
ئوڭشايىمەن دەپ ئەسكىنى ئېسىم كەتتى قانچە رەت،
تويۇپ كەتتىم بۇ جاندىن ئەسكى تامدا ئولتۇرۇپ .

تىنماي چىققان بورانلار ئۇرۇۋەتتى كەپەمنى،
بەلكىم شۇندىن تۇغۇلدى بىنالارنىڭ خىيالى .
خىياللارنىڭ چېكى يوق، خىياللارنىڭ ئۆلچىمى،
بەلكىم مېنىڭ سۈرگىنىم خىياللارنىڭ قىيامى .

شېرىن خىيال كىمدە يوق، كىم كۆرمەيدۇ شېرىن چۈش،
بىچارىدە مېنىڭدەك خىيال قۇمدەك بولمامدۇ؟
قاي چوققىدا راھەت بار، شۇ چوققىدا خىيالىم،
راست گېپىمنى ئېيتىمسام، مېنى خۇدا ئۇرمامدۇ؟

تاتلىق چۈشكە ئايالنىر شېرىن خىيال بەزدە،
ئوڭشالغاندا چۈشلىرىم، ئوڭشلىدۇ ئىشلىرىم .
ئوڭغا تارتقان چۈشلەرنى كۆپ كۆرگەنغۇ ئادەملەر،
ئۇختىسىغا كەپقالسا ئەجەب ئەمەس چۈشلىرىم !

2000 - يىلى ئىيۇن، غۇلجا

ياتلاشتۇق

(مۇخەممەس)

يامان كۈنلەردە تۇغقانئۇق، روناق تاپقاندا ياتلاشتۇق،
پالاستىن تەستە ئايرىلساق، كىگىز باسقاندا ياتلاشتۇق،
سارايلار بۇزدىمۇ بىزنى، گىلەم ئاسقاندا ياتلاشتۇق،
تامام ئۇنتۇلدى ھەم زاغرا، توقاچ ياققاندا ياتلاشتۇق،
ئۇچۇپ چىقتۇق دېسەك كۆككە، قانات قاققاندا ياتلاشتۇق .

تىزىق مونچاق ئىدۇق بىزلەر ئانام بوينىدىكى گويا،
سۈزۈك ئالما ئىدۇق بەشتال ئانام قوينىدىكى گويا،
ئۇچار قۇشلار ئىدۇق ھەمدە ئاشۇ ھويلىدىكى گويا،
تۈگەل لەغمەن ئىدۇق ياكى كۈمۈش چويلىدىكى گويا،
بىراق بىزنى جاھان ھەر يان ئۇزۇپ تارتقاندا ياتلاشتۇق .

ئوتۇن تەرگەن ئىدۇق بىر چاغ يۈرۈپ جاڭگالدىمۇ بىللە،
بوران چىقسا ماكان ئەتكەن ئىدۇق ئازگالدىمۇ بىللە،
ئېكىن ئەتتۇق چېپىپ كەتمەن چېقىپ داڭگالنىمۇ بىللە،
باراتتا بىللە بولغانئۇق، ئېيىتىپ رامزاننىمۇ بىللە،
چىرايلىق ئۆي تۇتۇپ، ئەمدى ئوتۇن يارغاندا ياتلاشتۇق .

ئانام كەتتى بىرەر ئۆيدە ئۈزۈك تۆت كۈن قارالماستىن،
ئېلىندى تاختىغا نانلار، ئازابلاندى سورالماستىن،

دادامنى مەنمۇ كەتكۈزدۈم بىرەر ئوغلاق سويالماستىن،
 مېراس ماجىراسىغا چۈشۈك تېخى قىلچە ئۇيالماستىن،
 شۇلار ھەسرەت بىلەن نىمجان تىنىپ ياتقاندا ياتلاشتۇق .

زۆرۈر بولسا، مالاي قىلدۇق — شۇلارغا نەۋرە باققۇزدۇق،
 كېلىنلەر چاچ سوقۇپ يۈردى، شۇلارغا ناننى ياققۇزدۇق،
 تېزەك يىققاننى ئاز كۆرۈپ، شۇلارغا ئۆچكە ساغقۇزدۇق،
 تېخى غالۋاردۇق بەزەن، جاھاندا يوقنى تاپقۇزدۇق،
 باقار چاغدا باھانە كۆپ، بەدەر قاقچاندا ياتلاشتۇق .

ئانا كەتتى، ئانا كەتتى، دېمەك، بىزدىنمۇ ياز كەتتى،
 قېرىنداشلىق بىناسىنىڭ يامان يېرىگە دەز كەتتى،
 ئىچىرگە ئاش، كىيەرگە تون، چالارغا بىللە ساز كەتتى،
 ئارىدىن سەلتەنەت تاجى — ئاجايىپ ئىمتىياز كەتتى،
 شۇلار كەتتى، يوغان ھويلا غېرىب قالغاندا ياتلاشتۇق .

ئۇزاق ئۆتمەي سۈكۈت پۈتتى، مېراس ۋەجىدە گەپ چىقتى،
 بىرى ئەلچى قويۇپ ئاستا، بىرى ئاشكارا دەپ چىقتى،
 بىرىدە يەك شىمايلاغلىق، بىرى چەيدى بىلەپ چىقتى،
 ئازازۇل نەپسىمىز ئاخىر جەمى ئىشنى سۆرەپ چىقتى،
 قىرىق يىللىق قېرىنداشلار مېراس ئالغاندا ياتلاشتۇق .

شۇنىڭدىن بېرىكى كۈنلەر ئۆتەر ھېچكىمنى خۇش قىلماي،
 قويامدۇ غۇم – ئاداۋەتلەر ئارىدا يازنى قىش قىلماي؟!
 تىنىقتىمۇ تولا «كوت – كوت»، كېسەكنى كەلدى خىش قىلماي،
 يۈرەر شەيتان توشۇپ گەپ – سۆز، ئۇنىڭدىن ئۆزگە ئىش قىلماي،
 نىزا گۈلخانلىرى دىلدا كۆيۈپ يانغاندا ياتلاشتۇق .

خوتۇنلار پادىشاھ بولدى سېنى پەللەپ، مېنى پەللەپ،
 خوتۇنلارغا «خوتۇن» بولدۇق، ئېغىز ئاچساق، قوپار «سەن!» لەپ،

كېلىنلەر بىر چىنە چايىنى ماڭا بەرگەن بىلەن دەملەپ،
ئاتار كەينىدە غەيۋەتنىڭ يەنە ئوقيارىنى دەللەپ،
شۇلارنىڭ كەينىدىن بىزمۇ تۈگەل چاپقاندا ياتلاشتۇق .

ئۆگەندۇق ئەرزىمەس ئىشقا تۇرۇپ قېىدائىش ، يامانلاشنى ،
ئۆتەرەمىز ئۇچرىشىپ قالساق ، ئارانلا لىغىشىپ باشنى ،
قېرىنداشلىقنى كىم بىلگەن بۇ خىل ئاسان تاماملاشنى ،
نىزادا ئۆتتى ھىيت - ئايەم قىلالماي جەم قېرىنداشنى ،
ئىناقشۇق كەپىدە ، توۋا ، ساراي سالغاندا ياتلاشتۇق .

قېرىنداش بوپ يارالغانلار تامام بىزدە كەمدۇ ، دەيمەن ،
قۇيۇنلار قۇتىرىغان ياكى دالا - تۈزدە كەمدۇ ، دەيمەن ،
بېغدا ھېچ باھار ، ياز يوق ، خازان كۈزدە كەمدۇ ، دەيمەن ،
دەلددا قىلچە ئاپتاپ يوق ، سۆزى مۇزدە كەمدۇ ، دەيمەن ،
يۇمۇپ كۆز بارچە نۇقساندىن - تۈگەل تانغاندا ياتلاشتۇق .

1992 - يىل 11 - ئاي ، غۇلجا

باللار

بىز كۆيگەندەك كۆيەمدىكىن باللار،
بىزنى بىزدەك سۆيەمدىكىن باللار؟
ئەجىر قىلدۇق، ئەجىر دېگەن ئۇلۇغ دەپ،
شۇ ئەجىرنى تۆلەمدىكىن باللار؟

بالا دېسە بېرىپ كەلدۇق جېمىنى،
كەپتەر باقسا توشۇپ بەردۇق دېنىنى .
ئۆي ئايرىسا سوقۇپ بەردۇق تېمىنى،
شۇ ئىشلارنى بىلەمدىكىن باللار؟

ھەيدەپ بەردۇق زىغىر، قوناق، كۈزگىمۇ،
(ئېيتىمىساممۇ بۇ ئىش مەلۇم سىزگىمۇ) .
جاھان تۇتۇپ بىر كۈنلىرى، بىزگىمۇ
بىز بەرگەندەك بېرەمدىكىن باللار؟

قىرغا كەتتى قىزلىرىمدىن بىرى يەپ،
كەتتى ئوغلۇم «نەگە؟» دېسە، «ئوۋغا!» دەپ .
يىراقلاردىن تەلمۈرىمىز ھەپتىلەپ،
سېغىنغاندا كېلەمدىكىن باللار؟

قاداپ بەردۇق چىنىلىرى چىقىلسا،
تىكىپ بەردۇق ئۈستۈبۈشى يىرتىلسا .

يۆلەپ قويدۇق، ئىچىپ كېلىپ يىقىلسا،
بىزنى شۇنداق يۆلەمدىكىن بالىلار؟

ياشاپ كەلدۇق مىڭ تىرىلىپ، مىڭ ئۆلۈپ،
گاھ يىللىرى ئون يىغلىساق، بىر كۈلۈپ .
مۇشەققەتنىڭ ئوتلىرىدا ئۆرتىلىپ،
بىز كۆنگەنگە كۆنەمدىكىن بالىلار؟

سۇغارماستىن ساياھ بەرگەن سېدىنى،
ئويلىماستىن بىزدەك باغرى زېدىنى ؛
ئېلىپ قالسا ئەمما پۇلنىڭ ھىدىنى،
يېنىمىزدا ئۇنەمدىكىن بالىلار؟

بەزىلەر بار، «ھاي!» دېسەكمۇ تىغشماي،
يۈرمەكتىدۇر ئۆز يولىنى ئوڭشماي .
قانداق قىلسۇن ئاتا - ئانا غىغشماي،
«ئاق»نى چېكىپ ئۆلەمدىكىن بالىلار؟

كۆك ئاسماندىن كۆڭلى يەرگە چۈشەلمەي،
كۆرۈپ تۇرۇپ ھالىمىزنى چۈشەنمەي؛
بىز ئۆرۈگەن يانچۇقلارغا ئىشەنمەي،
ئۆزى كېلىپ ئۆرەمدىكىن بالىلار؟

ئۇلار بىزنى «ئۆل!» دەمدىكىن، بىلمىدۇق،
ئۇلار بىزنى «قۇل» دەمدىكىن، بىلمىدۇق ؛
ئۇلار بىزنى «پۇل» دەمدىكىن، بىلمىدۇق،
ئۆلسەك ھۇزۇر سۈرەمدىكىن بالىلار .

تالاي قىزلار تۈگەشتىغۇ پۇلنى دەپ،
ئالۋاستىغا ئەگەشتىغۇ پۇلنى دەپ ؛

يامانلارغا يۆگەشتىغۇ پۇلنى دەپ،
شۇنى يامان دېمەمدىكىن بالىلار؟

مودا دېسە ئاشۇ قىزلار دۈم چۈشتى،
مەيخانىدا مەست بولغۇچە مەي ئىچتى .
ئېيتىڭلارچۇ، مودا كىيىپ كىم ئۇچتى،
يالىڭاچھۇ يۈرەمدىكىن بالىلار؟

بىزنى گاداي قىلىۋەتتى تويلىرى،
ھەشەمەتتۇر تامام خىيال - ئويلىرى .
ئۈنمىساق تۇتۇپ قالار خۇيلىرى،
ياخشى گەپكە كىرەمدىكىن بالىلار؟

بېقىپ بەردۇق بالىسىنى نەۋرە دەپ،
بىر جاسارەت بولغاچ بىزدە «سەبرە» دەپ؛
قارىمىدۇق ئۇنى جاپا - جەبرە دەپ،
بىزدىن رازى بولامدىكىن بالىلار؟

رىزىڭ بىزدىن بولىۋەرمەس لوق دېسەك،
ئۆز چوتۇڭنى شۇڭا ئۆزۈڭ سوق دېسەك؛
ئەمدى ساڭا پېرەرمىز يوق دېسەك،
گېلىمىزدىن سۆرەمدىكىن بالىلار؟

قەدىمدە رېستورانلار كۆزلەنسە،
ئەل ئاغزىدا يامانلىقى سۆزلەنسە؛
ھەشەمەتتە نامراتلىققا يۈزلەنسە،
يەنە بىزدىن كۆرەمدىكىن بالىلار؟

بېقىپ قويدۇق يۇرت بالىسى بولسۇن دەپ،
پەرۋىش قىلدۇق گۈل - لالىسى بولسۇن دەپ؛

ئاغرىپ قالساق بىزدىن رازى بولسۇن دەپ،
بېشىمىزدا تۈنەمدىكىن بالىلار؟

مەيلى ئۆتسۇن ئۇلار بىزنى جەبىرلەپ،
ئۆلۈپ كەتسەك قويار ئەمما قەبىرلەپ .
قەبىرىمىزگە شۇنداقتىمۇ قەدىرلەپ،
قىزىلگۈللەر تېرەمدىكىن بالىلار؟

2000 - يىل 25 - ئىيۇن، غۇلجا

ئەتە گەرچە تىرىك بولساممۇ . . .

ياشاش ئۈچۈن كەلدۇق دۇنياغا،
لېكىن ئۆلۈم پايلاقتا دائىم .
ساڭا بەزمە بولغان كۈن، دوستۇم،
ماڭا بەلكىم قىيامەت قايمىم .

ئارزۇلاردەك بولغايىمۇ ھايات،
كىم بىلىدۇ پەللىمىز نەدە؟
شۇڭا ئەتە تىرىك بولساممۇ،
«خوش!» ئېيتىمەن بۈگۈن مەشەدە .

يا سەن بالدۇر، يا مەن ئىلگىرى،
كۆز يۇممىز ھامان بىر كۈنى .
يىغىسى بار جاھان دېگەننىڭ،
شەرت قىلمايدۇ مەڭگۈ كۈلكىنى .

كەچۈر، دوستۇم، كەچۈر دۈم مەنمۇ،
ياخشى - يامان دېيىشكەن بولساق .
كەتكەندىمۇ شۇنداق كېتەيلى،
بۇرۇن قانداق يۈرۈشكەن بولساق!

1993 - يىلى نوپايىر، غۇلجا

يېڭى يىل لىرىكىلىرى

جىمىپ كېتەي دەپ باقتىم . . .

جىمىپ كېتەي دەپ باقتىم، بولالمىدىم جىم لېكىن،
سەنسىز چۈنكى مەن ئۇنداق رايشلىققا كۆنمىدىم .
سېغىنىشتا يۈرمەن سەۋدايغا ئايلىنىپ،
تۈمەن شۈكۈر، ھېلىمۇ كۆيۈپ يۈرۈپ ئۆلمىدىم .

ئۇنتۇپ كېتەي دەپ باقتىم، ئۇنتالمىدىم مەن سېنى،
ئاسىيلىققەن، ئويلسام، ئۇنتۇش دېگەن يارىنى .
كەلدەمكىن دەپ سېنى قارايتىمەن روجەكتىن،
شامال كېلىپ سۈپۈرسە ئىشكىمنىڭ قارىنى .

باشقىچە بىر ئىش ئىكەن، ئەمدى بىلدىم، ئاشقىلىق،
ئاشناچىلىق ئەمەس بۇ يارى تۇرۇپ يار تۇتقان .
تاشلۇۋەتكەن بولمامدىم تەڭرى بەرگەن تەلەپنى،
قايسى ئانا ئالەمدە ماڭا سەندەك يار تۇغقان؟!

ئۇخلىماستىن تاغغىچە ناخشا ئېيتىپ چىققانلار،
چىنپۈنمىسەڭ تىڭشاپ باق، قوشقىدا «يار» دەيدۇ .
كىرەلمەستىن بېغىڭغا مەنمۇ شۇنداق زارلايمەن ،
بىرلىرىدىن ئاڭلىسام، «يار ئىشكى تار» دەيدۇ .

جىمىپ كېتەي دەپ باقتىم، بولالمىدىم جىم لېكىن،
بولۇپ باقتىم تەسەللى جاينامازدىن ئاپماقمۇ،
تاپمايدىكەن تىنچلىق ئەمما سەنسىز بۇ كۆڭۈل،
ئازاب بولدى كۈنسىرى سەنسىز يالغۇز ياتماقمۇ .

كېچىپ كېتەي دەپ باقتىم، يىغلىۋەتتىم شۇ ھامان،
سەندىن كەچسەم، شۇ ئىكەن تۆكۈلگىنى يۈزۈمنىڭ .
سۆزلەپ تۇرۇپ ۋاپانى شۇ ۋىسالغا يەتكۈچە،
كەچسەم ئېقىپ كەتمەمدۇ قارىچۇقلىرى كۆزۈمنىڭ؟

يېتىپ قالساڭ يادىمغا، ئايلىنىمەن يانغىغا،
بۇ يانغىغا ئاسماننىڭ سۇ چاچقىنى كار قىلماس .
يىغلاپ - يىغلاپ ئاخىرى توختايدىغان جاھانكەن،
مېنى تەڭرىم سەن ئۈچۈن مەڭگۈ مۇنداق زار قىلماس .

تەرك ئەتمەك نەس بولدى سېنى كۆرمەي دۇنيانى،
چۈشۈمدىمۇ سەن بولدۇڭ تاڭ ئاتقۇچە كۆرگىنىم .
كېچەلمىدىم ئاخىرى، سەۋەبىنى بىلىپ قال:
يىگىتلىك دەپ سانالدى بۇ ھىجرانغا كۆنگىنىم .

بولدى كۆزۈم ئىشىكتە

يېڭى يىللىق قەدەھكە يەتمەيدىكەن قەدەھلەر،
يېڭى يىللىق قەدەھنىڭ قەدىردانى مەن، گۈلۈم .
مەي ئىچكەندەك بولمايمەن نېمىشقىدۇر پىراقتا،
يېڭى يىللىق سورۇندا كۆرۈنمىسەڭ سەن، گۈلۈم .

ھارپا كۈنى دۇنيانىڭ تۆت چېتىگە بويلايمەن،
«مېنىڭ گۈلۈم گۈل تۇتۇپ قايسى ياقتىن كېلەر؟» دەپ .
«ئولتۇرامدۇ پەيتۇندا ياكى ئۇچۇپ كېلەمدۇ،
ئاتتا كەلسە مۇبادا، قانداق تۇلپار مەنەر؟» دەپ .

كېلەر يىلى كېلۇر دەپ كەلدىم سېنى ھەر يىلى،
«يارنىڭ قاچان كېلۇر؟» دەپ كىم سورىسا شۇنىڭغا
يەنە بىرى يېڭىدىن كېلىپ قاتنۇ يىللارنىڭ،
سەن كەلمەسەڭ بۈگۈنمۇ، نېمە دەيمەن ئۇنىڭغا؟

بىر ھۇجرىغا جەم بولۇپ تۈمەن ئاشىق - مەشۇقلار،
يېڭى يىلدا مەرىكە — توي قىلغاننى كۆرگەنسەن؟!
كىم بىلىدۇ، شۇ ئاخشام ئەنھالققا كۆنەلمەي،
خەتلىرىمنى ئۆزۈڭمۇ يېنىپ - يېنىپ سۆيگەنسەن؟!

جىمى جايدا جاراڭلار يېڭى يىللىق قەدەھلەر،
يايرايدىكەن شۇندىمۇ جۈپتى بارلار باشقىچە .
ئوڭ يېنىمنى سەن ئۈچۈن شۇڭا ئەنەي بوش قويدۇم،
بولدى كۆزۈم ئىسكىتە تۈن يېرىمدىن ئاشقىچە .

بىر يېنىمدا ئولتۇرساڭ تەڭرى ئۆزى قوشقاندىك،
خوپ بولمايتى جاھانغا بىزدىن ۋىسال كۆرۈنسە؟
چۆمۈلمەيتى شەرەپكە تارىخىمىز، بىزدىكى
ئالبومدىن سۆيگۈنىڭ يەنە بىر بەت ئۆرۈلسە؟!

داللىرىنى قار باسقان، ئەمدى قۇشلار نە قىلسۇن،
ئاۋازىنى شۇلارنىڭ ئاۋازىڭ دەپ بىلەتتىم .
سېنتەبىردە تارتىشىپ، شۇڭا باقتىم كەينىمگە،
جامالىڭنى، مەشۇقۇم، چۈنكى يازدىن كۆرەتتىم .

جۇدالىقتا سۈكۈتكە كۆنۈپ قالغان ئوخشايمەن،
كەلمەسەڭمۇ شۇ تاڭنى ئاتقۇزىمەن ئەلەمدە .
ئېغىز ئېچىپ بولامدۇ بىراۋلارغا دەردىمدىن،
يەتكۈزۈمەن خەت يېزىپ بىر ئۆزۈڭگە قەلەمدە .

مەرىكىلەرنىڭ چوڭى دەپ، يېڭى يىلنى ئاخىرى
ئاتاپ قويدۇم سەن بىلەن بولۇنغۇسى دىدارغا .

قار ئاستىدا ياتسىمۇ ئۇيقۇدىكى دالدار،
سەن بار سورۇن، كەل گۈلۈم، ئايلىنىدۇ گۈلزارغا .

رەستىلەرگە چىقىپسەن

سەن توغرۇلۇق تۈنۈگۈن پاراڭ بوپتۇ رەستىدە،
مەن توغرۇلۇق نېمىشقا ئۇلار ئېغىز ئاچمايدۇ؟
سەن بار يەردە مەن بارغۇ، بىلىپ تۇرۇپ بارىمىنى،
ساڭا چاچقان چاچقۇنى ماڭا نېچۈن چاچمايدۇ؟

ماختىنىپتۇ بىرلىرى سېنىڭ بىلەن كېرىلىپ،
قاچان بولۇپ قالغاننىڭ سەن شۇلارنىڭ يېقىنى؟
مەن قىزغىنىپ يار سېنى، باقماي يۈرسەم شۇلارغا،
قويغانىدىڭ كۆرسىتىپ سەن چىشىڭنىڭ ئېقىنى؟

كۆڭۈل بەرمە ئۇلارغا، ئۇلار ھەرگىز مېنىڭدەك
كۈن چۈشكەندە بېشىڭغا قوراي ئورۇپ بەرمەيدۇ .
تاشلاپ كېتەر گەھىگە، ساراي ئىزدەپ ئۆزلىرى،
ئېغىزلاردا سەن بىلەن بىللە باشاق تەرمەيدۇ .

تەڭرى بەرگەن ھاياتنى تەڭ ماڭمايدۇ سەن بىلەن،
سۆيگۈدىمۇ، سەزگەنسىنەن، ساداقىتى گۇمانلىق .
قويۇپ تۇرسام ھەر دائىم قۇلىقىڭغا جىمىنى،
مەن يوق يەردە سەن يەنە سورىشىپسەن ئامانلىق .

يەپ چىقىپتۇ ئاڭلىسام، ئالما، ئۆرۈك بېغىڭدىن،
مەن تۇرغاندا شۇلارنى چىللىغىنىڭ راستىمدۇ؟
دۈشمەننىڭغۇ ئەزەلدىن تاپمايدىغان گېپى يوق،
مېنى شۇلار ئالدىدا تىللىغىنىڭ راستىمدۇ؟

شۇلار تارتسا ئۇسسۇلغا يۈگۈرۈپ قوپۇپ ئويناپسەن ،
رەقىبلىرىم شاد ئىكەن كەلتۈردۇق دەپ ئىندەككە ،
گاھ ئۆزۈمنى بەزەلمەن تەقدىر ھۆكىمى شۇنداق دەپ
ماڭارسەنمۇ «يۈر!» دېسە ، شۇلار سوققان كۆزلەككە .

رەستىلەرگە چىقىپسەن ، قېنىق ئوسما قېشىڭدا ،
يۈرگىنىڭنى كېيىكتەك جەمى ئىنسان كۆرۈپتۇ .
يەرگە چۈشكەن ئاي بولۇپ كۆرۈنگەندە رۇخسارىڭ ،
بىرى بەھوش ، بىرلىرى سېنى ئەگىپ يۈرۈپتۇ .

ئىچ - ئىچىمگە ئوت كەتتى ئاڭلىغاندا شۇلارنى ،
مۇشكۈل ئىكەن راستمۇ دەپ يېڭىۋاشتىن سورىماق .
ئىچ - ئىچىمدىن تۈگەشكەن بۇ سۆيگۈدە مەن پەقەت ،
قازىنىدا ھەسرەتنىڭ بويسەن مېنى قورۇماق .

پەرەنجىگە ئۈچ ئىدىم ، ئەمما بۈگۈن نېچۈندۇر
ئارتماپتۇ دەپ پەرەنجە ، ساڭا قاتتىق كايىدىم .
ئۆلۈپ ئالاي دېگەنتىم كۈندەشلىكىڭ دەستىدىن ،
ئايىساممۇ ئۆزۈمنى ، پەقەت سەنچۈن ئايىدىم .

تارقىتىدۇ يالغان گەپ شۇلار سېنى يارىم دەپ ،
كۆرۈشمەككە قول سۇنسا ، تۇتقۇزمىغىن قولۇڭنى .
يەرگە قاراپ ئۆتۈپ كەت مەن توغرۇلۇق گەپ ئاچسا ،
مېڭىۋەرگىن توختىماي خىزىر بەرگەن يولۇڭنى .

كىتاب - دەستۇر ئەمەسمەن ساڭا ئەقىل بېرەرگە ،
ناداندۇرمەن ئالدىڭدا ، دانالىقنى بىلمەيمەن .
بۇيرۇپ يۈرمە ئەيىبكە بىچارەڭنى شۇندىمۇ ،
مەن كۈنلىسىم ، ئەلۋەتتە ، ئۆز يارىمنى كۈنلەيمەن .

كۈلۈپ يۈرمە قوشۇلۇپ، كۈلۈەرسۇن ئۆزلىرى،
 ناخشا ئېيتساڭ يالغۇز ئېيت، ئاشۇلارغا قېتىلما .
 ئەمەن تاپسۇن بۇ كۆڭلۈم، ئىرادەڭدىن ئۇچۇر بەر،
 پەقەت مېنىڭ كۈلۈم سەن، ئۆزگىلەرگە ئېچىلما .

كۆرۈنمەسەڭ ياخشى گەر كوچىلاردا شۇلارغا،
 مەنلا بولاي كۆڭلۈڭدە، باشقىلارغا باقمىغىن .
 مەيلى دەيمەن كۈل بولسام، مەنلا كۆيەي ئوتۇڭدا،
 چوغ كۆتۈرۈپ شۇ ئوتنى ئۆزگىلەرگە ياقمىغىن!

سەن يازغان خەتلەر

سەن يازغان خەتلەردە خەتەر نە قىلسۇن؟
 «ۋاپاسىز» دېگەنلەر دۈشمەننىڭ گېپى .
 بىزدىكى سۆيگۈنى ئۇلار نە بىلسۇن؟
 يوق بىزدە ئەزەلدىن ۋاپانىڭ چىكى .

كۈتمەن سېنىڭدىن ھەر كۈنى بىر خەت،
 بىلەمسەن، ئاز ماڭا ئايدا يازغىنىڭ .
 ئاز يازساڭ يازدىڭكى، تۈمەنمىڭ شۇكۈر،
 ھېلىمۇ يوق سېنىڭ يولدىن ئازغىنىڭ .

مەن ئۈچۈن مۇدەررىسى سەن يازغان خەتلەر،
 مەن يارنى سۆيۈشنى ئۆگەندىم سەندىن .
 دىدارسىز ھىجرانغا غەمخانا ئىدىم،
 سەن يازغان خەت بىلەن قۇتۇلدۇم غەمدىن .

يېزىپسەن، ئايلىناي، شۇ خەتلەردىڭدە
 ئېيتىمىغان گەپلەرنى كۆرۈشكەندىمۇ .

قۇرلارغا تۆكۈلۈپ كەلدى شۇ پېتى
تۆكمەگەن سىرلىرىڭ سۆيۈشكەندىمۇ .

«سېغىندىم» دېگەننى ئاغزىڭدىن ئەمەس ،
ئاڭلىدىم تۇنجى رەت خېتىڭدىن پەقەت .
پېچىرلاپ تۇرغاندەك قىلسەن «سۆي!» دەپ ،
ئوقۇسام ، سەندىمۇ تۈگەپتۇ تاقەت .

سەن يازغان خەتلەرگە باغلىنىپ قالدىم ،
خېتىڭنىڭ ھەر قۇرى زەنجىرۇ ئارقان .
سەن يازغان خەتلەردىن ئالدىم قولۇمغا
ئىغۋاغا قىلچ - تىغ ، ئۆسەككە قالغان .

سەن يازغان خەتلەردىن بېشىم ئاسماندا ،
«ياخشىنىڭ يارى!» دەپ قۇتلىماقتا ئەل .
يوقالدى نەگىدۇر گادايللىقىم ،
سەن يازغان خەتلەردىن بولدى مۈلكۈم تەل .

يېزىپتۇر مەشۇقۇم شۇنداق خەتلەرنى ،
تون بىلەن تاج ماڭا سەن يازغان خەتلەر .
سەن يازغان خەتلەردىن يېقىنلاپ ۋىسال ،
يىراقلار مېنىڭدىن ھىجرانۇ دەردلەر .

كەل

كېلەر بولساڭ ئەمدى يار ، كەتمەيدىغان بولۇپ كەل ،
ئەڭ بولمىسا ، بىر ئاخشام كەچلەيدىغان بولۇپ كەل .
تۆرەلگەنمىز ۋاپادىن ، شۇبھىلەرگە نە ھاجەت ،
جاندىن كەچسەڭ ، مېنىڭدىن كەچمەيدىغان بولۇپ كەل .

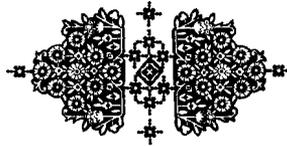

ياغلىق بولسۇن قولۇڭدا كۆز يېشىمنى سۈرتكىلى،
مېنى ئالداپ يالغان ئاش ئەتمەيدىغان بولۇپ كەل .
بىللە چاپقان ئۆستەڭنىڭ ھېكايىسى ئۇنتۇلماس،
بۇ كۈنلەرنى تا مەڭگۈ ئەسلەيدىغان بولۇپ كەل .

بىللە چېچىپ ئۇرۇقنى ئېتىزغا جۈپلۈكنىڭ،
بىللە يەنە خامانلار چەشلەيدىغان بولۇپ كەل .
كۆز ياشلارغا كىم خۇشئار، كۈلكە بىزدە كۆپ بولسۇن،
ئالتە كۈلۈپ، بىر يىغلاپ، بەسلەيدىغان بولۇپ كەل .

ئىنسان دېگەن دۇنياغا دەرد تارتقىلى كەلمىگەن،
جۇدالىقتا دەرد - ئەلەم چەكمەيدىغان بولۇپ كەل .
قاچانغىچە يۈرىمىز كاككۇك بىلەن زەينەپتەك،
دۈشمەن ئاتقان تاش - داڭگال يەتمەيدىغان بولۇپ كەل

1994 - يىلى ئۆكتەبىر، غۇلجا

گەپنىڭ ئۆزى قانداق ياشاشتا

تۇغۇلمىدۇق مىڭ يىل ياشاشقا،
تەلەي دېدۇق تەڭرى بەرگەننى .
ئەۋزەل كۆردۇق تەنھا قالساقمۇ،
توقسان ياشتا قوراي تەرگەننى .

ئۆمۈر دېگەن ئەتىۋار شۇنداق،
قەدەرلەيدۇ قەدەرلىگەننى .
ياقتۇرمايدۇ ياشلىقتا ئويناپ،
قېرىغاندا ئارمان يېگەننى .

تىرىكلىكتە ياشىماق باردۇر،
گەپنىڭ ئۆزى قانداق ياشاشتا .
نەدە قالدى شىردەك ياشاشنى
شېرىن خىيال قىلغانلار باشتا .

توزۇپ كەتتى پەيلىرى تامام
ئاق قۇ بولماق بولغانلارنىڭمۇ .
كېسىر بىلەن چىقتى ئەبجىقى
تىك چوققىغا قونغانلارنىڭمۇ .

يامان بولساڭ، ياقاڭ بىر كۈنى
يېرتىلىدۇ كىشى قولىدا .

ياخشى بولساڭ، بېرەركەن سالام
ئۇچرىغانلار بارار يولدا .

شۇ تەرزدە باردۇ ھايات،
ياخشى بىلەن يامان ئارىلاش .
ئۇغۇ مەيلى، ئۇنتۇلغاي قانداق
ياخشىلارنى «ياۋ» دەپ قارىلاش !؟

2000 - يىل ئۆكتەبىر، غۇلجا

يىراقلارغا كەتمە، ئەزىزىم

يىراقلارغا كەتمە، ئەزىزىم،
يىراق يەرنىڭ تەشۋىشى تولا .
ياخشى ئەمەس ئايرىلىپ ياشاش،
ئايرىلغاننىڭ كۆز يېشى تولا .

يىراقلارغا كەتمە، ئەزىزىم،
بارالمايمەن كەينىڭدىن ئىزدەپ .
يىراق يەردە سېنى دۈشمەنلەر
ئازدۇردۇ: «ئاشىقلىڭ بىز!» دەپ .

يىراقلارغا كەتمە، ئەزىزىم،
يىراق يەردىن كەلمىكىڭ تەستۇر .
غەملىرىڭدە مېنىڭ بۇ كۆڭلۈم
سەن كەلگۈچە تىنچ ئەمەستۇر .

يىراقلارغا كەتمە، ئەزىزىم،
بارالمايمەن، يوللىرى يىراق .
چۈشلىرىمگە كىرگىنىڭ بىلەن،
ئويغانسام يوق ئوڭۇمدا بىراق .

خۇراپات

(مۇخەممەس)

يەر يۈزىنى ئارىلاپ بىزنى تاپقان خۇراپات،
جىمى ئەلدە شاللىنىپ، بىزگە ياققان خۇراپات،
نادانلىقنىڭ تونىنى بىزگە ياپقان خۇراپات،
گاداىلىقنىڭ ئۇرۇقىنى بىزگە چاچقان خۇراپات،
«بەخت!» دېسەك بىرەلمەي، بىزدىن قاچقان خۇراپات .

تىڭشاپ باقسام ۋەزىنى، «خانقادا يات» دەيدۇ،
ئۇزۇن كىيىپ پېرىجە، «قوپماي تەسۋى تارت» دەيدۇ،
ئاپالارنى «يۈزۈڭگە قارا چۈمبەل ئارت» دەيدۇ،
«ئۆمۈر بويى بازاردا ناسۋال، مانا سات» دەيدۇ،
تۈگەل تۇتقان يولدا ئەگىز ئاققان خۇراپات .

«تەقدىر» دەيدۇ، باشلايدۇ بىزنى ئۇدۇل قەبرىگە،
ھەقىقەتنى تېگىشەر سالا قىلىپ سەۋرىگە،
قول قوشسۇرۇپ نۇرماقنى ئۇدۇم قىلدۇق نەۋرىگە،
كۈنۈپ كەتتۇق شۇڭلاشقا تاغدەك جاپا - جەبرىگە،
دۈشمەنلەرنىڭ قولىدا بولدى قاپقان خۇراپات .

«تاشقا چاچقىن، بەختىڭدىن كۆر» نى ئەلگە ئۆگەتكەن،
خۇراپاتتۇر ئەجىرسىز قىلىپ بىزنى تۈگەتكەن،

ئۇيغۇر كىتابىنىڭ ئىلگىرىكىسى

ئاياللارنى غەپلەتتە مەڭگۈ ئوچاق پۈۋلەتكەن،
تەرىكلىكنى ئەزەلدىن تەقدىر بىلەن كۆزەتكەن،
«ئالغا!» دېسە، ئاران بىر سەراپ ئاچقار خۇراپات .

تەلاۋەتنىڭ، ئىخلاسنىڭ ئەڭ ياخشىسى شۇكۈر دەپ،
پەرەنجىنى پەزىلەت، ناشۇكۈرلەر كۇپۇر دەپ،
كېلۋەرسۇن بىز بىلەن ئاشۇ ئەسكى سۇپۇر دەپ،
ئايغا چىقماق بولغاننىڭ بۇزلىرىگە تۈكۈر دەپ،
ئايىدا يۈرسە ئىنسانلار، ئۇخلاپ ياتقان خۇراپات .

شۇ ئىخلاسنى ئۇلۇغلاپ بېتىپ كەلدۇق پاتقاققا،
بۇ دۇنيادا ئايلاندىق ئەڭ ئالدىنقى ئەخمەققە،
«ياھان!» دېسە، جۈرئەت يوق كەچتە كىگىز قاقماققا،
ئىسكەنجىگە كۆنمىسەك، باغلاپ سۆزلەر ئەخلاققا،
جىمى ئىشنى بىر ئەپلىك دىنغا چاتقان خۇراپات .

ئارا ئايىدا توي قىلسام، كېتەرەشمەن ئايرىلىپ،
شامدا خوراز چىللىسا، ئۆلەرەشمەن جايلىنىپ،
شۇنداق دېدى بىر موللام ماڭا ئەتەي قايرىلىپ:
«قەغەز تۇتساڭ تەرەتكە قالارمىشسەن ئايلىنىپ . . .»
لايىقلاشماي زامانغا، لايىغا ياتقان خۇراپات .

يۈرسەم ياخشى بولارمىش مازارلارنى ئارىلاپ،
كىمىلەر ئىچتى، كىم چەكتى؟ يۈرسەم ياكى مارىلاپ،
ئىچىپ قويسام بىر شېشە، «دەھرىي!» دېدى قارىلاپ،
تالايلىرىنىڭ مېنىڭدەك يۈرەك - باغرىن يارىلاپ،
بوران بولۇپ شاخلاردىن غورا قاققان خۇراپات .

ئامراق كېلۇر ئەزەلدىن جاپاسى يوق بىنەمگە،
ئىخلاسى يوق زاۋۇتقا، قىزىقسىمۇ گىلەمگە،

قويۇپ بەرسەڭ قايتماقچى ساپان بىلەن سۆرەمگە،
ئۇسسۇل ئويىناپ ھارمىدى ئەجەب كونا سەنەمگە،
ياستۇقىدا قەدىمىنىڭ خورەك تارتقان خۇراپات .

تىرىكىدە سۈرەتكە چۈشسە گۇناھ بولارمىش،
ئاخىرەتتە ئۇ بىزدىن ئۆزىگە جان سورايمىش،
يىرىك دېسە زاغىرىنى، خۇدا شۇئان ئۇرارمىش،
ھۇۋۇش قونغان مەھەللە سۇ بولسىمۇ قۇرارمىش،
نادانلارغا بېھۇدە گۇناھ ئارتقان خۇراپات .

يانچۇقىدا پەتۋا، بۇرمىلايدۇ قۇرئانى،
ئىلغىمايدۇ خۇراپات نومۇس بىلەن ۋىجدانى،
شېھىتلەرنى تىللايدۇ جىقراق بەرسە بىر ناننى،
تۆرەلگەن ئۇ دۇنياغا بېقىش ئۈچۈن بىر جاننى،
ئون ئۈچ ياشلىق قىزلارنى پۇلغا ساتقان خۇراپات .

تۇرسا بىزگە بۇ ئالەم تۆت - بەش كۈنلۈك قونالغۇ،
ياسالمىساق بىر لامپا ياكى دەزمال، ئۇنئالغۇ،
قاششاقلىقتا كۈن ئۆتسە، خەلقىمىزگە ئۇۋالغۇ؟
ھارسىلارغا ئۇچقانلار سالىدى ئايغا تۇرالغۇ،
پۇتىمىزغا ئەزەلدىن پالتا چاپقان خۇراپات .

1995 - يىل فېۋرال، غۇلجا

ئۈچ لىرىكا

ئىشقىڭ بىلەن . . .

ئەنلەس كۆڭلەك كىيىپ كەپسەن،
ئاق بوينۇڭغا مارجان ئاسماي .
كەپتەر بولۇپ ئۇچۇپ بارسام،
تۇرارسەنمۇ بىر دان چاچماي؟

كىمگە بەرسەڭ مەيلى ئىدى،
قوللىرىڭدا بىر دان بولسام .
تاپار ئىدىم ئۇلۇغۇقنى،
ئۆزۈڭ ياققان بىر نان بولسام .

ئۆزۈڭ ماڭغان كوچىلاردىن
تەلەي ئىزدەپ يۈرەر بارچە .
ئىشقىڭ بىلەن بىر مەن ئەھەس،
كۆيەر ئالەم - كۆيەر بارچە .

يار ئۈستىگە يار تۇتساڭ

كۆلگە ئاقىدۇ سۈيۈك،
چۆلگە ئاقىدۇ سۈيۈك .
يار ئۈستىگە يار تۇتساڭ،
توزۇپ كېتىدۇ ئۆيۈك .

«ئاسماندىكى بەش قاقىر ،
چۈشكەن يەرلىرى تاقىر .»
يار ئۈستىگە يار تۇتساڭ ،
يالغۇز قالسىن ئاخىر .

ئاي چىقتى سارايشىدىن ،
گۈل چىقتى سارايشىدىن .
يار ئۈستىگە يار تۇتۇپ ،
قورقمايسەن گۇناھىڭدىن؟

دۇنارىڭنى ئالمايسەن ،
«گۈل مەرەم» گە چالمايسەن؟
يار ئۈستىگە يار تۇتساڭ ،
سۆز - چۆچەككە قالمايسەن؟!

لازىم بولۇپ قالدى سۇرىتىڭ

نەچچە كېلىپ ، نەچچە رەت كەتتىڭ ،
يەنە كېلىپ ، يەنە كەتمەكچى!
كىم بار ، كىم يوق يەنە كەلگۈچە ،
شۇڭا تەشۋىش ئىشىك چەكمەكچى .

ئۈمىدلىرىم ئۆلدى ئۆچەكتە ،
سېنىڭ كۆڭلۈڭ مەندىن كەچكەندە .
مەلۇم بولدى تاشلاپ كېتەرىڭ
ئۆيلىرىمدىن يامغۇر ئۆتكەندە .

لازىم بولۇپ قالدى سۇرىتىڭ ،
توختاپ تۇرغىن سىزنىڭ ئالغۇچە .

ئەڭ ئاداققى سۆزلىرىڭنى مەن
دەپتىرىمگە يېزىۋالغۇچە .

خىيالنىڭنى بىلىپ بولدۇم مەن،
يەنە كېلىپ، يەنە كەتمەكچى!
بەزلىمىسە مېنى سۈرىتىڭ،
ھىجران يەنە ئىشىك چەكمەكچى .

2000 - يىلى ئىيۇن، غۇلجا

ۋەتەن تاغلىرى

ھەيۋەتلىك بۇ تاغلار — ۋەتەن تاغلىرى،
 ئاتىلار قەددى ئۇ، ئانىلار ھۆسنى .
 تاشلىرى تۇتيا، بۇلاقلىرى سۇت،
 تاغلاردىن باشلىدىم ۋەتەن سۆيۈشنى .

باتۇرلار سۈرىتى شۇ تاغلار گۇيا،
 چوققىلار — جاسارەت ئېگىلمەس — سۇنماس .
 شۇ سەۋەب كۆرۈنەر گاھ ماڭا تاغلار
 پۇت سۇنۇپ ياتقانداك تۈمەنلەپ يولۋاس .

تەۋەررۈك تاغلار بۇ تارىختىن بىزگە،
 بار قىيا — ھاڭلاردا ئەجدادلار ئىزى .
 بىز كەبى بىپايان تېغى بار ئەلنىڭ
 بولمامدۇ ۋەتەندە تېرەن يىلتىزى؟!

ئىشىكىڭ ئالدىدىن ئاققان سۇلارنىڭ،
 چۈشەنسەڭ، شۇ يۈكسەك تاغلاردا بېشى .
 ئۈگۈت ئۇن بولغايمۇ تۈگمەنلىرىڭدە،
 بولمىسا شۇ ئۇلۇغ تاغلارنىڭ تېشى .

قارىساڭ، قەلبىڭگە تولار ئىپتىخار
 قارىغايلار قەددىدىن شۇ تاغلاردىكى .

قشتمۇ كەتمەيدۇ يېشىللىق ئۇندىن،
تەبىئەت ھۆسنىدەك ھەر باھاردىكى .

بېغىدا ئېچىلغان گۈللەرنىڭ، دوستۇم،
شۇ گۈزەل تاغلاردا ئەجدادى — پىرى .
باغلاردىن تاغلارنى ئەتىۋار كۆرگەن،
بىلسەڭ، شۇ قەلبىنىڭ سەۋەبى — سىرى .

1984 - يىلى ئىيۇن، غۇلجا

ياشاۋەر

ياخشىلارغا جانان بول، يار، ياشاۋەر،
قايدا بولساڭ ئامان بول، يار، ياشاۋەر .
ياخشى كۈنلەر تىلەپ قالدىم كەينىڭدىن،
قايدا بولساڭ ئامان بول، يار، ياشاۋەر .

بۇ دۇنيادا ئايرىلغاننىڭ جۈپتى بار،
ھەر كىشىدە بىر تەقدىرنىڭ ھۆكۈمى بار .
ھەر كىشىنىڭ ئۆز خىلى بار، ھۆسنى بار،
قايدا بولساڭ ئامان بول، يار، ياشاۋەر .

تاشلاپ كەتسەڭ، تاشلاپ كەتتى دېمەيمەن،
ئېزىتقۇلار باشلاپ كەتتى دېمەيمەن .
بەختىڭ بولسۇن، مەنمۇ قېيىداپ يۈرمەيمەن،
قايدا بولساڭ ئامان بول، يار، ياشاۋەر .

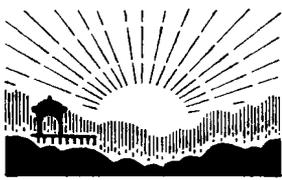
چۈشلىرىمگە بەلكىم كىرىپ قالارسەن،
مەھەللەمگە بەلكىم كېلىپ قالارسەن .
ئۇنتۇمساڭ، بەلكىم ئەسكە ئالارسەن،
قايدا بولساڭ ئامان بول، يار، ياشاۋەر .

خەت يازمايسەن، تېلېفونۇمۇ ئۇرمايسەن،
گەتمەلىم بىر مەنزىلدە تۇرمايسەن .

ئەمدى مەڭگۈ مېنىڭ يارىم بولمايسەن،
قايدا بولساڭ ئامان بول، يار، ياشاۋەر .

كۆڭۈل دېگەن ئۇچۇپ يۈرگەن ئەركىن قۇش،
ھەركىم ئۆتسۇن بۇ ئالەمدىن كۆڭلى خۇش .
كېتەرئىڭدە ئېيتىمساڭمۇ ماڭا «خوش!»،
قايدا بولساڭ ئامان بول، يار، ياشاۋەر .

2000 - يىلى ئىيۇل، غۇلجا

كەلمەكچى

پېشىمدىن تارتماي تۇر مېنى ، قېرىلىق ،
سۆيگىلى يېنىمغا جانان كەلمەكچى .
چوكانلار تاراندى يەنە باشقىدىن ،
سۆيگۈ ، دەپ قىزلاردىن سالام كەلمەكچى .
جۇدالىق تۈگىدى ، ۋىسال پەيتى بۇ ،
ئايىرلىپ كەتكەن يار ئامان كەلمەكچى .
ساقلايمەن شۇلارنى مۇشۇ دوقمۇشتا ،
كۆزىدە ياشلىرى تارام كەلمەكچى .
ئوينغۇم بار مېنىڭ كۆدەكلەر بىلەن ،
توختاپ تۇر ، لەڭلەك ۋە چانام كەلمەكچى .
تويىمدىم تۇنۇگۈن ئېيتقان ناخشىغا ،
ئېھتىمال ، ئەگىشىپ چالام كەلمەكچى .
مەرىكەمىنىڭ بېشىدا قەدىردان دادام ،
قولدا چاچقۇسى ئانام كەلمەكچى .
كۈلمىگىن ، مەڭگۈ ياش قالغۇم بار دېسەم ،
شۇ سۆزدىن كۆڭلۈمگە ئارام كەلمەكچى .

1987 - يىلى ئۆكتەبىر ، غۇلجا

بۇ دۇنيا

تالانساڭمۇ، تالايدىن قالار ئىكەن بۇ دۇنيا،
 بىلىپ بولماس، نەگىدۇر بارار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 مەيلى گاداي، مەيلى شاھ، بىر قىيامەت بىر جانغا،
 بىر ئىنساندىن بىر جەسەت ئالار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 يىغلىغانلار پەسلەيدۇ رىزقى ئۇنىڭ شۇنداق دەپ،
 مۇسبەتكە ھەركىمنى سالار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 بىر ھۇجرىغا جەم بولۇپ ئۆلگۈرمىگەن جۈپلەرنى
 ياش دېمەستىن ئەلەمدە قويار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 ئۆلمەي تۇرۇپ ئايرىلغان تىرىكلەرھۇ ئاز ئەمەس،
 كۆز ياش بىلەن يۈزۈڭنى يۇيار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 «ۋاپاسىز» دەپ كايىيدۇ شۇڭا ئۇنى ئادەملەر،
 ئاغرىنغاننى قامچا بوپ ئۇرار ئىكەن بۇ دۇنيا،
 يۇلتۇز كۆزلۈك ئاسمانغا تۇندە باقسام ئۇنچىقماس،
 پايانى يوق تىلىسمدەك تۇرار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 توخۇلارغا تاڭ قالدىم تىرىكلىكنى ئويغاتقان،
 تەئەججۈپكە ھەركىمنى قويار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 ئەجدادلاردىن قەبرىلەر قاپتۇ سانسىز چوقچىيىپ،
 خىيال قىلساڭ، بەئەينى مازار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 تىرىكلەرگە كۆز سالساڭ، مىدىرلايدۇ ھايات دەپ،
 بىر قىسمەتتە ئاجايىپ بازار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 ئۆچۈرگەندەك ئويۇڭنىڭ چىرىغىنى بىر شامال،
 ئۆزى يەنە گۆرۈڭنى قازار ئىكەن بۇ دۇنيا .

مۇكچىيەر كەن بەللىرىڭ سەن كۈتمىگەن كەچمىشتە،
 ھەر ماڭلايغا بىر قىسمەت يازار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئاق سانجىدۇ چىكەڭگە،
 يۈزلەپ قورۇق يۈزۈڭدىن سانار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 قىز - كېلىنلەر، ھەددىڭ يوق تاڭلا موھاي بولماسقا،
 ئۇنىمىساڭ قويماستىن، تاڭار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 قايرىلسەن كەينىڭگە ياشلىقىڭغا تويماستىن،
 ئۆشنىسىدە سەن ئۇنىڭ، ماڭار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 بۇ بەش كۈنلۈك ئالەمدىن ھەركىم ھەرنە كۆزلىدۇ،
 بىخىللارنىڭ كۆزىدە تاۋار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 كېلىپ كېتەر مېھمانسەن، ياخشى قونۇپ، ياخشى كەت،
 سېخى ئۈچۈن بىر قىلام چاۋار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 رەقىبلىشۇر ئىككى جان ئۆز نەپسىگە چوغ تارتىپ،
 «توۋا» دەڭلار، ئۇلارغا تۇمار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 گويا ئاتقان ئوشۇقتەك سىيا چۈشۈپ، چۇ چۈشۈپ،
 ئويلاپ كۆرسەڭ، بىر تاۋكا قىمار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 چېچەك تۆكسە ئۆرۈكلەر مېۋە قىلىپ ئورنىدا،
 ئەجدادلارغا ئەۋلادنى ئۇلار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 رىزقى ئەمما تەڭ ئەمەس بۇ «پانىي»غا كەلگەننىڭ،
 بىردە يوقسۇل، بىردە تەل قىلار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 ئاپەتلىرى ئاز ئەمەس، يولۇققانلار يىغلايدۇ،
 كەلكۈن كەبى شارقىراپ ئاقار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 غەم قىلمىغىن، ئۆلگەنلەر، يېتىم قالغان بالاڭدىن،
 ئۆزى بېقىپ قاتارغا قاتار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 ئەجەبلەنمە بېشىڭغا ئىسسىق كەلسە، سوغ كەلسە،
 تارازىسى ئېگىز - پەس بولار ئىكەن بۇ دۇنيا .
 ئەيىب كۆرمەڭ، كۆتۈردۈم شۇ سەۋەبتىن بىر قەدەھ،
 شۇ قەدەھكە - شۇ مەيگە خۇمار ئىكەن بۇ دۇنيا .

1974 - 1980 - يىللار، ئۈرۈمچى

يىللار ئىزى

ئىز قېلىپ قەدىمدىن ئۆتەر يىللار ،
ئىزى باغ ، ئىزى شەھەر ، ئىزى ناخشا .
ھاياتلىق بوي تارتىپتۇ شۇ ئىزلاردىن ،
گويىا تۇن يورۇغاندەك چىراغ ياقسا .

قۇبىلەر ، خارابىلەر ئالەمدىكى ،
ئويلساڭ ، ئاشۇ ئۆتكەن يىللار ئىزى .
يىللاردىن ئۇلۇغ ئىزلار تاشلاپ كەلدى
دۇنياغا ئەجدادلارنىڭ ئوغۇل - قىزى .

كۆكەرگەن دالا - تۈزلەر يىللار ئىزى ،
بىپايان ئۇيۇق سۆيگەن ئورمانلار ھەم .
شاھتتۇر شۇ ئىزلارغا تىرىكلەرمۇ ،
يىللاردىن بىزگە ئىزدۇر قۇربانلار ھەم .

ئىزدىسەڭ شۇ ئىزلارنى ، ئەينەككە باق ،
قېنى ئۇ تۇنۇگۈنكى بالىلىقنىڭ ؟
ھۆسنۇڭدە كۆرۈنىدۇ شۇ ئىزلاردىن
ئۆلۈمگە يېقىن قالغان ئارىلىقنىڭ .

ھاسىلار ھەمراھ شۇڭا قامىتىڭگە ،
ھەددىڭ يوق يىللار ئۆتۈپ ئېڭىشمەسكە .

ھەددىڭ يوق قەدىرلىگەن ياشلىقىڭنى
يىرگەنگەن قېزىلىققا تېگىشمەسكە .

ياز پەسلىڭ قالدى ئارتتا، مەھبۇبىلەر ،
ياراشماس ئوسما قويساڭ ئەمدى ساڭا .
چۈشەنمەسەڭ، «ئانا» دېگەن ئۇلۇغ ناھىنى
قوبۇل قىل، يىللار ئۆزى بەردى ساڭا .

كۈن پېتىپ نالغ ئاتقانداك بىر ئىش ئىكەن
ئەجدادلار كېتىپ، بىزنىڭ كەلمىكىمىز .
ئىنسانغۇ ئۇلۇغ مەخلۇق، بىراق دوستلار،
چىق ئىكەن بىزنىڭ نۇقسان - كەملىكىمىز .

يىللارنىڭ ئىزى يەنە ئىجاد، مېھنەت
دۇنياغا تىللا تاقاپ، دۇردۇن ياپقان؛
يىللارنىڭ ئىزى دەڭلار مىراسلارنى
تۈمەنلەپ كىتابلارغا تولۇپ ياتقان .

يىللارنىڭ ئىزلىرىنى ئۆمۈردىكى
سانىماق بىزگە ئادەت «مۇنچە ياش» دەپ .
يىللارنىڭ ئىزلىرىدا ئۇلۇغ ئىشلار،
سۆكمەڭلار ئۇنى ھەرگىز: «باغرى تاش!» دەپ .

1985 - يىلى دېكابىر، غۇلجا

ئۆز يارىڭ

ئۆزىگە باغقا كۆز سالما، ئۆز بېغىڭدا گۈلزارىڭ،
 نېمە تەشۋىش ئالەمدىن، تۇرسا ياندا ئۆز يارىڭ؟!
 قازىنىدا ۋاپانىڭ ئاشنىڭ ساغما ئاشى بەرمەس،
 ئاغرىپ قالساڭ، ئاشلايدۇ ئاپئاق ناندا ئۆز يارىڭ .

يار ئۈستىگە تۇتقان يار بەگگە ئوخشار بىر چىلىم،
 لەززەت يوقتۇر تەكىندە تاۋۇز كەبى بىر تىلىم .
 مۇغداشقانسەن مۇغداشساڭ تۈگىگۈچە بىر فىلىم،
 مىڭ سۆيگۈ بار ئۇ ياغلىغ، ئاچقان پالدا ئۆز يارىڭ .

پىچاق كەسسە قولۇڭنى، ھېچكىم ئۇنداق تاختالماس،
 تىكەن كىرسە پۇتۇڭغا، ھېچكىم ئۇنداق ئالالماس .
 يۆلەپ يۈرەر، ئۆمۈرلۈك بولۇپ قالساڭ ماختالماس،
 نىجادلىق بار سەن ئۈچۈن ياققان شامدا ئۆز يارىڭ .

يۈگۈرۈپ چىقار ئالدىڭغا قايتىپ كەلسەڭ سەپەردىن،
 ئېسىلىدۇ بوينۇڭغا، ئامان چىقساڭ خەتەردىن .
 يامان كۈن يوق ئالەمدە يارسىز يالغۇز ئۆتەردىن،
 تۈنەپ چىقار سەن بىلەن ئەسكى تامدا ئۆز يارىڭ .

جۇدالىققا دۇچ كەلسە، ئاۋۋال سېنى ئەسلەيدۇ،
 سەن بولمىساڭ، سۇ تۇتۇپ، ئۆزى خامان چەشلەيدۇ .

بىلىندۈرمەي يوقۇڭنى، ئۆزى ئوتۇن كەسلەيدۇ،
راھەت دېگەن ئەسلىدە ئەتكەن خامدا ئۆز يارىنىڭ .

چىنىسىدىن ئىلغايىدۇ قىيمىسىنى چىنەڭگە،
ئاش ئۇسقاندا بىچارە بىللە چىقىپ بىنەمگە .
باي بولغاندا يانتقۇزار ئاۋۋال سېنى گىلەمگە،
تولغىنىسەن راھەتتە ئويغاتقاندا ئۆز يارىنىڭ .

كۆكلىتىدۇ تەر تۆكۈپ تۇرمۇش ئاتلىق باراڭنى،
سەن تالانى ئويلىساڭ، ئۆيدىن باشلار پاراڭنى .
دۈشمىنىڭگە كۆرسەتمەس يىرتقىڭنى، ياراڭنى،
سۆيگۈڭ كېلەر سەن ئۈچۈن ئۇھ تارتقاندا ئۆز يارىنىڭ .

جاھان قىلغان جاھاننى شۇلاردىكى ساداقەت،
چىچىلغاندۇر شۇلاردىن يەر - زېمىنغا سائادەت .
باھار قەلب، ياز چىراي، ئۆز يار دېگەن گۈل قامەت،
كەلمەكتىدۇر ئات چىپىپ شەرەپ - شاندا ئۆز يارىنىڭ .

1990 - يىلى ئاپرېل، غۇلجا

ئۇيلىمەن ئىزىمدىن

ئۇلغايتىدۇ ئۆمۈرنى كۈنلەر ئۆتۈپ، ئاي ئۆتۈپ،
ئايلىنىدۇرار پەسىللەر چۈجىلەرنى توخۇغا .
ھالقىپ قايتۇ ئاتمىشتىن مەن ئېسىمنى يىغقۇچە،
يىللار ئاچقان ئىشىكتىن مەن ئاتلىغان بوسۇغا .

ئارمان ئاتلىق ئارغىماق مېنىڭ مېنىڭ كەلگىنىم،
چۈشكىنىم يوق ئېگەردىن، كىشىنەپ تۇرار ھېلىمۇ .
توخۇ چىلاپ تاڭ ئاتقان تۈنلەر بولدى تۈمەن مىڭ،
كۈنلەر ئەمدى سۆرەيدۇ قەبرىستانغا مېنىمۇ .

ئەلدىن ئاۋۋال سورۇنغا كېلىۋالغان ئادەمدەك،
مەن ئاتمىشقا بەك بالدۇر كېلىۋالغان ئوخشايمەن .
ئالغىنىم بار ۋەتەندىن، بەرگىنىم يوق، نە ئېتەي،
ھارپىسىدا ھەر يىلنىڭ شۇنىڭ ئۈچۈن قاقشايمەن .

ھەپتىلەرگە، كۈنلەرگە: «ئەتە» دەيمەن ھەر دائىم،
چالا قالغان ئىشىم جىق، ئەتە دېمەي، نە دەيمەن؟
يانچۇقلىرىم تولمىدى ھايات بەرگەن نېمەتكە،
شۇنچا ئاغما ئالدىراپ مەن رازىلىق بەرمەيمەن .

نە ئىتۇشلارغا سەپسالدىم سۆزلەۋېتىپ شۇلارنى،
ئۇلارنىڭمۇ ئېيتقىنى «ئارمان» دېگەن ناخشىكەن .

ئويلاپ قالدىم: ئارمانسىز كەتمەيدىكەن ھېچ كىشى ،
تېپىچەكلىمەي نەقدىرگە تەن بەرگەنمۇ ياخشىكەن .

ئىككى لەيلەپ ، بىر چۆكۈپ ئېقىپ ئۆتكەن جەسەتتەك ،
ئۆتۈپ كەتتى بەھۇدە مېنىڭ تالاي يىلىمۇ .
چۈشۈپ قويۇپ دېڭىزغا ، چىقالىدىم قىرغاققا ،
ئەتمەلم چىڭ تارتىپ باغلانمىغاچ بېلىمۇ .

ئارزۇلاردەك بولغايىمۇ ھايات دېگەن ھەركىمگە ،
«ئالما» دېسەڭ تەڭلەيدۇ ئاچچىق ئۆرۈك قولۇڭغا .
قۇرچى سېنى بەزلەيدۇ ، يوق تەلەينى سۆزلەيدۇ ،
ھۆكۈم قىلماق تەس سېنىڭ ھەر كۈن ماڭار يولۇڭغا .

ئارىسىدا يوق ئەمەس مەن توختالغان ئاتىشىنىڭ
ئارزۇلارنىڭ كۆزىگە توپا چاچقان يىللار ھەم .
ئاسىيلىقتىن ساقلاپتۇ تەڭرىم مېنى ، مىڭ شۈكۈر ،
ئازدۇرالمىماي قانچە رەت قىز ياسانغان جىنلار ھەم .

يوشۇرمايمەن ، راست مېنىڭ تارتىشىقىم كەينىمگە ،
ئەرزىگۈدەك ئەجرىم يوق ، ئۇيلىمەن ئىزىمدىن .
تارتارمۇ دەپ سوراققا: «قىنى قىلغان بېغىڭ؟» دەپ ،
ئەنسىرەيمەن ئوغلۇمدىن ، ئەنسىرەيمەن قىزىمدىن .

قالدى يىللار قوينىدا قىرانلىقىم ، ياشلىقىم ،
بارسا كەلمەس يوللارغا راۋان بولدى ، تۈگەشتى .
ئەمدى باھار كەلگەندە قىرو چۈشتى بېشىمغا ،
ۋۇجۇدۇمغا ، جىسمىمغا شۇڭا ئارمان يۆگەشتى .

ئاغرىنمايمەن ئايلىرىدىن ، تىللىمايمەن يىللارنى ،
بولامدىكەن تىللاشقا يولدىن ئۆتكەن كارۋانى؟

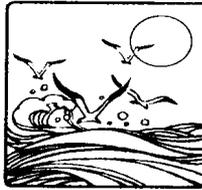

كەتمەيدىكەن سەۋەنسىز ئادەم دېگەن شۇندىنمۇ،
تۆكۈپ قويدۇم ئاز - تولا مەنمۇ ئارزۇ - ئارماننى

ئىئاندىر ۋەتەنگە مەندە بۇ جان، بۇ يۈرەك،
تەقدىم تۈگەل ئۆمرۈمنىڭ ئاتمىشتىنمۇ ئاشقنى .
ئۇ كۆكلىسە كۆكلەيمەن، ئۇ شاخلىسا شاخلايمەن،
ئويلمايمەن بۈگۈن مەن ئانا ئەلدىن باشقنى .

نېسىپ بولغان ئاتمىشقا شادلىقلىرىم ئاز ئەمەس،
كىرىپ قالغان چاتقالدىن تىرىك چىقىم ھېلىمۇ .
چوققىسىغا ئات سېلىپ مەنمۇ يېڭى ئەسىرنىڭ،
ئۆتكەنلەرگە ئۆكۈنمەي كۈلۈپ چىقىم ھېلىمۇ .

2000 - يىل دېكابىر، غۇلجا

ھايات دېگەن مانا شۇ

(سابق سوۋېت ئۇيغۇر شائىرى ئىليار بەختيارغا تەقدىد)

تۇرۇۋالدىڭ چۈشەندۈر دەپ ھاياتنى،
نېمە دەيمەن، يەنە دېسەم، يەنە شۇ!
كەلمدۇقمۇ ئەتە ئۈچۈن ئات چېپىپ،
مەنچە بولسا، ھايات دېگەن مانا شۇ!

ئاھ ئۇرسەن ئارمىنىڭغا يېتەلمەي،
يا ئارزۇنىڭ ئىشىكىدىن كېتەلمەي، —
زارلىنىسەن بىرنى ئىككى كېتەلمەي،
مەنچە بولسا، ھايات دېگەن مانا شۇ!

دۇرۇس تەبىر: «ئۆمۈر — ئاتقان ئوق!» دېگەن،
بۇ ئالەمگە قانغان كىشى يوق، دېگەن،
بىرلىرى ئاچ، بىراۋلىرى توق، دېگەن،
مەنچە بولسا، ھايات دېگەن مانا شۇ!

شائىر يازار: «ئۇلۇغ ئىنسان ئانا!» دەپ،
ئانا ئۆتەر بۇ دۇنيادىن بالا دەپ،
بالا كۆزى تەلمۈرىدۇ دالا دەپ،
مەنچە بولسا، ھايات دېگەن مانا شۇ!

بېسىلمايدۇ تىرىكلىكنىڭ ۋاڭ - چوڭى،
بىلەلمەيسەن نەدە ئۇنىڭ تەڭپۇڭى؟
كىچىكلەرنى بوزەك قىلار ئەڭ چوڭى،
مەنچە بولسا، ھايات دېگەن مانا شۇ!

گاھ ئېتىزدا ئارپا، بۇغداي تېرىيسەن،
گاھ بازغاندا غۇلچىڭنى كېرىيسەن،
تىرىكچىلىك ھارۋىسىدا قېرىيسەن،
مەنچە بولسا، ھايات دېگەن مانا شۇ!

1991 - يىلى ئاۋغۇست، غولجا

ئۆمۈر دېگەن . . .

قىياس قىلساڭ، ئۆمۈر دېگەن ئوخشايدۇ
ئاتا - ئاناڭ ئاتالاندۇرغان سەپەرگە .
سەپەرلەرھۇ يېرىم يولدا توختايدۇ ،
گاھ يولۇقسا كۈتۈلمىگەن خەتەرگە .

ھۇنبرى يوق، سورۇنى يوق، سازى يوق ،
ئۆمۈر دېگەن چىڭقاپ ئېيتقان ناخشدۇر .
لېكىن ئەلنىڭ يۈرىكىگە ياقمىسا ،
ئۇنداق ناخشا ئېيتمىغانمۇ ياخشدۇر .

ئۆمۈر دېگەن ئەزىم دەريا گويا بىر ،
ئېقىپ بازار گاھى سۈزۈك، گاھى لاي .
لاي بولسىمۇ بەزىلەرنىڭ سۈيى بار ،
بەزىلەرنىڭ گىياھ ئۈنمەس قۇرۇق ساي .

ئۆمۈر دېگەن تەڭرى بەرگەن باغ ساڭا ،
پەرۋىش قىلماي تاشلىۋەتسەڭ قۇرۇيدۇ .
ياخشى بولساڭ، سايەڭنىمۇ ماختاپ ئەل ،
چۈشۈڭنىمۇ ياخشىلىققا جورۇيدۇ .

ئۆمۈر گويا يىل ئىچىدە تۆت پەسىل ،
تۆت بالىنىڭ تۆت خىل مەجەز - خۇيى بار .

ئۆۋەتلىشۈر جاپا بىلەن پاراغت،
ئۆمۈرنىڭمۇ ھازىسى بار، تويى بار .

ئۆمۈر دېگەن ئىمتىھانى تەڭرىنىڭ،
سېنى يىللار غەلۋىرىدە تاسقايدۇ .
قىزىل چەش بوپ ئايرىلغانلار مۇنبەردە،
ئەخلەت بولۇپ تاسقالغانلار قاقشايدۇ .

ئۆمۈر دېگەن ئۇچقان شامال، ئاتقان ئوق،
دوقمۇشلاردا سېنى ساقلاپ تۇرمايدۇ .
سۆيگۈ بىلەن ئۇزاتمىساڭ ھەر كۈنى،
ھېچكىم ساڭا ئالقش - چاۋاك ئۇرمايدۇ .

ئۆمۈر پۇرسەت، ئۆمۈر ئەلەي، غەنىيەت،
ئاسان ئەمەس بىراق يەتمەك قەدرىگە .
باغلىق ئىكەن قانداق ياشاش ئەڭ ئاۋۋال
بۇ دۇنيادا ئىنساننىڭ ئۆز ئەجرىگە .

بىز كارۋانمىز، ئۆمۈر - ئۆتەڭ، مۇلازىم،
قونغان، تۇرغان كۈنلىرىمىز ئوخشىماس .
بارسا كەلمەس بىر مەنزىلگە يول ئالدۇق،
بىز كەتسەكمۇ كارۋان ئەمما توختىماس .

ئۆمۈر دېگەن ئەزىزىدۇر ھەركىمنىڭ،
ئەزىز ئەتسەڭ ئەزىزلىيدۇ سېنىمۇ .
تۇغۇلماقتىن تۈمەن ئەۋزەل تونۇلماق،
شۇ ئەقىدە باشلاپ ماڭغان مېنىمۇ .

مەن چۈشۈڭگە كىرمەي تۇرۇپمۇ . . .

شاخ ئارىلاپ ئاينىڭ شولسى ،
ئاي ئارىلاپ، يار ، سېنىڭ شولاڭ .
سەن تەرەپكە قۇلاڭلىرىم دىڭ ،
ئەجەب تىماتاس سېنىڭ شۇ ھويلاڭ .

كۆكەت باستى كۆڭلۈم بېغىنى ،
قويۇڭ يوقمۇ قويۇۋەتكىلى ؟
يۈرىكىمدە گۇماننىڭ كىرى ،
سۈيۈڭ يوقمۇ يۈيۈۋەتكىلى ؟

تاغقا چوغلۇق ئىزدەپ چىقىمدىم ،
تاغدا نەدە سېنىڭدەك چوغلۇق ؟
كۈندۈزۈمۇ سېنى ئىزدەيمەن ،
كېچىلەرمۇ ئېتىم توقۇقلۇق .

دۈپۈر - دۈپۈر ئاتنىڭ تىۋىشى
بېسىلمايدۇ ھويلام كەينىدە .
سېنى ئاتلىق كەلدىمۇ دەيمەن
مەن بار بولسام ئۇنىڭ مەيلىدە .

مىڭ گەز ئېگىز ئۇچقان قاقىردىن
سوراپ باققۇم كېلىدۇ سېنى .

مەنمۇ بارماي سەن سېغىنغاندا،
دوراپ باققۇم كېلىدۇ سېنى .

ساڭا ئاتاپ تەرگەن ئوسمىلار
قۇرۇپ كەتتى ھېچكىمگە بەرمەي .
ئۇرۇق تۇتۇپ كەتتى خېنىلەر
سېنىڭ ئاپئاق قولۇڭنى كۆرمەي .

باراڭلىقتىن چىققان كۈلكىلەر
ئوخشمايدۇ سېنىڭ كۈلكەڭگە .
يەرگە چۈشسە جىرىڭلاپ تۇرغان
ھەربىر كۈلكەڭ بىر ئالتۇن تەڭگە .

چوڭ يول تۇرۇپ، بېغىڭ يېنىدىن
ئۆزۈڭ سەۋەب ئۆتكىنىڭمۇ .
ئۆزۈڭ سەۋەب سەن ئۆتەر يولدا
ئاي پانقۇچە كۆتكىنىڭمۇ .

كۈن ئارىلاپ كەلسەڭمۇ مەيلى،
ئاي ئارىلاپ كەلگىنىڭ يامان .
مەن چۈشۈڭگە كىرمەي تۇرۇپمۇ،
كۈندە ئەنئەنىسى كىيگىنىڭ يامان .

تۇنۇگۇنلا كۆرۈشكەندۇق،
بۇگۈن يەنە نۇتتى سېغىنىش .
سەۋەبىنى بىلسەم، يوق ئىكەن
مۇھەببەتتە دىدارغا قېنىش .

ئادەملەرگە

ئىلىكىڭدە ئالەمنىڭ جىمىكى بەختى،
ئادەملەر، ئاپەتمۇ سېنىڭ قوينۇڭدا .
ئارغامچا سېنىڭدىن ئۆزگىدە بولماس،
دېمەككى، سىرتماقۇمۇ سېنىڭ بوينۇڭدا .

ياشلىرىڭ نەسىھەت قوۋمىگە كۆنمەس،
تەكتىنى تەكسەڭ ئاتىدىن باشلىق .
بولمىسا ئىللەتلەر ئانىلاردىمۇ،
ئېتەمدۇ ئون ياشلىق قىزلىرى قاشلىق .

چاقماقنى تىللايسەن ئاسماندىن چۈشكەن،
قالمايدۇ كەلكۈنمۇ تىلىڭدىن چەتتە .
ئالدىڭدا تەبىئەت گۇناھكار بولسا،
سەندىنمۇ ئاغرىنماق زۆرۈر، ئەلۋەتتە .

بەزىدە تىللايدۇ بىرىنى بىرى،
ئىتلارنىڭ ئاۋازى ئۇلاردىن تۈزۈك .
بىلىمدىم، تەقدىرنىڭ بەرگىنى شۇمۇ،
ئالۋاستى قولىدا ئالتۇندىن ئۈزۈك!

بىرلىرى يۈرۈيدۇ ۋىجداندىن مەھرۇم،
ئۆمۈرلۈك ئەقلىنى بېرىپ ھارامغا .

ھىجايىسا، بار ئىكەن پەزىلەت، دېمە،
ئاغزىنى ئۆگەتكەن يالغان سالامغا .

بېشىدا ئۆزى بار جىمى ھېسابنىڭ،
چاشقانلار ماڭغان يول شۇلارنىڭ يولى .
تۆھپىكار مۇشۇكنىڭ كېكىردىكىدە،
سىنچىلاپ قارىساڭ، شۇلارنىڭ قولى .

قىڭقايغان تامالارغا قويمايدۇ تىرەك،
ئەكسىچە، قاچىدۇ تىرەكنى ئېلىپ .
جاڭجاللار شۇلارنىڭ تۆھپىسى بولدى،
بەزىدە ھايۋانلار ئىزىدىن مېڭىپ .

ئاپىرىن، قانائەت پەرىشتىلىرى
ئاجلىقتا ياتسىمۇ ئۆتتى سىناقتىن .
ۋە لېكىن بىر جۇتلۇق كېلەر سېنىڭدە،
ئەگشىپ سايەڭدەك سېنى ئۇزاقتىن،

ئادەملەر، قوينۇڭدا ئاپەت ئاز ئەمەس،
نە قىلاي كۆپ سۆزلەپ نۇقسانلىرىڭنى .
ئىللەتلەر ئاپەتكە ئايلىنىپ، بىلسەڭ،
قۇرۇتۇپ كەلمەكتە بوستانلىرىڭنى .

يانغىنى يوق دېمە، يانغىن ئۆزۈڭدە،
ھەزەر قىل پەيلىدىن ھەسەتخورلارنىڭ .
ئەپتىدە شۇملۇقنىڭ باردۇر شەپىسى
ئاسمانغا غاداينغان تەكەببۇرلارنىڭ .

بار، دۇرۇس، سۆيگۈدە غېرىب - سەنەمدەك
سىلەردە ۋاپانىڭ داھىيلىرىمۇ .

بار بىراق شۇ ئۇلۇغ مۇھەببەت تۈگۈل،
گەل بەرگەن ئاق ناننىڭ ئاسسىلىرىمۇ .

ئۈنەرگەن باھاردا گۈللەر ، سۈمبۇللار ،
چىقارگەن تىكەنمۇ بىللە كۆكۈرۈپ .
ئادەملەر ، سېنىڭمۇ يادىڭدا بولسۇن ،
چىققىنىڭ تارىختا «مەن!» نى كۆتۈرۈپ .

قايىلەن ، ئەجرىڭدىن ھاسىلدۇر دۇنيا ،
ماختايىمەن مېۋەڭنى ئالەمگە بەرگەن .
ئۆزگىدىن ئىزدىمە ، ئوغرىمۇ تامام
ئۆزۈڭدە بېقىڭغا تام ئاتلاپ كىرگەن .

سورۇنلار چۇقانىڭ ئىلكىدە يەنە ،
جاراڭلار خۇشامەت قەدەھلىرىمۇ .
ئوغرىنى ماختايدۇ «پەخرىم!» دەپ بىرى ،
تامام نەپ ئۇنىڭ ھەم سەۋەبلىرىمۇ .

شەنىڭگە كىتابلار يېزىلدى تالاي ،
ئالەمدە جىمىدىن سېنى ئۇلۇغ دەپ .
قاراپ كۆر ، شۇندىمۇ يازمىغان ھېچكىم
ئادەملەر قوينىدا ئاپەتنى يوق دەپ .

* * *

ئادەملەر ، ئىلكىڭدە ئۆز بەختىڭ مەڭگۈ ،
شۇنداقتا ئاپەتمۇ سېنىڭ قوينۇڭدا .
ئېشىلەر ئارقانلار قولۇڭدا ، شۇڭا
ھەزەر قىل سىرتماقمۇ سېنىڭ بوينۇڭدا .

ھايانگىمۇ ئۆز يولى بارغۇ

كېلەر بولساڭ، تۈندە كەل دەيسەن،
سەۋەبىنى ھايانغا ھەيدەپ .
يۇتۇۋەتتىم مەنمۇ بىر گەپنى،
قانچە قېتىم ئۆزۈڭگە دەي دەپ .

پېچىرلايسەن تۈندىمۇ يەنە،
شۇنچە خالىي، شۇنچە خىلۋەتتە .
ھايانگىمۇ ئۆز يولى بارغۇ،
ھالال بولسا سۆيگۈ، ئەلۋەتتە .

قارا پەردە زېمىن يۈزىدە،
تىمسىقلاپ يۈرىمىز دائىم .
جۇدالىقتا يۈرسەك كۈندۈزى،
سوۋۇمامدۇ سېنىڭدىن رايىم؟

ئەمەسمىدى شەپەرەڭ پەقەت
كۈندىن قورققان، كۈندۈزدىن قورققان .
ھايانى دەپ شەپەرەڭ بولساق،
ئويلىغىنا، بىزنى كىم تۇغقان؟

كىم ھەيدەپتۇ ھاياسىزلىققا
كۈن ئاستىدا دىدارلاشقانى؟

سۆيۈشسەممۇ ، دىدار دېمەيمەن
تۇن كېچىدە يۈزۈڭ ئاچقانى!

1997 - يىلى ئاۋغۇست ، غۇلجا

خېتىڭ كەلدى، ئۆزۈڭ كەلمىدىڭ

خېتىڭ كەلدى، ئۆزۈڭ كەلمىدىڭ،
توستى كىملىرى سېنىڭ يولۇڭنى .
دۈشمەن تۇتسا قانداق چىدايمەن،
مەن تۇتقۇچە سېنىڭ قولۇڭنى؟!

خېتىڭ كەلدى، ئۆزۈڭ كەلمىدىڭ،
قونۇپ قالدىڭ قايسى ئۆتەڭدە؟
يىغلىمايدىم باغلاردا يالغۇز،
سەن كەلمىسەڭ باھار كەلگەندە .

خېتىڭ كەلدى، ئۆزۈڭ كەلمىدىڭ،
يوللىرىڭدا دەريا بارمىدۇ؟
ئاشىقلارنىڭ تەقدىرى – ئەزەلدە
ياكى شۇنداق يولى تارمىدۇ؟

1999 - يىلى 7 - دېكابىر، غۇلجا

ئادەملەر ئۇلۇغ

كۈنلەرنىڭمۇ ھەر خىلى باردۇر،
گۈللەرنىڭمۇ ھەر خىلى باردۇر .
ئادەملەردىن رەنجىمە، كۆڭلۈم،
ئۇلارنىڭمۇ سەرخىلى باردۇر .

تىلەمچىگە نان بېرەر بىرى،
كەپتەرلەرگە دان بېرەر بىرى .
زۆرۈر بولسا، قان بېرەر بىرى،
ھەتتا جاننى بەرگىنى باردۇر .

ياتمىقى بار ئاغرىپ ساقنىڭمۇ،
سولمىقى بار سەيلىگاھنىڭمۇ .
دۆلەت كەتسە، ھەتتا شاھنىڭمۇ
دۆڭدىن قوراي تەرەسكى باردۇر .

دۇنيا تىلىسىم، ئادەملەر ئۇلۇغ،
تىرىكلىككە ئادەم ئۆزى تۇغ .
يانغىغا سۇ، زىمىستانغا چوغ،
شۇڭا كۆزەل مەنزىلى باردۇر .

2000 - يىل 2 - نويابىر، غۇلجا

بەلكى

(بوۋايىلار ئاغزىدىن)

جاھان دېگەن نىلىسىم ئىكەن، ياشاپ ئۆتتۇق،
تۆرەلگەنلەر بىز كۆرگەننى كۆرەر بەلكى .
ئىنسان بېشى كۆرمەيدىغان كارامەت يوق،
ئەقىل دېگەن ئاڭا شۇندىن تولار بەلكى .
كىم بىلىپتۇ، بۇگۈن قەدىرىڭ بىلمىگەنلەر
تاڭلا يىغلاپ يەنە ساڭا كېلۇر بەلكى .
بەگ چېغدا ئۆز دوستىدىن ئاينىغانلار
كېتىپ دۆلەت شۇمشەيگەندە تونار بەلكى .
ساغرىسىغا قول تەگمىگەن ئاساۋلاردەك
يۈرگەنلەرمۇ قويدىن ياۋاش بولار بەلكى .
قايناق رەستە، سارايلارنى چۆل كۆرگەنلەر
سۇرگۈن ئارا دەشتۇ چۆلدە تۇنەر بەلكى .
ئات ئۈستىدە خۇددى بىلمەي غادايفانلار
تاڭلا ياياق چۆلدە سەرسان يۈرەر بەلكى .
راۋاق ئۆزرە شايى كىيىپ ئۆتكەنلەرمۇ
جەندە ئىچرە ئۆزلىرىنى كۆرەر بەلكى .
ئوگرە بەرسەڭ سۇيۇق كۆرگەن كىبىرلىكلەر
ئىچلىق يېتىپ داغ سۇغىمۇ كۆنەر بەلكى .
مەرتىۋىگە مەست بوپ مەنسەپ تالاشقانلار
ئۆلۈپ تاكى تالاشقانغا توپار بەلكى .

ئۆمۈر بويى كۈلۈپ ئۆتەي دېگەنلەرمۇ
كاج بەختىدىن يىغلاپ پەرياد ئۇرار بەلكى .
باقى دېمەك بېھش كەبى بوستانلارنى ،
شۇملۇق تىلەپ ھۇۋۇش كېلىپ قونار بەلكى .
قاقاس يەتسە تۈزۈپ لەيلى ئېدىرلاردىن ،
چوغلۇق ، سېرىن قوراي كەبى قۇرار بەلكى .
بىر قىسمەتتە قىيامەتلىك دوستلىرىڭمۇ
كۈتمىگەندە ساغما ئورا كولار بەلكى .
كۆلدىن ئۇچقان بىر جۈپ ئاق قۇ قايدىن بىلگەي ،
كىمدۇر ئۇندا مىلىتىق بەتلەپ تۇرار بەلكى .
بىلۈرمىكىن دەريالاردا ئۈزگەن بېلىق ؟
ئاپتاپ تۈگۈل قازانلاردا كۆيەر بەلكى .
لوقمان ئۆمرىن تەمە قىلغان ئائىنىسايپلار
شۇ خىيالدىن چىقماي تۇرۇپ ئۆلەر بەلكى .
ئۆز رىزىقىغا ئەسلا شۈكۈر قىلمىغاننى
ئاشۇ نەپسى گۆرىستانغا سۆرەر بەلكى .

1975 - يىلى ، ئۈرۈمچى

تۈندە ئۇزاق ئولتۇرما بۇنداق

جىمى چىراغ ئۆچتى ئۆيلەردە،
گۈلۈم، پەقەت سېنىڭ يېقىنلىق .
بىلەلمىدىم، كىمنى ساقلايسەن،
دېرىزەڭمۇ يېرىم يېپىنلىق .

كۈندەشلىكىم تۇتتى شۇڭلاشقا،
ئىمانىمنى قاچۇردى گۇمان .
خىرەلەشتى كۆڭلۈم ئاسمىنى،
نارقاتقاچقا گۇمانىم تۇمان .

ئولتۇردۇڭمۇ ئۇزاقتىن - ئۇزاق
كىملىرىڭدۇر يەنە خەت يېزىپ؟
خەتنى ئۇزۇن يازمايتتىڭمۇ سەن،
قالدىڭمۇ يا قۇرلاردىن ئېزىپ؟

سېنى ياكى خىيال باستىمۇ،
مەن قورقىمەن شۇنداق خىيالدىن .
ئاۋۋال مېنى خاتىرجەم قىلىپ،
سۈرسەڭ سۈرگىن خىيالىنى ئاندىن .

كىتاب ئوقۇپ ئولتۇرامسەن يا،
سەن ئالىمغۇ ئوقۇمسىڭمۇ!

توقۇپ يۈرمە ئۇستۇش يەنە ،
بازاردا جىق توقۇمىساڭمۇ .

نېمە سەۋەب قاجقان ئۇيقۇڭغا ،
مەن سەۋەبمۇ ، ئەللەر سەۋەبمۇ؟
سەۋەب بولسا ئەگەر ئۆزگىلەر ،
ئاۋۋال ماڭا كەلگەن خەۋپ ئۇ!

تاۋىڭ يوقمۇ ياكى ، نازۇكۇم ،
كىملىرىنىڭمۇ كىرگەندۇ ئېچى؟
چۈنكى ھېچكىم سەندەك ئۆز ئەمەس ،
سەندەك ئەمەس ھېچكىمنىڭ چىچى .

ياغلىق ئىشلەپ ئولتۇرغان قىزلار
ياتمىغۇدەك تۈنلەردە شۇنداق .
ماڭا ياغلىق بەرمىسەڭ مەيلى ،
تۈندە ئۇزاق ئولتۇرما بۇنداق .

ئويلىمىغان ئويلارغا سالدى
تۈندە ئۆچمەي سېنىڭ چىرىغىڭ .
قاچان قالار مېنى تەشۋىشكە
سېلىپ قويغان ئاشۇ قىلىق؟!

1997 - يىلى ئاۋغۇست ، غۇلجا

ئۆسەكلەر

يامانلار ئامراق كېلۇر ئۆسەكلەرگە،
ياخشىلار موھتاج ئەمەس چېسەكلەرگە .
قۇترىغان ھايۋان بولۇپ دەسسەپ يۈرەر
ئۆسەكلەر يېڭى قۇيغان كېسەكلەرگە .

چاچقىلى قۇزغۇن يۈرەر قىزىل چەشنى،
كىملىرىدۇر ئۆچۈرمەكچى قىزىق مەشنى .
ياخشىنىڭ كۈندەشلىرى كەپتۇ بىللە،
كۈندۈزگە ياراتقانداك قوشۇپ كەچنى .

ئات مىنسىڭ، «تاغنى مىندى» دەيدۇ ئۇلار،
نان يېسەڭ، «پاقلان يېدى» دەيدۇ ئۇلار .
كېكەچلەپ ھەقىقەتنىڭ سورىقىدا،
كىمىندۇر «دېدى - دېدى . . .» دەيدۇ ئۇلار .

ئارقامدا يات ئايغالار شىپىرلايدۇ،
يات ئېغىز، يات ئاۋازلار پىچىرلايدۇ .
ھەر ئۆيدە بىردىن مۇشۇك ئوۋ قىلىسمۇ،
بۇلۇڭدا يەنە چاشقان كىتىرلايدۇ .

ئەگىزلىرى نەدە ئۆستەڭ بولالىغان،
ئەخلەتلەر نەدە مەڭگۈ تۇرالىغان؟!

شۇنىڭدىن ئۆمرى مەلۇم ئۆسەكلەرنىڭ،
قامغاقلار نەدە دۆڭگە قونالغان؟

ئىس يانغان ئوچاقلاردىن بىزار ھەركىم،
ئۆسەكلەر تۈتەكتىنمۇ بەتەر بەلكىم .
ياخشىلار، پەرۋا قىلماڭ ئۆسەكلەرگە،
بۇ جاھان مەڭگۈ شۇنداق ئۆتەر بەلكىم .

1993 - يىلى ئىيۇل، غۇلجا

مۇھەببەتمۇ ئۇلۇغ بىر مەكتەپ

مۇھەببەتمۇ ئۇلۇغ بىر مەكتەپ،
ئاشىقلىقنى سۆزلەيدۇ ھەق دەپ .
يازاغىلىرى ۋاپا دەستۇرى،
قىلغانلىرى قەدىمدىن ھەق گەپ .

گۇناھ دېمەس كۆڭۈل بەرگەننى،
كاككۇك - زەينەپ بولۇپ يۈرگەننى .
بۇ دۇنيانىڭ ھۇزۇرى دەيدۇ
شۇ مەكتەپتە ئۆتكەن ھەر دەمنى .

جىمى ئىنسان ئۇنىڭ ئىلكىدە،
بىنا، قەسىر يوقتۇر مۈلكىدە .
شۇنداق مەكتەپ مۇھەببەت دېگەن،
سائادىتى تويدا، مەرىكىدە .

ئون سەككىزدە ئۆمۈر ئۆز دەيدۇ،
ئون سەككىز لەر جۈپلۈك ئىزدەيدۇ .
بوۋايلارمۇ يەتمىشكە يەتكەن
«شۇ مەكتەپتە تېخى بىز!» دەيدۇ .

2004 - يىلى 20 - ئىيۇل

غەزەللەر

رەستىلەرگە چىقما، يارىم، ئەل قاراشقاندەك قىلۇر،
خۇش ئاۋازىڭنى يەنە بۇلبۇل تالاشقاندەك قىلۇر .
گۈل بويۇڭغا تىلتۇمار ئاسماي ئەجەب يۇردۇڭ بىخۇد،
ئويلىسام شۇ ئىشنى مەن، قايغۇ ياماشقاندەك قىلۇر .
قايتۇ ھاڭ - تاڭ مەن ئەمەس، ھۆرلەرمۇ ھۆسنىڭگە سېنىڭ،
مىڭ ھەسەتلىك كۆز بىلەن قىزلار ماراشقاندەك قىلۇر .
كۈن تۇتۇلدى دەيدۇ بىلمەي، كۆككە باقساڭ سەن ئەگەر،
كۈندۈزى گويا قۇياش كۆزى قاماشقاندەك قىلۇر .
مەن ئۆلەر بولدۇم سېنى جىمى جاھاندىن قىزغىنىپ،
تۈندە ئويغانسام، ساڭا ئىتلار قاۋاشقاندەك قىلۇر .
ئەل شەپەق دەيدۇ، لېكىن چىنىۋىتىمىدىم، يانتقاندا كۈن
تاللىشىپ تاغلار سېنى ئاغزى قاناشقاندەك قىلۇر .
سەن كەبى بولماق كۆزەل ھېچكىم ئۈچۈن ئاسان ئەمەس،
لەۋلىرىنى ئاي بىلەن يۇلتۇز يالاشقاندەك قىلۇر .
كىيىنىمنى ماختىماڭ ھەر كۈندە كىمخاب بولسىمۇ،
مەن دېدىمكى، بارچىدىن يارىم يازاشقاندەك قىلۇر .
ئۇز كۆرۈنمەك ھەر گىياھنىڭ بۇرچىدۇر ئالدىڭدىكى،
تالاي مەجنۇنلار شۇڭا ساچىن تاراشقاندەك قىلۇر .
بىلىمىدىم، بەختىڭمىكىن: سەنچۈن مېنىڭدىن بىخەۋەر
ئۆزلىرىنى بىرلىرى ئاشق ساناشقاندەك قىلۇر .

* *

بۇ ئۇلۇغ كۆڭلۈم مېنىڭ ھەسرەتكە ھامىلىدار ئەمەس،
قىيىنسا ھىجران ئازابى، زارىلغان چىن يار ئەمەس .
دەشت ئېشىپ سۇ ئىچكىلى ئاخىر ۋىسال دەرياسىدىن
يولغا چىقساڭ، خوپ دېمەي، كۈلگەن ساڭا ھەمكار ئەمەس .
ھەر كۈنى يارنى چۈشەيمەن، يارمۇ بەلكىم مەنچىدۇر،
كۈندە مەكتۇپ كەلسمۇ، ئۇ بەربىر دىدار ئەمەس .
ئۆز گۈلۈمنى ئىزلىبان ئاپماي تېخى ئاۋارمەن،
ئۆزگە باغلار مەن ئۈچۈن ھەرگىز چىمەن - گۈلزار ئەمەس .
گاھ قويۇپ ياستۇققا باش ياتسام مېنى نىمجان دېمە،
ياقتىنىم يار دەردىدىن، ئەكسىچە مەن بىمار ئەمەس .
ئويلىما، يار، سەن مېنى ئاخىر ۋىسالدىن كەچتى دەپ،
چىن ئىشقى ئەھلى نىگاردىن ئۆلگۈچە بىزار ئەمەس .

* *

سۆز - چۆچەك قىلدى تىكەنلەر: دىلبىرنىڭ كەلمەس، دېدى
ياق، دېدى گۈللەر: ئىشەنمە، كۈت يەنە بىرپەس، دېدى .
ياخشىلار ياخشىچە سۆزلەر، بولدى ياۋ ئائەھلىلەر،
ياخشىلار ئەگىز سۈيى ئاقماس ئېتىپ ئۆركەش، دېدى .
تاغ مېنى تەبرىكلىدى، سۈرەت ئىكەن دەپ مەشۇقۇڭ،
ئىككى دۇنيادا ئۇ ياڭلىغ ھۆرنى كىم سۆيمەس، دېدى .
نە ئۈچۈن ئوت كەتتى جاڭگالغا دېسەم ھەيران بولۇپ،
كۆرسە يارىڭنى ئەگەر ئورمان نىچۈك كۆيمەس، دېدى .
باغ ھۇزۇرى بار ئېرۇر يارىم بويدا ھۇپپىدە،
ئىزلىرىدا گۈل - گىياھ، ھەرگىز تىكەن ئۈنمەس، دېدى .
يەتتە ئىقلىمدىن ماڭا كەلگەن سادانى تىڭشىسام،

ياخشىنىڭ يارى بولۇپ، تاپنىڭ ئۆمۈر ئۆلمەس، دېدى .
 ھەر كىشىنىڭ يارى بولسا گەر سېنىڭ يارىڭ كەبى،
 باشقا كەلگەن بارچە مۇشكۈلگە نېچكۈك كۈنمەس، دېدى .

* * *

ئېگىز كۆكتە ئۇچۇپ جەۋلان قىلىپ كەل، مەن تامان كەلسەڭ،
 يايلاق يۈرمەي، يەنە ئۇلپار مىنىپ كەل، مەن تامان كەلسەڭ .
 نىگارم قۇش بولۇپ كەلدى دېگەيمەن ئۇچرىغانلارغا،
 مېنىڭ مەرىكەم ئۇچۇن ناغرا چېلىپ كەل، مەن تامان كەلسەڭ .
 تىكەن سانجۇر ئاياغىغا، شۇڭا دەشتلەر بىلەن ماڭما،
 مېنىڭچۈن قايسى دوست - دۈشمەن، بىلىپ كەل، مەن تامان كەلسەڭ .
 رەقبىكە رەھىمى كەلگەننىڭ يولىدا قۇترىشۇر پېشىكەل،
 رەقبىلەر باغرىغا خەنجەر سېلىپ كەل، مەن تامان كەلسەڭ .
 كۈتەر مەن چۆل - باياۋانلار تامام يامغۇرنى كۈتكەندەك،
 ماڭا سۆيگۈ سۈپەت يامغۇر ئېلىپ كەل، مەن تامان كەلسەڭ .
 قۇياشم ئىككى بولدى، دەپ قىلارمەن بارچىگە جاكار،
 سەھەر كەلسەڭ، يەنە چولپان بولۇپ كەل، مەن تامان كەلسەڭ،
 ئەگەر كەتسەڭ، ھىدىڭ قالسۇن غېرىبخانەمدە ھىدلاشقا،
 گۈزەل ھۆسنۇڭ كەبى گۈللەر تېرىپ كەل، مەن تامان كەلسەڭ .
 مېنى ئۇخلاتمىغان دەردىڭ سېنىڭ ھۆسنۇڭ بىلەن پۈتكەي،
 ئۆلەر بولدۇم، ماڭا دەرمان بېرىپ كەل، مەن تامان كەلسەڭ .

* * *

قۇياش، توختا، چاپاي مەنمۇ، سېنىڭ كەينىڭدە قالغۇم يوق،
 ماڭا ساپ كۈندۈزۈڭ لازىم، كېچەڭگە كۆرپە سالغۇم يوق .
 كېچە تەھقىق قېرىلىقىم، ئۆلۈم ھەم شۇ تۆشەكتە،
 ئالاي چەكسىز ئۆمۈر بەرسەڭ، ئۆلۈمنى ئەمما ئالغۇم يوق .

سېنىڭ پارچەڭ بولاي مەنمۇ، كۆيەرگە مەڭگۈلۈك چوغ بەر .
 چىراغدەك پەرلىسە يانغان مېنىڭ بىردەمگە يانغۇم يوق .
 سېنىڭدىن ئۆزگە ئىنساننى ئۆلەيمەن باشپاناھ تۇتسام ،
 سېنىڭ خۇلقۇڭدا چىققاننىڭ يەنە كەينىدە ماڭغۇم يوق .
 دېگەيمەن ئۇشۇ ئالەمگە تۈمەن نۇقسان بىلەن كەلدىم ،
 مېنى ھەر نە دېسەڭ مەيلى ، ئۇنىڭدىن قىلچە تانغۇم يوق .
 ئىچىڭنى ئوڭشماي ئوڭلۇق بولۇش تەس دەيدۇ بۇ دۇنيا ،
 يوقال ئىللەتلىرىم ، ئەمدى مېنىڭ تۈزدەك بويالغۇم يوق .
 ماڭا ئالەمنى بەرسەڭمۇ نېسۋەڭدۇر قۇچاقلا دەپ ،
 قۇياش ، ئاڭلا ، بۇ دۇنيادا سېنىڭ پەيزىڭگە قانغۇم يوق .
 ئەجەب بەرمەپتىكەن تەڭرىم جىمىگە سەنچە خىسلەتنى ،
 يەنە كەلمەك نېسىپ بولسا ، شۇڭا قايتا يارالغۇم يوق .
 ياشاپ قانغايىمۇ بۇ جىسىم ، تۈمەنلەپ قالدى خام سويىمام ،
 خەمەك پىشماس پىلەكلەرنى مېنىڭ ئارتۇقچە يايغۇم يوق .
 سېغىنىدىم بىر ساڭا قۇت دەپ تالايىنى ئەگىشىپ ئاخىر ،
 سېنىڭدىن ئۆزگە ، چىنپۈتكىن ، مېنىڭ ھېچ يەرگە بارغۇم يوق .

* * *

گۈلۈم ، راستمۇ ، بىراۋلاردىن پۇشايماڭنى ئاڭلايمەن ،
 كىبىر ۋەجىدە ھەركىمدىن كۆڭۈل زارىڭنى ئاڭلايمەن .
 كۆزىڭگە ئىلمىغانلاردىن مېنىڭ ئاغرىغىنىم يوقتۇر ،
 ئىبتىتار بولساڭ يەنە بۇندا ، ئەرز - دادىڭنى ئاڭلايمەن .
 سېنىڭ ئالدىڭغا بارماققا تەرەددۇت ئەيلىدىم قانچە ،
 «ۋاپاسىز» دەپ بىراق ئەلدىن يامان نامىڭنى ئاڭلايمەن .
 مېنىڭ كۆز ياشلىرىم تۇتتى دېمەيمەن ئەسلا ھەر جايدا ،
 ئۆزۈمۈمۇ ئەكسىچە كۆز ياش تۆكۈپ ھالىڭنى ئاڭلايمەن .
 مېنى قان يىغلىتىپ تاشلاپ كېتىپ ، قىسقان گۈلۈك قايسى؟
 تالاي شاخلاردا تاڭ ئاتقان قارارگاھىڭنى ئاڭلايمەن .

مېنىڭدىن ياخشىنى تاپماق ساڭا ئاسانغا چۈشكەيمۇ؟
 شۇڭا ھەر تۈندە سەن ياقىتىن پىغان - ئاھىڭنى ئاڭلايمەن .
 يىراقتا شارقىرار دەريا، بويىدا بەلكى بىر سەن بار ،
 ئىزىم قالغان جىمى جايدا يەنە بارىڭنى ئاڭلايمەن .
 خاتالار ئۆتمىگەن كىم بار ئەزەلدىن ئەھلى ئىنساندىن ،
 خاتالار كەينىدىن ئەپسۇس - پۇشايماڭنى ئاڭلايمەن .

* * *

كېلەر ئىڭدىن كېتەر ئىڭ تېز ، مېنى كۆيدۈرگىلى كەپسەن ،
 ئۈمىد ئۆرتەلدى جىسمىدا ، مېنى ئۆلتۈرگىلى كەپسەن .
 ۋىسال شامغا شەك چۈشتى ، بورانغا ئايلىنىپ ھىجران ،
 ئۆزۈڭمىز بۇ جۇدالىققا يەنە كۆندۈرگىلى كەپسەن .
 مۇھەببەت مەكتىپى ئىچرە ئۆزۈم بىر مۇدەررىس تۇرسام ،
 مۇھەببەت نە ، مۇشەققەت نە ، ماڭا بىلىدۈرگىلى كەپسەن .
 ئۇچۇرۇڭنى ئۇقۇپ ئەلدىن ، بەخت دەرياسىغا سالغان
 يېتىم كېمەنى مەزگىلىمىز ، نېنەي ، كۆمتۈرگىلى كەپسەن .
 چۈشۈمگە گەر كىرىپ قالساڭ ، يۈرەتتىم ياخشىغا جورۇپ ،
 كۆرۈنمەس ياخشىلىق سەندە ، ياماندەك يۈرگىلى كەپسەن .

* * *

كۆڭۈل مۈلكۈم ئارا ، دىلبەر ، ئۆزۈڭ دۈر - زەر بولۇپ چىقتىڭ ،
 ھىدىڭدا مەست - بەھوشمەنكىم ، ئىپار - ئەنبەر بولۇپ چىقتىڭ .
 جاھاندا بارمىدۇر ئۆزگە يەنە شېرىن سۇخەن سەندەك ،
 گويا يۈرگەن يېرىڭ جەننەت ، ئۆزۈڭ كەۋسەر بولۇپ چىقتىڭ .
 دېدىم: مەنچۈن بىرەر تۈن يوق تولۇنئاي چىقمىغان بۇندا ،
 ماڭا ئاي سەن دېسەم ، ھەر تۈن يەنە ئەختەر بولۇپ چىقتىڭ .
 بىراۋلار تۆت قۇلاق ئىزدەپ يۈرەر باغۇ چىمەنلەردىن ،

ماڭا ھاجەت ئەمەس بۇ ئىش، ئۆزۈڭ گۆھەر بولۇپ چىقتىڭ .
 جاھان ئېسىللىرى ئىچرە سېنىڭدىن ئۈزلىرى قايدا؟
 سېنى تاغلارغا ئوخشاتسام، تۆگەل مەرمەر بولۇپ چىقتىڭ .
 تالايىلار تەمشىشىپ تاڭلاي تامام ھەسرەت بىلەن قالدى ،
 سەۋەب: سەن ئاخىر مەڭگۈ ماڭا دىلبەر بولۇپ چىقتىڭ .
 كۆزۈڭدە بىر قىلىچ بار دەپ قىلىچلاشماققا كەلگەنلەر
 يېڭىلىدى بىر قىلىچ ئۇرماي، دېمەك، شەمشەر بولۇپ چىقتىڭ .
 سۈمۈرسە كۇھىقاپ، مەنچۈن ئۆزۈڭنى ئاتقىنىڭ راستتۇر ،
 ئېلىشتىڭ جۇت بىلەن قانچە، يېڭىپ قەيسەر بولۇپ چىقتىڭ .

* * *

قانتى مۈشكۈلدىن بېشىم، ئاسمانغا يوللار بارمىكىن،
 بولدى كور يىغلاپ كۆزۈم، ھاسامغا يوللار بارمىكىن؟
 كۆكتە بولسا گەر ۋىسال، ھىجران ماڭا نە تارتقۇلۇق،
 چىققىلى يۇلتۇزغا مەن ئاسمانغا يوللار بارمىكىن؟
 يىغلىسام ھالىمغا ھەجۈ ئەيلىدى كۈندۈزدە كۈن،
 مەن باراي يار كەل دېسە، ئاخشامغا يوللار بارمىكىن؟
 يارنى ئويغاتقاي بېرىپ ئاشىق ئاۋازى ھەر كېچە،
 مەن بارالمايمەن، سوراڭ، ناخشامغا يوللار بارمىكىن؟

* * *

يېتەكلەرگە مېنى كىم بار، قارارگاھىمنى ئىزدەيمەن،
 سوراپ بىر - بىر ئاراڭلاردىن لېۋەن يارىمنى ئىزدەيمەن .
 كۆزۈم ئاسماندا ھەر كۆكلەم بېشىمدىن تۇرنىلار ئۆتسە،
 «توشۇپ ئاغزىدا سۇ بەرگەن» قەدىردانىمنى ئىزدەيمەن .
 مېنىڭ بەختىمنى گۈللەرگە ئورالغان دەيدۇ قۇر ئاچسام،
 گويا بىر باغدەكەن يارىم، گۈلىستانىمنى ئىزدەيمەن .

سۆيەلمەي مەشۇقن ئازمۇ يىگىت ئارماندا جان ئۆزگەن ،
 ماڭا مەيلى بۇ ھال ، چۈنكى شەرەپ - شانىمنى ئىزدەيمەن .
 جاھان دانالىرى كۆرسە ، ئۇنىڭدىن دەرس ئالار بەلكىم ،
 سۆزى ، جىسمى تامام بايلىق - ئەقىل كانىمنى ئىزدەيمەن .
 چۈشۈمدىن ئويغىنار ھەر تۇن ئىشىق باغدا بىر بۇلبۇل ،
 سەھەردىن كەچكىچە مەن شۇ غەزەلخاننى ئىزدەيمەن .

* * *

ساڭا مەن تۇن - كېچە كەلمەي ، نېتەي ، دۈشمەنلىرىم تۇرسا ،
 دېرىزەنى كېلىپ قانداق چېكەي ، دۈشمەنلىرىم تۇرسا ؟
 قالۇرمەن تاش - بوران ئىچرە ئۇلارغا ھەر كۆرۈنسەم گەر ،
 كوچاڭدىن قايسى تەقلىد تە ئۆتەي ، دۈشمەنلىرىم تۇرسا ؟
 زۆرۈر بولسا دىدارىڭنى ئەگەر دۇر - زەر بېرىپ كۆرمەك ،
 مۇرادىمغا يەنە قانداق يېتەي ، دۈشمەنلىرىم تۇرسا ؟
 ئىزىمنى پايلانغانلارمۇ يولۇمدا ياۋ بولۇپ ياتتى ،
 كېلىپ قاي يول بىلەن قانداق كېتەي ، دۈشمەنلىرىم تۇرسا ؟
 پاداڭنى باققىلى رازى ئىدىم يىلاپ مەھەللەڭدە ،
 ساڭا قانداق يىراقتىن خەت پۈتەي ، دۈشمەنلىرىم تۇرسا ؟
 كېلۇرسەن قايسى مەزگىلدە ، سېنىڭ پەسلىڭنى بىلمەيمەن ،
 ئۆزۈم تەنھا قاچان ، قانداق كۈتەي ، دۈشمەنلىرىم تۇرسا ؟

* * *

يىغلىدىم تەڭرىمگە قايتا بىر گۆدەك بولغۇم كېلىپ ،
 مەيلى ھاكىم ، مەيلى شاھ ، يا قول - دېدەك بولغۇم كېلىپ .
 مەن ئۇزاق ئارمانغا ئاشنا يۇرگىنىمنى ئەل بىلۇر ،
 تاغدا قارىغاي بولمىسام ، باغدا تېرەك بولغۇم كېلىپ .
 مەن ئۇچۇن بىر جۈپ چىراغدەك ياش تۆكۈلمەس كۆز كېرەك ،

يارىلاي دەيمەن يەنە قورقماس يۈرەك بولغۇم كېلىپ .
 مەڭگۈ ياش تۇرسام جاھاندا، سۇلمسام دەيمەن ئەبەد،
 بارچە باغدا ياكى غۇنچە، يا پورەك بولغۇم كېلىپ .
 ھەرلەرنى ئويلىسام ھەر كۈن ھەسەل يۈرگەن يىغىپ،
 بىر ئىشقتا ئۆرتىنەر مەن، مىڭ كۆنەك بولغۇم كېلىپ .
 شەرىپىنى قوغۇن بېسەم، بەردىن شەرەپ تاپقۇم كېلۇر،
 بارچە ئارزۇدىن كېچىپ، ئاددىي چۆنەك بولغۇم كېلىپ .
 كەتمىنىم تاشلىقنى كولايدۇ قىياسەن كەچكىچە،
 سېغىنىپ بوستاننى، ھەر جايغا ئورەك بولغۇم كېلىپ .
 ئەھدە قىلدىم ئۆز - ئۆزۈمگە كىرگىلى قۇل قوۋمىغا،
 كىم يىقىلسا قىتغىيىپ، شۇ ئان يۆلەك بولغۇم كېلىپ .
 ئەسكە يەتسە زاغرا يەپ ئۆتكەن جاپاكەش يىللىرىم،
 كەلدى باي بولغۇم مېنىڭ ئەمدى كۆرەك بولغۇم كېلىپ .
 توۋا قىلماي، بەيگىلەرنىڭ كەينىدە قالدۇم شۇڭا،
 بارچىدىن ئەقلى كارامەتتە زېرەك بولغۇم كېلىپ .

* * *

سەن ئۆزۈڭدىن زارلىغىن ئاۋۋال، زاماندىن زارلىماي،
 قايرىلىپ ئارقاڭغا باق، ياخشى - ياماندىن زارلىماي .
 ئەجىرسىز قىلغان ئەقىدەڭدىن ساڭا ئامەت قېنى
 ئاغرىنىپ چەش بەرمىگەن نامرات خاماندىن زارلىماي .
 بۇ جاھان بوھرانلىرى بىزگە سىناقۇ ئىمتىھان،
 لەڭلىكىڭنى تىللىما، ئەشكەن تاناڭدىن زارلىماي .
 قاردا قالماقنىڭ سەۋەبى قىشى ئەمەس، بەلكى ئۆزۈڭ،
 ئەسلا يولدىن زارلىما، قانقان چاناڭدىن زارلىماي .
 چالما ئاتتىڭ قايسى لايغا، شۇ سېنىڭ بۇلغانغىنىڭ،
 كۆر ئۆزۈڭدىن، كايىغان ھەقلىق ئاناڭدىن زارلىماي .
 كىم كېيىن، كىم ئىلگىرى ئۇشۇ ھايات دۇنياسىدا؟

زارلغاي كىمدىن قۇياش، بىزدەك ناداندىن زارلىماي؟!
 بەل يارالغان بىز ئۈچۈن جەڭلەردە چىڭ باغلانغىلى،
 ئەڭ ئاۋۋال خىللا ئېتىڭنى، سەن داۋاندىن زارلىماي .
 ئۆز - ئۆزۈڭنى قىل سوراق بۆكۈڭنى ئالدىڭغا قويۇپ،
 بىر بوۋاق كەينىدە يۈرگەن بالاڭدىن زارلىماي .

* * *

بۇ جىنىمنى بەرگىلى تاس قاپتىمەن، يارىم دېسەڭ،
 سەن تۈپەيلىڭ ھەپتە، ئاي ئاچ قاپتىمەن، يارىم دېسەڭ .
 بۇندا قويغان - تۇتقىنى قانچە كۈن بىلمەي يۈرۈپ،
 تاسقىغان ئۇنى يەنە تاسقايتىمەن، يارىم دېسەڭ .
 بالىلىرىغا بەرمىگەن ئۆرۈكلىرىم كەتتى ساڭا،
 تاڭ سەھەردە ئىرغىتىپ، قاق ساپتىمەن، يارىم دېسەڭ .
 سەن ئۈچۈن يۈگۈرۈپ يۈرۈپ گويا دېدەكتەك بىر ئۆمۈر،
 يىقىلىپ دوقمۇشتا بىر، ئاقساپتىمەن، يارىم دېسەڭ .
 كىم قويۇپتۇ كۈنچىلىكىنى، سەن مېنى سۆيمەي تۇرۇپ،
 ئۆزگىلەردىن قىزغىنىپ قاقساپتىمەن، يارىم دېسەڭ .
 يەتتە ئىقلىمغا سېنى مەدداھ كەبى ماختاپ يۈرۈپ،
 سەندە گەپ يوق، بۇندا مەن داپ چاپتىمەن، يارىم دېسەڭ .
 مېنى ئازدۇردى نادانلىق، مېنى ئازدۇردى ئىشقى،
 ۋاي ئىست، ئاق نان بىلەن ئاشلاپتىمەن، يارىم دېسەڭ .
 كۆرۈنۈپ كەتتىڭ كۆزۈمگە بارچىدىن دانا ئەجەب،
 شۈكرىكىم، يۈر دەپ سېنى قاچماپتىمەن، يارىم دېسەڭ .
 ساقلىدى تەڭرىم يەنە تاغدەك كۇپۇرلۇقتىن مېنى،
 كەچكىلى يۇرتتىن ئېغىز ئاچماپتىمەن، يارىم دېسەڭ .
 بىۋاپانى كۆرمىگەچكە سەن كەبى بۇ ياش بېشىم،
 گۈل سۈپەتلەرنى تالاي تاشلاپتىمەن، يارىم دېسەڭ .

* *

بۇ ئىشقىنىڭ دەردىنى تارتقان كىشىلەر ئازمىدۇ؟
 دەردۇ غەملەردىن بېشى قاتقان كىشىلەر ئازمىدۇ؟
 ئاق قورايىدەك ئۆرتىنىپ ئارمان ئوتىدا بىر ئۆمۈر،
 بۇ قارا يەر ئاستىدا ياتقان كىشىلەر ئازمىدۇ؟
 ئاغرىماس باشلارغا ئاغرىق ئەسلىي ھىجراندىن كېلۇر،
 ئۆز - ئۆزىگە بىر بالا تاپقان كىشىلەر ئازمىدۇ؟
 تاڭ سەھەردە تەڭرىدىن تەلەي تىلەش بىزنىڭ ئۇدۇم،
 تەقدىردىن كۈندە قۇر ئاچقان كىشىلەر ئازمىدۇ؟
 بۇ ۋىسالنى ئويلىماڭ تەبىئەت ھەسەل دەپ ھەرقاچان،
 ھەرە بار دەپ ئاڭلىسا، قاچقان كىشىلەر ئازمىدۇ؟
 ئۇندى دەپ كۆك شۇمبۇيا سۆيگۈ پېلەك يايماي تۇرۇپ،
 ئۆز - ئۆزىنى بىمەھەل ئاتقان كىشىلەر ئازمىدۇ؟
 قايدا ھىجرانسىز مۇھەببەت، قايدا قۇرغۇنسىز ۋىسال؟
 كۆز يېشى كەلكۈن كەبى ئاقتان كىشىلەر ئازمىدۇ؟

* *

«سەن چىمەننىڭ گۈلى بولساڭ، مەن چىمەننىڭ بۇلبۇلى،
 سەن چىرايىڭغا ئىشەنسەڭ، مەن خۇدايىمنىڭ قولى.»
 مېنى قۇدرەت قۇل ياراتتى، سېنى دۆلەتمەن قىلىپ،
 نەددۇر، سەندىن سوراي: مەندەك بىتەلەينىڭ يولى؟
 تۈندە ئايغا، ئاتسا تاڭ، ئۆتكەيمۇ كۈنگە تەلمۈرۈپ،
 چۆلدىكى يالغۇز ياغاچتەك بۇندا ئاشقىنىڭ كۈنى.
 ئالما بەرسەم ئالىمدىڭ، بەلكىم پىشانەم كاج مېنىڭ،
 بارمىدۇ ئالەمدە بىر مەندەك قەدىرسىزنىڭ خىلى؟!

* *

جاھاندا ئەتە جەننەتنى كۆرەرگە ئالدىراپ كەتتە،
 تامام ھۆرلەر ئارا ئويىناپ يۈرەرگە ئالدىراپ كەتتە.

ئوتۇننىڭ بارچىسى كۆيمەي، تونۇرلار قىزىغان قايدا؟
 ئۆزۈڭ تەنھا تونۇر ئىچىرە كۆيەرگە ئالدىراپ كەتمە .
 كۆزۈڭگە خوپ كۆرۈنگەنلەر ساڭا ھەر ناز قىلۇر بەلكى،
 سېنى سۆيمەي تۇرۇپ، ئاۋۋال سۆيەرگە ئالدىراپ كەتمە .
 كېلەر شەيتان قېشىڭغا «دوست» دېگەن شەرىپەت بىلەن بەلكىم،
 ئۇنى بىلمەي، يۈرەڭنى بېرەرگە ئالدىراپ كەتمە .
 ئېتىڭنىڭ ئالدىدىن چۆپنى ئېلىپ قاچمايدۇ دەمسەن ئۇ،
 چۈشۈپ خىلۋەتتە، ئۆتەڭدە تۈنەرگە ئالدىراپ كەتمە .
 قالدۇرسەن بەلكى زار يىغلاپ، كۆڭۈلنى بىمەھەل بەرسەڭ،
 نىگارم دەپ كۆرۈنگەننى، كۈلەرگە ئالدىراپ كەتمە .

* * *

بۇ دۇنيانىڭ كېزەرگە چۆل، چېكەرگە غەملىرى باردۇر،
 كىيەرگە تون، ئىچەرگە سۇ، يەنە زەمەملىرى باردۇر .
 چىمەن دەپ ئويلىما دائىم ئاياننىڭ دەسسەگەن جايىنى،
 يېقىتماققا سېنى دەللەپ تىكەن - مەرگەنلىرى باردۇر .
 تەسەللى بەرگىلى بىزگە يارالدى ناخشىلار دەيمەن،
 يۈرەڭنىڭ ئاغرىسا، بۇندا شىپا مەلھەملىرى باردۇر .
 سۆيەردە باغرىنى ياققان يېنىڭغا ياخشىلار ھازىر،
 يامانلار ئاغزىدىن ئاقمىش يەنە بەلغەملىرى باردۇر .

* * *

ئاسقىلى بوينۇمغا تەييارمەن تۇمارم دەپ سېنى،
 چار سېلىپ يۈردۈم جىمى ئەلگە مۇنارىم دەپ سېنى .
 ئىككى دۇنيالىق مۇھەببەتتە نېسۋەم سەن تۇرۇپ،
 ئىرغىتار قانداقچە مايهۇن ئۆز چىنارىم دەپ سېنى؟
 قورقىدىم تۈنلەردە قالسام ئاي تۈگۈل يۇلتۇز مۇ يوق،

دۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى

بىر ساڭا قىلغاچ ئىشەنچ مەشئەل بولارىم دەپ سېنى .
مىڭ پەرى سۆيگەن بىلەنمۇ بىر سېنىڭ كۈلكەڭچە يوق .
كىلىمەن سەنسۇز شۇڭا چىقىماس خۇمارىم دەپ سېنى .
چارچىسام كەتمەن چېپىپ، سۇنغان سۇيۇڭ زەمزمە ماڭا،
جەڭگە چىقسام، بىللە ئالغايىمەن قورالىم دەپ سېنى .
ئايلىنۇر ئاق نانغا زاغرا سەن بىلەن بىر جوزىدا،
داڭلىسام ئەرزىيدۇ دۇردۇنۇ تاۋارىم دەپ سېنى .

* * *

بەزىلەر بەگدەك يۈرەر، ئەكسىچە نامرات بەزىلەر،
بىرلىرى ئاسماندا ئۇچتى، بولدى بەربات بەزىلەر .
بۇ جاھان گويا قىيان، ئۆردەك لېكىن توي - مەرىكىدە،
بىر چۆكۈپ، بىر لەيلىبان، سالماقتا پەرياد بەزىلەر .
چەك تاماكاڭنى، بۇرادەر، گاھ ئىچىپ دەردىڭنى يۇت،
بەزىلەر خەندىن كۈلۈپ، توۋلايدۇ: «ۋاي داد!» بەزىلەر .
«تەڭرىدىن ۋەجى ئۇنىڭ!» دەيدۇ بىراۋدىن سورىسام،
خار يارالمىش بىرلىرى، ئەھلى پاراغەت بەزىلەر .
ئۇچقۇلارغا ھاڭۋېقىپ ھەيرانە بىز ئاسماندىكى،
قايدا ئۇچقۇ، ئات بېقىپ مەنمەيدۇ بىر ئات بەزىلەر .
ئۆز - ئۆزۈمنى باغلىغانمەن، سالمىساڭمۇ سەن كىشەن،
كۆردى تەقدىردىن شۇڭا ئۆلمەي قىيامەت بەزىلەر .
ئۈستىدە تەڭرىم قۇياشى نۇر چاچار تەڭ بارچىگە،
بىرلىرى سۇلغان كۆچەت، قارىغاي ۋە شەمشات بەزىلەر .
مېنى مىڭ بىر ئويغا سالدى، يار، سېنىڭ چىت كۆڭلىكىڭ،
بەزىلەر تىترەيدۇ قىشتا، كېيسە قات - قات بەزىلەر .
بەزىلەر كۆرمەسكە سالدى ئوتتا كۆيگەننى كۆرۈپ،
ھەقىنى، شۆكۈر، شېرىنىم دەپ بولدى پەرھاد بەزىلەر،
نەددۇر سۇ يۈگۈرتۈپ ئاستا ساماننىڭ ئاستىدىن،
ئىت بىلەن، چاشقان بىلەن ئوينىيدۇ پات - پات بەزىلەر .

* *

كۆڭۈل بەرسەم، كۆلۈم، ئاخىر ماڭا سەن ئەسقاتارسەنمۇ؟
 بىلىپ تۇرسام خىيالغىنى، يەنە سەن قاش ئاتارسەنمۇ؟
 تومۇزدا يەلپۈگەنلەرنىڭ ئاراسىدا ئەجەب سەن يوق،
 مېنى دەپ قىش - زىمىستاندا يولۇمغا ئوت ياقار سەنمۇ؟
 تاراقلاپ ئۆتتى بىر ھارۋا ئىشىكىڭ ئالدىدىن تۇندە،
 مېنى يارىڭغا ئوخشاتماي، يەنە ئۇخلاپ ياتارسەنمۇ؟
 ئەگەردە تۇڭلۇكۇڭدىن ئاي بولۇپ باقسام جامالىڭغا،
 شۇئان ياققان چىراغلاردەك چۆچۈپ كۆزۈڭ ئاچار سەنمۇ؟
 سېنى كۆرمەككە تەشنادۇر چىرايلىق رەستىلەر، باغلار،
 ئۆيۈڭنىڭ تۇڭلۇكى تاركەن، قولۇڭ تارتسام، پاتارسەنمۇ؟
 بىرى كەتسە، بىرى ئىزدەپ يۈرەر ئەسلىي ئىشقا ئەھلى،
 كۆزۈڭدىن كۈن نېرى بولسام، مېنى ئىزدەپ تاپارسەنمۇ؟
 شايانتۇن كەينىگە كىرسەڭ، ھەسەتخورلارغا ھەمدەمەسەن،
 مېنى چاپ دەپ ئەگەر دۈشمەن قىلىچ بەرسە چاپارسەنمۇ؟
 سۆيەر بولساڭ، ماڭا ئاۋۋال ۋاپانى ئىلتىپات قىلغىن،
 ۋاپا دىۋانىسى دەپ يا مېنىڭدىن سەن قاچارسەنمۇ؟

* *

بىر ئۆزۈڭنى ياد ئېتىپ ئويغاق ياتاي سەن كەلگۈچە،
 تاڭ سەھەر تورغاي بولۇپ قوشاق قاتاي سەن كەلگۈچە .
 ئايىنى كۆرسەم تۇندە، بۇندىن سەن كۆرۈنگەيسەن ماڭا،
 مەن ئۆيۈمدىن ئاي ئۈچۈن تۇڭلۇك ئاچاي سەن كەلگۈچە،
 كۈنگە باقتىم كۈندۈزى كۆيدۈرسىمۇ، يار ھۆسنى دەپ ،
 مەن تەسەللىنى ئۆزۈم شۇندىن تاپاي سەن كەلگۈچە .
 سەن راۋا كۆرسەڭ ئەگەردە دەريادا كۈتمەكنى سېنى،

مەيلى دەريالار ئارا يار دەپ ئافاي سەن كەلگۈچە
 مېنى سەن قىلدىڭ قەلەندەر كەچمىشكە مۇپتىلا،
 بۇ جاپا ئۆلتۈرسىمۇ، تارتسام تارتاي سەن كەلگۈچە .
 تەمىرەپ يۈرمە يەنە تەنھا دىلىمنى يىغلىتىپ،
 تۈندە كەلسەڭ يوللىرىڭغا شام ياقاي سەن كەلگۈچە،
 قۇرچىلارغا كەتتى ۋەسلىم بىر تۈزۈك تەبىر ئۈچۈن،
 ئۆز - ئۆزۈمگە قۇرچى بوپ مەن قۇر ئاچاي سەن كەلگۈچە .
 يوق دېمە كەلمەيدۇ دەپ سەن توغرۇلۇق ئىغۋا - ئۆسەك،
 قايدا يۈرسەم، شۇ ئۆسەكلەردىن قاچاي سەن كەلگۈچە .

* *

كۆرمىدىم ئۆيىدىن چىقىپ ئاسماندا ئايدىن باشقىنى،
 كۆرمىدۇق سۇ توختىسا، ئېرىقتا لايدىن باشقىنى .
 قىلدى مەھرۇم جىق ھۈنەردىن بۇ نادانلىق بىزنىمۇ،
 كۆرمىدۇق موزدۇز، ئاشپەز، ناۋايدىن باشقىنى .
 ئايرىيالماي دىت بىلەن ياخشى - يامانى، ۋاي ئىست،
 بىلمىدۇق ئۆلچەمدە ئەسلا «باي»، «گاداي»دىن باشقىنى .
 مېڭ كېسەك قۇيساق كۈنىگە ماختىنىپ يۈردۈق ئۇزاق،
 ئويلماي كەلدۇق كاتەك ياڭلىغ «ساراي»دىن باشقىنى .
 كىم گاداي بولسا، شۇنى دانا دېدۇق، دانىش دېدۇق،
 ئىش بېشىغا قويمىدۇق ئىلغاپ گادايدىن باشقىنى .
 سوغ تۇيۇلدى سودىگەرلىك، ئەسلىي دېھقانمىز دېگەچ،
 جاننى ساتتۇق، ساتمىدۇق ئەمما قورايدىن باشقىنى .

* *

سۈپۈزۈك تاغىلار، گۈلۈم، بىر سەن ئۈچۈن ئاتقانمىدۇ؟
 تاڭ قۇياشى نۇرىنى بىر سەن ئۈچۈن چاچقانمىدۇ؟
 ئاق ئۆرۈكلەر يەرگە چۈشنى شاخلىرىدىن سەكرىشىپ،

سەن ئۈچۈن قۇشلار قاناتىدا ئۆرۈك قاققانمىدۇ؟
 يەر بۇيۇندى نەچچە رەت، تاللار تاراندى ھەر كۈنى،
 بىلىمىدىم، يامغۇرمۇ ھەتتا سەن ئۈچۈن ياغقانمىدۇ؟
 سەن سەۋەبلىك باشقىچە ئوخشايتۇ ناۋاينىڭ ئېنى،
 يا ئۇنى مەخزىگىگە ناۋاي ئوخشىتىپ ياققانمىدۇ؟
 ئاقتى دەريا ئۆزگىچە، ئۆركەشلىرى ئاسماندىدۇر،
 مەندىن ئاۋۋال شارقىراپ دەريامۇ توي نارتقانمىدۇ؟
 ساپ ئىپار - ئەنەبەر پۇرايدۇ سەن قەدەم قويغان ماكان،
 بارچە گۈللەر تۇشمۇ تۇشتىن تەڭ پۇراق چاچقانمىدۇ؟
 ئۈزلۈكۈڭدىن بارچە دىل سۆيگۈدە ساھىبخان ساڭا،
 ئۇخلىماي تۈنلەردە مەندەك ئۇيقۇسى چاچقانمىدۇ؟
 كەپتۇ قاشلاپ شوخ شامالارنىڭ سېنى يۇمشاق قولى،
 يولدا يانتاقلار ھەسەتتە يا ساڭا باققانمىدۇ؟
 بۇ يۈرەككە چۈشتى شولاڭ سەن تېخى كەلمەي تۇرۇپ،
 ماڭا ئوتنى، بىلىمىدىم، تەڭرىم ئۆزى ياققانمىدۇ؟
 بەھسەب دەپ ئەلدىن ئاڭلايمەن سېنىڭ ئاشقىلىرىڭ،
 گەرچە ئاشق بولسىمۇ، مەندەك قۇچاق ئاچقانمىدۇ؟

* * *

بۇ جاھاندا مەن تىرىك يۈرمەككىمۇ ئىشقىڭ سەۋەب،
 باشقا كەلگەننى يەنە كۆرمەككىمۇ ئىشقىڭ سەۋەب .
 كەچ دېسە كەچتىم قوقاسنى، ۋەجى بىر ۋەسلىڭ سېنىڭ،
 كۆمەسە ئوتلارغا بىراۋ، كۆنمەككىمۇ ئىشقىڭ سەۋەب .
 مېنى سەۋدايى دېدى، مەجنۇن دېدى دۈشمەنلىرىم،
 قانچە تۆھمەتلەردە مەن كۆيەككىمۇ ئىشقىڭ سەۋەب .
 بىر سۆيۈشكە ئەرزىمەس ئاي، كۈنچە دىلبەرلەر ماڭا،
 بىر سېنى ئالەمدە ئۆز بىلىمەككىمۇ ئىشقىڭ سەۋەب .
 مەيلى چامم يەتمەسە، ئۆلسەم ئىشقى قۇربانى مەن،

دېۋىلەرگە قارشى يەك تۈرمەككىمۇ ئىشقىڭ سەۋەب
قايتۇ تاھىردىن ماڭا بۇ ئىشقى سەۋدالىق مىراسى،
ئىككى دۇنيالىق سېنى سۆيىمەككىمۇ ئىشقىڭ سەۋەب .
ئالدىنى توسسام بىراۋلارنىڭ ساڭا گەر ئوخشىتىپ،
ئەل مېنىڭدىن شۇ ھامان كۈلمەككىمۇ ئىشقىڭ سەۋەب .
كۈز غازاڭ تۆككەن دەرەخلەر سالىدۇ تەشۋىش ماڭا،
شۇ تۈپەيلى ھەر خىيال سۈرمەككىمۇ ئىشقىڭ سەۋەب .
يەتسە قىش ئۆمرۈمگە گەر ۋەسلىڭ نېسىپ بولماي ماڭا،
ئەتمالىم، قان يۇتۇپ ئۆلمەككىمۇ ئىشقىڭ سەۋەب .

* *

ئاتقا ئاش - نان، ئىتقا ئوت سالسام، ئەيبىكە بۇيرۇماڭ،
كەپ - سۆزۈمدە مەست كەبى چانسام ئەيبىكە بۇيرۇماڭ .
ھەق ئەمەسمۇ يارنى دەپ بۇ كويىدا ھەر نە بولمىقم،
شۇ سەۋەب سەۋدايى بوپقالسام، ئەيبىكە بۇيرۇماڭ .
گاھ قىزىلگۈل كۆرۈنەر بۇلبۇلغا ئازغان ئازدۇرۇپ،
بىر سەتەڭنىڭ كەينىدىن ماڭسام ئەيبىكە بۇيرۇماڭ .
بۇ ئىشقى غوغاسىدا كەلمەكتىدۇر ئالەم، شۇڭا
گاھ ئىچىپ يار دەردىدە قايسام، ئەيبىكە بۇيرۇماڭ .
جىلۋە قىلماڭ، نازىنلار، گۈلچە يارىم بار مېنىڭ،
سىزگە قىلغان لەۋزىدىن يانسام، ئەيبىكە بۇيرۇماڭ .
يار يولغا تەلمۈرۈپ، ئاي - ھەپتە قالدىم ناشىتىسىز،
ئالدىڭىزغا نان تىلەپ بارسام، ئەيبىكە بۇيرۇماڭ .
ئوخشىتىپ يار قەددىنى نازۇك بەدەن كىملىرىگىدۇر،
يات ئىشكىلەردە ئوتۇن يارسام، ئەيبىكە بۇيرۇماڭ .
كەلسە يارىمدىن ئۇچۇر، يۇرتنى بېشىمغا بىر كىيىپ
ئۇخلىماي تۈنلەردە داپ چالسام، ئەيبىكە بۇيرۇماڭ .

* *

گۈلۈم، ئاخىر قۇياش ياغلىغى سىخى دەۋرانغا يەتكەيسەن،
 جاھاندا بارچىدىن ئاۋۋال ئۆزۈڭ ئارمانغا يەتكەيسەن .
 سېنى قىلدىم قىياس قۇش چېچىلغان رىزقى چۆللەرگە،
 ئىلاھىم، ھەر كۈنى بەختىڭ ئۈچۈن مىڭ دانغا يەتكەيسەن .
 كېتەر بولساڭ مېنى مەيلى ئىشقى قىيناقتا تاشلاپ،
 تىلىم قارغىشقا بارغايىمۇ، يەنە جانانغا يەتكەيسەن .
 تۈگەل ئامەت بىلەن ئۆتسۇن بۇ پانىي پۈتكۈچە ئۆمۈرۈڭ،
 باشاق نەرمەككە قۇل بولماي، تامام خاھانغا يەتكەيسەن .
 ئېسىپ ئازغاننى بوينۇڭغا يۈرەرگە قامتىڭ زايە،
 شۇڭا تەقدىردە زەر، ياقۇت ۋە يا مارجانغا يەتكەيسەن .
 مۇساپىر كەپسى مەيلى تۈگەل بىر مەن بىلەن كەتسۇن،
 ئېگىز ئاسمانغا بوي تارتقان ساراي - ئايۋانغا يەتكەيسەن .

* *

بۇ جاھاندىن كەتكۈچە كىم بار خىيال سۈرمەيدىغان؟
 ئوي - خىياللار كەينىدە كىم بار يەنە يۈرمەيدىغان؟
 گاھ ئىشىك ئاشكارا، دوستۇم، گاھ ئىشىك خۇپىياندۇر،
 كور ئەمەستۇر شائىرنىڭ ئەمما ئۇنى كۆرمەيدىغان .
 يارغا تاپشۇرغان يۈرەكنىڭ سەيلىدە ئوندىن بىرى،
 توققۇزى بەلكىم مۇھەببەتتۇر ئەبەد ئۆلمەيدىغان .
 ئەمما ئىنسان بىر نادان مەخلۇقكى كۆڭلى بقارار،
 تەڭرى بەرگەن رىزقىغا تاغ بولسىمۇ كۆنمەيدىغان .
 شۇ سەۋەب بىرسى يۈرەر سەندىن جىمىنى قىزغىنىپ،
 كېپىنەك ئۇ بارچە گۈلدىن كۆڭلىنى ئۈزمەيدىغان .
 بىرلىرى ئاسىي ئۆيىگە، ھەر كۈنى جۈپلەردە جەڭ،
 كۆرمىدۇق بىر يول تېخى ئۇ جەڭدە ئۆي گۈللەيدىغان .

چاچ سوقۇپ يۈرگەن جۇۋانلىق خوپ دېمەك خۇي مەيلىسى،
 بىر چىقىپ كەتسە تالاغا، ھەپتىلەپ كىرمەيدىغان .
 نەس كۆڭۈل يۈرگەن بۇلۇڭدا پەس ئاياغ ئاۋازىدۇر .
 يات بۇلۇڭلاردىن نېسىۋە ئىت كەبى ئىزدەيدىغان .
 بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ ئۈجمە كۆڭۈللەر كەينىدە،
 بار ئېرۇر شەيتان سېنىڭ پەنتىڭنى ھەم كۆزلەيدىغان .
 ئاپىرىدە بوپتۇ شۇڭلاشقا ئىشەنچ ئاغرىپ، ئۆلۈپ،
 بىر - بىرنى بىرلىرىدىن ھەر كۈنى كۈنلەيدىغان .

* * *

بىلىمىدىم نە ئىش، مېنىڭدىن سەن قۇسۇر ئىزدەپ ھەلەك،
 ئوقنى ئەل دۈشمەنگە ئاتسا، سەن مېنى كۆزلەپ ھەلەك .
 دوستلۇقۇڭ يالغان سېنىڭ، قەلبىڭدە قاينايدۇ ھەسەت،
 ئۆرە قىلسام تەستە تۆت نام، سەن ئۇنى تۈزلەپ ھەلەك .
 تۈلكە ئالسا بۇر كۈتۈم، ئۆلمەي تۇرۇپ چىقتى جېنىڭ،
 كىم ئىشەندى شۇ گېپىڭگە، سەن ئۇنى سۆزلەپ ھەلەك .
 بۇ ئىجادنىڭ ئىمتىھانى سىر ئەھەسقىۇ بارچىگە،
 ئالغىنىڭ ئەللىك نومۇركى، سەن ئۇنى «يۈز!» دەپ ھەلەك .
 ئەل باسار تامغاڭنى دۈمبەڭگە يامان - ياخشى دېگەن،
 شۇنى بىلمەي سەن ئۆزۈڭنى بارچىدىن ئۇز دەپ ھەلەك .
 بار ئىمىش ئورماندا بىر قۇش سەت سۈلەيسۇن نامىدا،
 ئۆزىنى يۈز خىل بوياپ، ئۆز - ئۆزىنى تۈز دەپ ھەلەك .
 سەنمۇ دائىم ماختىنىپ جەمئىي گۈزەلنىڭ نامىدا،
 توۋا دەپمەن، ئەرزىمەس نامىڭنى قۇندۇز دەپ ھەلەك .
 نە پاراغەت، نە ھۇزۇر، چاچقان نۇرىڭنىڭ تايىنى يوق،
 سەن ئۆزۈڭنى گاھى چولپان، گاھى يۇلتۇز دەپ ھەلەك .

* *

بۇ كۆڭۈلنى ، دىلبىرىم ، كىمگە سۇنايمەن سەن تۇرۇپ ،
 بۇ ۋىسالنى سۆيگۈدە كىمدىن سورايمەن سەن تۇرۇپ ؟
 سەن قۇچاق ئاچماي تۇرۇپ كەلدى قىزلىگۈلنىڭ ھىدى ،
 مەن قىزلىگۈلنى ، دېمەك ، كىمدىن پۇرايمەن سەن تۇرۇپ ؟
 بىر كۆرەي دەپ تەستە تاپتىم مەن ھۇزۇرۇڭنى سېنىڭ ،
 كەچ كىرىپ قايتالمىسام ، قايدا قونايمەن سەن تۇرۇپ ؟
 يا قارارلىق ئۇقىمىسام ، ياكى قولۇڭنى تۇتمىسام ،
 گەپ- سۆزۈڭ يوق ، «كەت!» دېسەڭ ، قانداق ئۇنايمەن سەن تۇرۇپ ؟
 چىللىغانلار بولدى كۆپ ، مەكتۇپ ئەۋەتتى ، بارمىدىم ،
 قايسىبىر يەردە يەنە مېھمان بولايەن سەن تۇرۇپ ؟
 تەڭرى بۇيرۇپتۇ سېنىڭدىن بىر نىجاتلىقنى ماڭا ،
 ئىچمىسەممۇ ھەپتە سۇ ، قانداق سولايەن سەن تۇرۇپ ؟
 ئالتە پاقىلان باققىنىم بىر سەن ئۇچۇندۇر ، لاپ ئەمەس ،
 بۇ شەھەردە ، ئېيتقىنا ، كىمگە سولايەن سەن تۇرۇپ ؟
 باقمىساڭمۇ بىر مەھەل ، مەيلى دېمەككە چارە يوق ،
 ئۆزگىلەرنىڭ ئالدىنى قانداق تولايەن سەن تۇرۇپ ؟
 قانچىلار مەندىن تالاشتى ، بەرمىدىم ، بىلدىڭمىكىن ،
 كىرلىرىمنى بىر ئۆزۈم قانداق يۇيايمەن سەن تۇرۇپ ؟
 ئەلگە يالغان ، ماڭا راست بەختىمنى سەندىن كۈتكىنىم ،
 بۇ خۇبۇمنى ئۆلگۈچە قانداق قويايمەن سەن تۇرۇپ ؟

* *

كىم سېنى مەندىن تالاشسا ، شۇ ھالاكتۇر ئاقىۋەت ،
 ئۆزى تۈزغاقتەك تۈزۈپ ، پۇشتى خارابتۇر ئاقىۋەت .
 بولغۇسى ھەر كۈن سازايى خەلقىئالەم ئالدىدا ،
 بولسىمۇ ئايدەك بۇزى ، ئىتقا يالاقىتۇر ئاقىۋەت .
 كىم سېنى مەندىن تالاشسا ، تاغلا تەڭرىمىدىن كۆرەر
 رەڭگى - رۇخسارى تۇرۇپ ، گوياكى قاقىتۇر ئاقىۋەت .

گەپ - سۆزى ئۆتمەيدۇ ھەرگىز ئالدىدا ھەق سودىنىڭ،
مىڭ باھانە تاپسىمۇ، ئۆزى پالاق تۇر ئاقىۋەت .
ئەل تۈكۈرمەمدۇ بىراۋنىڭ يارىنى يارىم دېسە،
ياخشى گەپكە كۆنمەسە، جايى قاماقتۇر ئاقىۋەت .
قايغۇرۇپ يۈرمە، گۈلۈم، ھەرگىز جۇدالىق يوق ساخا،
بۇ ۋىسال دۈشمەنلىرى سۇنغان تايماقتۇر ئاقىۋەت .

* *

كەل دېمە، كۆڭلۈم، سېنى سۆيمەيدىغاننى كەل دېمە،
ئايدا - يىلدا بىر كېلىپ كۆرمەيدىغاننى كەل دېمە .
كۆيگىنىڭنىڭ كۆڭلى نەدە، كۈنلىمە بىلمەي تۇرۇپ،
تۆت يېقىڭدا چوغ بولۇپ كۆيمەيدىغاننى كەل دېمە .
سەن ۋاپادىن ناخشا ئېيتساڭ، چور بولامدۇ بىۋاپا،
گەپ - سۆزۈڭگە شۇ سەۋەب كۆنمەيدىغاننى كەل دېمە .
ياخشىلىق كۆرمەس كىشى سۆيمەس نىگارغا يالۋۇرۇپ،
ياخشى يارىنىڭ قەدرىنى بىلمەيدىغاننى كەل دېمە .
ئاھ ئۇرۇپ يۈرمە، نادان، كەتكەن بىراۋنىڭ كەينىدىن،
يۈر دېگەندە سەن بىلەن يۈرمەيدىغاننى كەل دېمە .
ئاينىغاندا قۇرغۇيۇڭ كەلگەنمۇ ئىندەككە يەنە،
سەن تۇرۇپ نەلەرگىدۇر ئۈنلەيدىغاننى كەل دېمە .

* *

يار، ئۆلۈمنى ئويلىما، ئاۋۋال ياشايلى ياخشىراق،
يۈرگۈچە گۈمبەز ياساپ، بىر باغ ياسايلى ياخشىراق .
ئۆزگىلەرنىڭ ئۇزۇلۇقىغا بۈرگۈچە ھەيران بولۇپ،
بوينىمىزغا پۇل تېپىپ زۇننار ئاسايلى ياخشىراق .
قايدا ئۇچ تارتقاي پىلەك، كەتمەن چېپىپ سۇ قۇيىمساڭ،
كۈندە تەسۋى تارتقۇچە بىر تاغ ئاشايلى ياخشىراق .

ئىككى تايىن بولمىغىن، يامغۇر نەۋەككۈلنىڭ ئىشى،
 قولدا بۇغداي بولمىسا، تېرىق چاچايلى ياخشىراق .
 ئونقا سال ئەمدى بەرەنچەڭنى، گۈلۈم، يۈرمە تېنەپ،
 ئەنھىزنىڭ ئىشىقىدا قوشاق قانايلى ياخشىراق .

* * *

دەيدۇ تەڭرىم: يىغلىما كەتكەندە يارىڭ كەلمىسە،
 كۈندە كۈتسەڭ، ئاقتىڭ پۈتكەندە يارىڭ كەلمىسە .
 ئائۇمد بولما، كوچاڭدىن بىر كۆيۈكنى ئون قىلىپ
 قىز - چوكانلار چاچ سوقۇپ ئۆتكەندە، يارىڭ كەلمىسە .
 ئۇ كېلۈر بەلكىم باھاردا، ئۆتسە قىش، كۆكلەمنى كۈت،
 كۈز كېلىپ گۈللەر غازاڭ تۆككەندە يارىڭ كەلمىسە .
 بولمىسا سۆيگۈدە ھىجران، قەدرىنى تاپماس ۋىسال،
 بارغۇ سۈبھى، تۈندە ئاي مۆككەندە يارىڭ كەلمىسە؟
 بىر چىدامغا مىڭ چىدام لازىمغۇ تۇتسا سېغىنىش،
 ئوي - خىيالغا ھەرقاچان چۆككەندە يارىڭ كەلمىسە .
 ئەسلىي ئاشق ئەھلىسەن، سۆيىمە سۈكۈتتىن ئۆزگىنى،
 ھەر كۈنى ياققان ئوتۇڭ ئۆچكەندە يارىڭ كەلمىسە .

* * *

قۇتتى سورايسەن مېنىڭدىن، قۇت ھالال مېھنەتتىدۇر،
 قۇت بەدەل بەرسەڭ ئۇسسۇل ئويىناپ چىقار شوھرەتتىدۇر .
 ئەھلى جۈپلەر زاتىغا بالدەك شېرىن بىر پەيت كېرەك،
 قۇت دېگەن يارىڭ سېنى سۆيگەن گۈزەل پۇرسەتتىدۇر .
 ئالغىلى بولماس سېتىپ پۇلغا پەزىلەتنى كىشى،
 قۇت دېگەن شۇ پۇل بىلەن پەرۋايى يوق ھۆرمەتتىدۇر .
 سۈيىدە ئاققىن ئېلىڭنىڭ ئوتىدا كۆيىمەك ئۈچۈن،
 قۇت دېگەن جاننى پىدا قىلغان ئۇلۇغ جۈرئەتتىدۇر .

قۇت ئەمەس سىرلىق تېپىشماق، قۇت سېنى ئەگىپ يۈرەر،
 قۇت ئاناڭغا بىر ئۆمۈر قىلغان بۈيۈك خىزمەتتىدۇر .
 مەن ئانامنىڭ شادلىقىنى قۇت دېسەم، دەيدۇ ئانام:
 قۇت دېگەن خەلقى ئۈچۈن چەككەن جاپا - كۈلپەتتىدۇر .
 ياخشى نامىڭ ئۇز قىلۇر ئادەملىكىڭنى ھەسسەلەپ،
 ياخشى بولساڭ، ھەر كۈنى قۇت سەن بىلەن بىر سەپتىدۇر .

* *

قالدى بەختىم بەزىدە بىر تال قورايدا ئايلىنىپ،
 كەلدى بەختىم بەزىدە خۇددى سارايدا ئايلىنىپ .
 تۆت ئوشۇق ئاتسام قىمار تاۋكاسدا تەلەي ئۈچۈن،
 قاچتى تەلەي، چۈشتى «چۈ»، كەتتىم گادايدا ئايلىنىپ .
 گاھ پاراغەت، گاھ سالامەت، بارچە مەنزىل بققارار،
 مەن قانائەت قىلمىدىم كەتسەممۇ بايدا ئايلىنىپ .
 گاھ رىيازەتلەر ئۈچۈن ئىنسان خۇيمۇ بىر سەۋەب،
 قالغۇدەكسەن شۇ سەۋەب ھەتتا مالايغا ئايلىنىپ .
 بۇ تەبىئەتكە ئەبەد بەشىنچى ئاي باقى ئەمەس،
 كەتتى ياز بىز سەزگۈچە ئۈنچى ئايغا ئايلىنىپ .
 كەلدى كەلكۈن، ئۆي ئۆرۈلدى، قاقشىدى شېرىن خىيال،
 ئۆيىنى ئۆي قىلغان كېسەكلەر كەتتى لايدا ئايلىنىپ .
 خىلمۇخىل قىسمەت جاھاندا، كۈتمىگەندە ياغدى قار،
 قالدى كەلكۈن ئىزلىرى بىردەمدە سايدا ئايلىنىپ .
 كۈل كۆيەمدۇ قايتىدىن، كەتكەن ئۆمۈرگە چارە يوق،
 قالدى شۇڭلاشقا ئات ھەرگىزمۇ تايدا ئايلىنىپ .
 كەينىدىن قوغلاپ قۇيۇندەك ئات سېلىپ بىز ئەتىنىڭ،
 بىرنى ئىككى قىلغۇچە كەتتۇق بوۋايدا ئايلىنىپ .
 بىرسى بەزلەيدۇ ئۆزىنى بىر ئۆمۈر ئىخلاس بىلەن،
 كۈندە بەش ۋاخ جايناماز جەننەتچە جايدا ئايلىنىپ .

* *

كۈلكە دۇنياسى ئەمەس بۇ، بەزىدە كۆز ياشمۇ بار،
كۈلكە بار جايدا ھامان بىرھازا بار، يىغلاشمۇ بار .
تەڭ يارالمىپتۇ، دېمەك، ھەركىمدە بەش بارماق شۇڭا،
بىرلىرى ئاچ - توق يۈرەر، بىر يەردە نان ئىلغاشمۇ بار .
ئۈچىدۇ ھۆيۈپ ئېگىز - پەس، بۇمۇ بىر ھېكمەت ئۆزى،
يەر- جاھان جۈنكى ئېگىز- پەس؛ تۈزەمۇ بار، تاغ- تاشمۇ بار .
تۈلكە، توشقان يىللە كەلدى بۇ ھايات دۇنياسىغا،
بىرىدە سەنچۈن ساداقەت، بىرىدە ئالداشمۇ بار .
بارچە جۈپلەردە ئىناقلىق كۆرمىسەم، ھەسرەتتىمەن،
بەزىلەردە يارىدىن ئاينىشمۇ بار، قاقشاشمۇ بار .
شۇندىمۇ دەل ئەكسىچە ئىشچان چۈمۈلە روھىنىڭ،
كارى يوق كەلكۈن بىلەن ئۆردەكتە ھەم ئويناشمۇ بار .
تەلۋە بار، تەنتەكمۇ بار، باردۇر يەنە ئەخلاق پىرى،
قوۋمىمىزدا چۈنكى، دوستۇم، ياشمۇ بار، ئاقۋاشمۇ بار .
يەپ - ئىچىپ كەتمەك جاھاندىن بولدى ئىنسانغا نوھۇس،
شۇڭا ئالم، دەستىگاھ، ئەھلى ھۈنەر نەققاشمۇ بار .
بىرلىرى نەپسى ئۈچۈن كەتتى شايانۇن كەينىدىن،
پاتسا ئالم ئاغزىغا، قورقماي پۈتۈن يالماشمۇ بار .
كۆپ ئەمەس مىڭ دوست ساڭا ھەم ئاز ئەمەس بىر دۈشمىنىڭ،
بولمىساڭ ھېزى ئەگەر، جايلاش ئۈچۈن پايلاشمۇ بار .
خىلمۇخىل دۇنيا بۇ، دوستۇم، قويندا قىسسە تولا،
شۇ سەۋەبتىن قوللىرىمدا كۆپ يېزىپ چارچاشمۇ بار .
بۇ ھايات دەرياسىدا ئۆزۈمكە ئۆزى ئاسان ئەمەس،
ياقسا ئۇندا بىر بېلىقسەن، ياقمىسا چاقاشمۇ بار .

1992 - 2000 - يىللار، غۇلجا

ئانا تاغلار

ئاپتورى : مۇھەممەتجان راشىدىن
نەشرگە تەييارلىغۇچى : ئەركىن ئىبراھىم
مەسئۇل مۇھەررىرى : ئەزىز تۇردى
مەسئۇل كوررېكتورلىرى : ھەجەرگۈل ، گۈلشەھەر
تەكلىپلىك كوررېكتورى : ئايگۈل ياسىن
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى : ئەكبەر سالھە
نەشر قىلىپ تارقاقچۇچى : شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
ئادرېسى : ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر
تېلېفون : 0991-2827472
پوچتا نومۇرى : 830001
باسقۇچى : شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتى
سانقۇچى : شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى
فورماتى : 880×1230 مىللىمېتىر ، 1/32
باسما تاۋىقى : 5
قىستۇرما بېتى : 4
نەشرى : 2008 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى
باسمىسى : 2009 - يىلى 2 - ئاي 2 - بېسىلىشى
تىراژى : 5001-8000
كىتاب نومۇرى : ISBN 978-7-228-11688-1
باھاسى : 15.00 يۈەن

[General Information]

书名=母亲高山 维吾尔文

SS号=40232599